ISSN 1725-5074

Úřední věstník Evropské unie

L 381

Svazek 47

28. prosince 2004

České vydání

Právní předpisy

Obsah

I *Akty, jejichž zveřejnění je povinné*

★ **Nařízení Rady (ES) č. 2243/2004 ze dne 22. prosince 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 2505/96 o otevření a správě autonomních celních kvót Společenství pro některé zemědělské produkty a průmyslové výrobky** 1

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2244/2004 ze dne 23. prosince 2004 o otevření nových celních kvót pro rok 2005 pro dovoz některých zpracovaných zemědělských produktů pocházejících z Rumunska do Společenství** 8

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2245/2004 ze dne 27. prosince 2004, kterým se mění přílohy I, II, III a IV nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech** 10

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2246/2004 ze dne 27. prosince 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1555/96 o spouštěcích objemech pro dodatečná cla na hrušky, citrony, jablka a cukety** 12

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2247/2004 ze dne 27. prosince 2004, kterým se zrušují některá nařízení v odvětví hovězího a telecího masa a nařízení (EHS) č. 3882/90 v odvětví skopového a kozího masa** 14

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2248/2004 ze dne 27. prosince 2004 o otevření a správě celní kvóty Společenství pro maniok pocházející z Thajska na rok 2005** 16

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2249/2004 ze dne 27. prosince 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 686/2004, kterým se stanoví přechodná opatření pro organizace producentů na trhu s čerstvým ovocem a zeleninou z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii** 23

(Pokračování na následující straně)

Cena: EUR 18

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

Obsah (pokračování)

★ **Nařízení Komise (ES) č. 2250/2004 ze dne 27. prosince 2004, kterým se mění nařízení (EHS) č. 429/90, (ES) č. 2571/97, (ES) č. 174/1999, (ES) č. 2771/1999, (ES) č. 2799/1999, (ES) č. 214/2001, (ES) č. 580/2004, (ES) č. 581/2004 a (ES) č. 582/2004, pokud jde o lhůty pro podávání nabídek a pro sdělení Komisi** 25

Nařízení Komise (ES) č. 2251/2004 ze dne 27. prosince 2004, kterým se mění dovozní cla v odvětví obilovin použitelná od 28. prosince 2004 29

II *Akty, jejichž zveřejnění není povinné*

Rada

2004/903/ES:

★ **Rozhodnutí Rady ze dne 29. listopadu 2004 o podpisu Dohody mezi Evropským společenstvím a Republikou San Marino, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, a o schválení a podpisu doprovodného memoranda o porozumění** 32

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou San Marino, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru 33

Memorandum o porozumění 45

2004/904/ES:

★ **Rozhodnutí Rady ze dne 2. prosince 2004 o zřízení Evropského fondu pro uprchlíky na období 2005 až 2010** 52

Komise

2004/905/ES:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2004, kterým se stanoví pokyny pro oznamování nebezpečných spotřebitelských výrobků jejich výrobci a distributory příslušným orgánům členských států v souladu s čl. 5 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES** *(oznámeno pod číslem K(2004) 4772)* [1] 63

2004/906/ES:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 23. prosince 2004 o jmenování členů Výboru vrchních inspektorů práce pro funkční období** 78

2004/907/ES:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 27. prosince 2004 o finančním příspěvku Společenství na uspořádání mezinárodního semináře o dobrých životních podmínkách zvířat v rámci dohody mezi Evropským společenstvím a Chile o hygienických a rostlinolékařských opatřeních použitelných při obchodu se zvířaty a živočišnými produkty, rostlinami, rostlinnými produkty a jiným zbožím a o dobrých životních podmínkách zvířat** 80

CS

[1] Text s významem pro EHP

(Pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

Obsah (pokračování)

2004/908/ES:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 23. prosince 2004 o ochranných opatřeních proti newcastleské chorobě v Bulharsku** *(oznámeno pod číslem K(2004) 5650)* [1] 82

Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii

★ **Společná akce Rady 2004/909/SZBP ze dne 26. listopadu 2004 o zřízení týmu odborníků pro případnou integrovanou misi Evropské unie v oblasti policie, podpory právního státu a civilní správy v Iráku** 84

CS

[1] Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2243/2004

ze dne 22. prosince 2004,

kterým se mění nařízení (ES) č. 2505/96 o otevření a správě autonomních celních kvót Společenství pro některé zemědělské produkty a průmyslové výrobky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 26 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 20. prosince 1996 přijala Rada nařízení (ES) č. 2505/96 o otevření a správě autonomních celních kvót Společenství pro některé zemědělské produkty a průmyslové výrobky [1]. Poptávka Společenství po dotyčných produktech a výrobcích by měla být uspokojována za co nejpříznivějších podmínek. Měly by být proto otevřeny nové celní kvóty Společenství se sníženými nebo s nulovými celními sazbami pro přiměřené objemy a měly by být rozšířeny některé stávající celní kvóty, přičemž by neměla být narušena rovnováha na trhu s těmito produkty a výrobky.

(2) Objem některých celních kvót Společenství nestačí krýt potřeby průmyslu Společenství pro stávající kvótové období, a proto je třeba objemy těchto kvót zvýšit s účinkem od 1. ledna 2005.

(3) Poskytovat v roce 2005 nadále celní kvóty Společenství pro některé produkty a výrobky, u nichž byla cla v roce 2004 pozastavena, již není v zájmu Společenství. Tyto produkty a výrobky by tedy měly být z přílohy I nařízení (ES) č. 2505/96 vypuštěny.

(4) S ohledem na velký počet změn, jež je třeba provést, by mělo být znění přílohy I nařízení (ES) č. 2505/96 z důvodu přehlednosti zcela nahrazeno.

(5) S ohledem na hospodářský význam tohoto nařízení je třeba se odvolat na naléhavé důvody ve smyslu části I bodě 3 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a smlouvám o založení Evropských společenství.

(6) Nařízení (ES) č. 2505/96 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 2505/96 se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Pro kvótové období od 1. ledna do 30. června 2005 v příloze I nařízení (ES) č. 2505/96:

— platnost celní kvóty 09.2021 končí 30. června 2005 a její objem zůstává nezměněn,

— objem celní kvóty 09.2613 se stanoví na 400 tun bez cla.

Článek 3

Pro kvótové období od 1. ledna do 31. prosince 2005 v příloze I nařízení (ES) č. 2505/96:

— objem celní kvóty 09.2023 se stanoví na 700 000 jednotek,

— objem celní kvóty 09.2603 se stanoví na 3 400 tun,

— objem celní kvóty 09.2612 se stanoví na 500 tun bez cla,

— objem celní kvóty 09.2619 se stanoví na 80 tun,

— objem celní kvóty 09.2620 se stanoví na 500 000 jednotek,

— objem celní kvóty 09.2621 se stanoví na 1 500 tun a její platnost končí 31. prosince 2005,

— objem celní kvóty 09.2985 se stanoví na 300 000 jednotek a její platnost končí 31. prosince 2005.

[1] Úř. věst. L 345, 31.12.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1329/2004 (Úř. věst. L 247, 21.7.2004, s. 1).

Článek 4

Celní kvóty 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 a 09.2999 se uzavírají 31. prosince 2004.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. prosince 2004.

Za Radu
C. VEERMAN
předseda

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Pořadové číslo	Kód KN	Třídění Taric	Popis zboží	Objem kvóty	Celní sazba v rámci kvóty (%)	Kvótové období
09.2021	ex 7011 20 00	45	Skleněná stínítka s úhlopříčkou měřenou od jednoho vnějšího okraje k druhému 72 cm (±0,2 cm), s propustností světla 56,8 % (±3 %) a tloušťkou skla 10,16 mm	70 000 jednotek	0	1.1.–30.6.2005
09.2022	ex 8504 90 11	20	Ferritová jádra na výrobu vychylovacích cívek [a]	2 400 000 jednotek [c]	0	1.7.2004–30.6.2005
09.2023	ex 8540 91 00	34	Ploché ochranné masky o délce 597,1 mm (±0,2 mm) a výšce 356,2 mm (±0,2 mm), a šířce otvorů na konci středové svislé osy 179,1 μm (±9 μm)	700 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-fenylendiamin	1 800 tun	0	1.1.–31.12.
09.2603	ex 2931 00 95	15	Bis(3-triethoxysilylpropyl) tetrasulfid	3 400 tun	0	1.1.–31.12.
09.2604	ex 3905 30 00	10	Poly(vinylalkohol) částečně acetalizovaný sodnou solí 5-(4-azido-2-sulfobenzylidene)-3-(formylpropyl)-rhodaninu	100 tun	0	1.1.–31.12.
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Chlormethylen)dimethylamonium chlorid	100 tun	0	1.1.–31.12.
09.2611	ex 2826 19 00	10	Fluorid vápenatý ve formě prášku s celkovým obsahem hliníku, hořčíku a sodíku nejvýše 0,25 mg/kg	55 tonos	0	1.1.–31.12.
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-dichlorbenzidin dihydrochlorid	500 tun	0	1.1.–31.12.2005
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-bis-O-(3,4-dimethylbenzyliden)-D-glucitol	400 tun	0	1.1.–30.6.2005
09.2615	ex 2934 99 90	70	Kyselina ribonukleová	110 tun	0	1.1.–31.12.
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polydimethylsiloxan se stupněm polymerace 2 800 monomerních jednotek (± 100)	1 300 tun	0	1.1.–31.12.
09.2618	ex 2918 19 80	40	Kyselina (R)-2-chlormandlová	100 tun	0	1.1.–31.12.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-thienylacetonitril	80 tun	0	1.1.–31.12.
09.2620	ex 8526 91 90	10	Souprava pro systém GPS, jejíž funkcí je určování polohy	500 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2621	ex 3812 30 80	50	Hydrát zásaditého uhličitanu hliníku, hořčíku a zinku, potažený povrchově aktivním činidlem	1 500 tun	0	1.1.–31.12.2005
09.2622	ex 1108 12 00	10	Kukuřičný škrob obsahující nejméně 40 % hmotnostních, avšak nejvýše 60 % hmotnostních nerozpustné vlákniny	600 tun	0	1.1.–31.12.2005
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Topné oleje o obsahu síry nepřesahujícím 2 % hmotnostní, určené k použití jako palivo pro námořní plavidla [a]	80 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2624	2912 42 00		Ethylvanilin (3-ethoxy-4-hydroxybenzaldehyd)	352 tun	0	1.1.–31.12.

Pořadové číslo	Kód KN	Třídění Taric	Popis zboží	Objem kvóty	Celní sazba v rámci kvóty (%)	Kvótové období
09.2625	ex 3920 20 21	20	Filmy z polymerů polypropylenu biaxiálně orientované o tloušťce přesahující 3,5 µm, avšak nepřesahující 15 µm, šířce přesahující 490 mm, avšak nepřesahující 620 mm, k výrobě foliových kondenzátorů [a]	170 tun	0	1.1.–31.12.
09.2626	ex 4205 00 00	10	Díly ražené zrnité hovězí usně, obarvené šedomodrou nebo béžovou barvou a přiříznuté do tvaru, určené k výrobě výrobků podpoložky 9401 20 00 [a]	400 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2627	ex 7011 20 00	55	Skleněná stínítka s úhlopříčkou měřenou od jednoho vnějšího okraje k druhému 814,8 mm (±1.5 mm), s propustností světla 51,1 % (±2,2 %) a tloušťkou skla 12,5 mm	500 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2628	ex 7019 52 00	10	Skleněné tkaniny ze skleněného vlákna povrstveného plastem, o plošné hmotnosti 120 g/m^2 (± 10 g/m^2), používané k výrobě svinovacích sítí a sítí s pevným rámem proti hmyzu	350 000 m^2	0	1.1.–31.12.
09.2629	ex 7616 99 90	85	Teleskopické hliníkové madlo používané k výrobě zavazadel [a]	240 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2630	ex 3908 90 00	30	Termoplastické polyamidové pryskyřice s bodem hoření vyšším než 750° C, používané k výrobě vychylovacích cívek katodových trubic	40 tun	0	1.1.–31.12.2005
09.2703	ex 2825 30 00	10	Oxidy a hydroxidy vanadu výhradně pro výrobu slitin [a]	13 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2713	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	10 10	Třešně konzervované v alkoholu, s průměrem nepřesahujícím 19,9 mm, vypeckované, určené k výrobě čokoládových výrobků [a]: — s obsahem cukru přesahujícím 9 % hmotnostních — s obsahem cukru nepřesahujícím 9 % hmotnostních	2 000 tun	10 [1] 10	1.1.–31.12.
09.2719	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	20 20	Višně (Prunus cerasus), konzervované v alkoholu, s průměrem nepřesahujícím 19,9 mm, určené k výrobě čokoládových výrobků [a]: — s obsahem cukru přesahujícím 9 % hmotnostních — s obsahem cukru nepřesahujícím 9 % hmotnostních	2 000 tun	10 [1] 10	1.1.–31.12.
09.2727	ex 3902 90 90	93	Syntetický polyalfaolefin o viskozitě nejméně $38 \times 10^{-6} m^2 s^{-1}$ (38 centistokes) při 100° C, měřeno metodou ASTM D 445	10 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferochrom obsahující nejméně 1,5 % hmotnostních, avšak nejvýše 4 % hmotnostní uhlíku a nejvýše 70 % hmotnostních chromu	50 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2809	ex 3802 90 00	10	Montmorillonit, aktivovaný kyselinou, pro výrobu samokopírovacího papíru [a]	10 000 tun	0	1.1.–31.12.

Pořadové číslo	Kód KN	Třídění Taric	Popis zboží	Objem kvóty	Celní sazba v rámci kvóty (%)	Kvótové období
09.2829	ex 3824 90 99	19	Pevný extrakt ze zbytku získaného během extrakce pryskyřice ze dřeva, nerozpustný v alifatických rozpouštědlech, s těmito vlastnostmi: — obsah pryskyřičných kyselin je nejvýše % hmotnostních, — číslo kyselosti je nejvýše 110, a — bod tání je nejméně 100 °C	1 600 tun	0	1.1.–31.12.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromchlormethan	450 tun	0	1.1.–31.12.
09.2841	ex 2712 90 99	10	Směs 1-alkenů obsahujících nejméně 80 % hmotnostních 1-alkenů s řetězcem o délce 20 a 22 atomů uhlíku	10 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2849	ex 0710 80 69	10	Houby druhu *Auricularia polytricha*, též vařené v páře nebo ve vodě nebo zmrazené, pro výrobu polotovarů [a] [b]	700 tun	0	1.1.–31.12.
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-kresol o čistotě nejméně 98,5 % hmotnostních	20 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutathion	15 tun	0	1.1.–31.12.
09.2881	ex 3901 90 90	92	Chlorsulfonovaný polyethylen	6 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-dichlor-3-ethyl-6-nitrofenol, v prášku	90 tun	0	1.1.–31.12.
09.2889	3805 10 90	—	Sulfátová terpentýnová silice	20 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2904	ex 8540 11 19	95	Ploché barevné obrazovky (CRT), s poměrem šířka/výška 4/3, s úhlopříčkou obrazovky nejméně 79 cm, avšak nejvýše 81 cm a s poloměrem zakřivení nejméně 50 m	8 500 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Přírodní nezpracovaný tabák, též pravidelně řezaný, s celní hodnotou nejméně 450 EUR za 100 kg čisté hmotnosti, pro použití jako pojivo nebo obal při výrobě zboží podpoložky 2402 10 00 [a]	6 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2914	ex 3824 90 99	26	Vodný roztok obsahující nejméně 40 % hmotnostních betainu v sušině a nejméně 5 % hmotnostních, avšak nejvýše 30 % hmotnostních organických nebo anorganických solí	38 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cystin	600 tun	0	1.1.–31.12.
09.2919	ex 8708 29 90	10	Skládací manžety pro výrobů kloubových autobusů [a]	2 600 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-dichlorbenzen	2 600 tun	0	1.1.–31.12.

Pořadové číslo	Kód KN	Třídění Taric	Popis zboží	Objem kvóty	Celní sazba v rámci kvóty (%)	Kvótové období
09.2935	3806 10 10	—	Kalafuna a pryskyřičné kyseliny získané z čerstvých olejopryskyřičných látek	120 000 tun	0	1.1.–30.6.
09.2935	3806 10 10	—	Kalafuna a pryskyřičné kyseliny získané z čerstvých olejopryskyřičných látek	80 000 tun	0	1.7.–31.12.
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-xylosa	400 tun	0	1.1.–31.12.
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poly(vinylidenfluorid) ve formě prášku, pro přípravu barev nebo laků pro potahování kovů [a]	1 300 tun	0	1.1.–31.12.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-chlorethanol k výrobě tekutých thioplastů podpoložky 4002 99 90 [a]	8 400 tun	0	1.1.–31.12.
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO)	300 tun	0	1.1.–31.12.
09.2964	ex 5502 00 80	20	Nekonečná celulosová vlákna vyrobená zvlákněním v organickém rozpouštědle (Lyocell) pro použití v papírenském průmyslu [a]	1 200 tun	0	1.1.–31.12.
09.2975	ex 2918 30 00	10	Benzofenon-3,3':4,4'-tetrakarboxylový dianhydrid	500 tun	0	1.1.–31.12.
09.2976	ex 8407 90 10	10	Čtyřtaktové benzinové motory s obsahem válců nejvýše 250 cm^3, pro výrobu sekaček na trávu položky 8433 11 (a) nebo motorových sekaček podpoložky 8433 20 10 (a)	750 000 jednotek [c]	0	1.7.2004–30.6.2005
09.2979	ex 7011 20 00	15	Skleněná stínítka s úhlopříčkou měřenou od jednoho vnějšího okraje k druhému 81,5 cm (±0,2 cm), s propustností světla 80 % (±3 %) a referenční tloušťkou skla 11,43 mm	600 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Vratné nebo rotační zážehové spalovací pístové motory s vnitřním spalováním, o objemu válců nejméně 300 cm^3 a výkonu nejméně 6 kW, avšak nepřesahujícím 15,5 kW, pro výrobu: — samohybných sekaček na trávu se sedadlem podpoložky 8433 11 51 — traktorů podpoložky 8701 90 11, jejichž hlavní funkce je sekačka na trávu nebo — čtyřtaktních sekaček s motorem o objemu válců nejméně 300 cm^3 podpoložky 8433 20 10 [a]	210 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2985	ex 8540 91 00	33	Ploché ochranné masky o délce 685,6 mm (±0,2 mm) nebo 687,2 mm (± 0,2 mm) a výšce 406,9 mm (±0,2 mm), o šířce otvorů na konci středové svislé osy 174 µm (±8 µm)	300 000 jednotek	0	1.1.2005–31.12.

Pořadové číslo	Kód KN	Třídění Taric	Popis zboží	Objem kvóty	Celní sazba v rámci kvóty (%)	Kvótové období
09.2986	ex 3824 90 99	76	Směs terciálních aminů obsahující: — nejméně 60 % hmotnostních dodecyldimethylaminu — nejméně 20 % hmotnostních dimethyl(tetradecyl)aminu — nejméně 0,5 % hmotnostních hexadecyldimethylaminu pro výrobu oxidů aminu [a]	14 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Kopolymer propylenu a butylenu obsahující nejméně 60 % hmotnostních, avšak nejvýše 68 % hmotnostních propylenu a nejméně 32 % hmotnostních, avšak nejvýše 40 % butylenu, s viskozitou taveniny nevýše 3 000 mPa při 190 °C podle metody ASTM D 3236, používané jako lepidlo při výrobě výrobků položky 4818 40 [a]	1 000 tun	0	1.1.–31.12.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Klávesnice — obsahující vrstvu silikonu a klávesy z polykarbonátu — nebo celé ze silikonu nebo celé z polykarbonátu s tištěnými klávesami, k výrobě nebo opravě mobilních telefonů podpoložky 8525 20 91 [a]	20 000 000 jednotek	0	1.1.–31.12.
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-chlor-3-hydroxy-2', 4'-dimethoxy-2-naftanilid	26 tun	0	1.1.–31.12.

[a] Kontroly konečného použití se provádějí podle příslušných právních předpisů Společenství.
[b] Celní kvóta se však nevztahuje na zboží, které se zpracovává v maloobchodě nebo restauračních zařízeních.
[c] Množství zboží, na něž se vztahuje tato kvóta a které se od 1. července 2004 propouští do volného oběhu tak, jak stanoví nařízení (ES) č. 1329/2004, se od tohoto množství odečte.
[1] Lze použít zvláštní dodatečné clo."

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2244/2004

ze dne 23. prosince 2004

o otevření nových celních kvót pro rok 2005 pro dovoz některých zpracovaných zemědělských produktů pocházejících z Rumunska do Společenství

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 3448/93 ze dne 6. prosince 1993 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů [1], a zejména na čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Rady 98/626/ES ze dne 5. října 1998 o uzavření Protokolu, kterým se upravují obchodní aspekty Evropské dohody mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Rumunskem na straně druhé s ohledem na přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království k Evropské unii a s ohledem na závěry Uruguayského kola jednání o zemědělství, včetně zlepšení stávajícího preferenčního režimu [2], a zejména na článek 2 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Protokol 3 o obchodu se zpracovanými zemědělskými produkty Evropské dohody s Rumunskem, ve znění protokolu, kterým se upravují obchodní aspekty této dohody, stanoví snížení zemědělské složky cel použitelných na dovoz některých zpracovaných zemědělských produktů pocházejících z Rumunska v mezích celních kvót. Tyto celní kvóty je třeba otevřít pro rok 2005.

(2) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství [3], stanoví pravidla pro správu celních kvót. Je vhodné zajistit, aby celní kvóty otevřené tímto nařízením byly spravovány v souladu s uvedenými pravidly.

(3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro horizontální otázky týkající se obchodu se zpracovanými zemědělskými produkty neuvedenými v příloze I,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Roční celní kvóty Společenství pro zpracované zemědělské produkty pocházející z Rumunska uvedené v příloze se otevírají od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005 za podmínek uvedených v této příloze.

Článek 2

Celní kvóty Společenství uvedené v článku 1 Komise spravuje v souladu s články 308a, 308b a 308c nařízení (EHS) č. 2454/93.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. prosince 2004.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda

---

[1] Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 2580/2000 (Úř. věst. L 298, 25.11.2000, s. 5).

[2] Úř. věst. L 301, 11.11.1998, s. 1.

[3] Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2286/2003 (Úř. věst. L 343, 31.12.2003, s. 1).

PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Kód KN	Popis zboží	Kvóta pro rok 2005 (v tunách)	Použitelná celní sazba (1)
09.5431	ex 1704	Cukrovinky (včetně bílé čokolády) neobsahující kakao, bez výtažků z lékořice o obsahu sacharosy vyšším než 10 % hmotnostních, ale neobsahující přísady jiných látek, spadající pod kód KN 1704 90 10 (*)	2 100	0 + SZS
09.5433	ex 1806	Čokoláda a jiné potravinové přípravky obsahující kakao (*), které nespadají pod KN kódy 1806 10 15 nebo 1806 20 70	1 500	0 + SZS
09.5435	ex 1902	Těstoviny, též vařené nebo nadívané nebo jinak upravené, kromě nadívaných těstovin spadajících pod kódy KN 1902 20 10 a 1902 20 30; kuskus, též upravený	600	0 + SZS
09.5437	ex 1904	Výrobky z obilovin získané bobtnáním nebo pražením (např. pražené kukuřičné vločky); obiloviny (jiné než kukuřice) ve formě zrn, vloček nebo jinak zpracovaných zrn (kromě mouky a krupičky), předvařené nebo jinak upravené, jinde neuvedené ani nezahrnuté, kromě výrobků spadajících pod kód KN 1904 20 10	438	0 + SZS
09.5439	1905	Pečivo, cukrářské výrobky a sušenky, též s přídavkem kakaa; hostie, prázdné opatky používané pro farmaceutické účely, oplatky zalepování, sušené těsto v listech z mouky a podobné výrobky	1 875	0 + SZS
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Pražené kávové náhražky Výtažky, esence (tresti) a koncentráty z pražené kávové náhražky kromě pražené čekanky	163	0 + SZS
09.5443	2105 00	Zmrzlina, též obsahující kakao:	114	0 + SZS
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Mléčné pomazánky o obsahu tuku nejméně 39 % hmotnostních, avšak nižším než 75 % hmotnostních Potravinové přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté, které nespadají pod kódy KN 2106 10 20, 2106 90 20 a 2106 90 92, 92 a jiné než sirupy s přísadou aromatických látek nebo barviv (*) Směsi vonných látek a směsi (včetně lihových roztoků) na bázi jedné nebo více těchto látek, používané k výrobě nápojů: Ostatní	1 050	0 + SZS
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Nealkoholické nápoje kromě ovocných nebo zeleninových šťáv kódu KN 2009, obsahující produkty kódů KN 0401 až 0404 nebo tuk získaný z produktů kódů KN 0401 až 0404	100	0 + SZS

(1) SZS = snížené zemědělské složky (počítáno v souladu se základními částkami uvedenými v protokolu 3 dohody) použitelné v rámci množstevních limitů kvót. Takové snížené zemědelské složky podléhají maximálnímu clu stanovenému ve společném celním sazebníku, pokud existuje, a v případě výrobků kódů KN 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 nebo 2106 90 10, maximálnímu clu stanovenému v dohodě.

(*) Kromě výrobků obsahujících nejméně 70 % hmotnostních sacharosy (včetně invertního cukru vyjádřeného jako sacharosa) kódů KN ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 nebo ex 2106 90 98.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2245/2004

ze dne 27. prosince 2004,

kterým se mění přílohy I, II, III a IV nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech [1] a zejména na čl. 74 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Příloha I nařízení (ES) č. 44/2001 uvádí pravidla pro určení vnitrostátní příslušnosti. Příloha II obsahuje seznam soudů nebo příslušných orgánů, které jsou ve členských státech příslušné pro podávání návrhů na prohlášení vykonatelnosti. Příloha III uvádí soudy pro podávání opravných prostředků proti takovým rozhodnutím a příloha IV vyjmenovává opravné prostředky pro takový účel.

(2) Přílohy I, II, III a IV nařízení (ES) č. 44/2001 byly změněny aktem o přistoupení z roku 2003 tak, aby zahrnovaly pravidla pro určení vnitrostátní příslušnosti, seznamy soudů nebo příslušných orgánů a opravné prostředky přistupujících států.

(3) Francie, Lotyšsko, Litva, Slovinsko a Slovensko oznámily Komisi změny seznamů uvedených v přílohách I, II, III a IV.

(4) Nařízení (ES) č. 44/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 44/2001 se mění takto:

1. Příloha I se mění takto:

a) odrážka týkající se Lotyšska se nahrazuje tímto:

„— v Lotyšsku: paragraf 27 a odstavce 3, 5, 6 a 9 paragrafu 28 občanského soudního řádu (*Civilprocesa likums*),“;

b) odrážka týkající se Slovinska se nahrazuje tímto:

„— ve Slovinsku: čl. 48 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním řádu (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) ve vztahu k čl. 47 odst. 2 zákona o občanském právu procesním (*Zakon o pravdnem postopku*) a čl. 58 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním řádu (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) ve vztahu k čl. 57 odst. 1 a čl. 47 odst. 2 zákona o občanském právu procesním (*Zakon o pravdnem postopku*),“;

c) odrážka týkající se Slovenska se nahrazuje tímto:

„— na Slovensku: články 37 až 37e zákona č. 97/1963 o mezinárodním právu soukromém a procesním;“.

2. Příloha II se mění takto:

a) odrážka týkající se Francie se nahrazuje tímto:

„— ve Francii:

a) u ‚*greffier en chef du tribunal de grande instance*‘;

b) u ‚président de la chambre départementale des notaires‘, v případě návrhu na prohlášení vykonatelnosti notářských veřejných listin,“;

b) odrážka týkající se Slovinska se nahrazuje tímto:

„— ve Slovinsku u ‚okrožno sodišče‘,“;

c) odrážka týkající se Slovenska se nahrazuje tímto:

„— na Slovensku u ‚okresného súdu‘,“.

[1] Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

3. Příloha III se mění takto:

a) odrážka týkající se Francie se nahrazuje tímto:

„— ve Francii:

a) u ‚*cour d'appel*', pokud jde o rozhodnutí, kterými se návrh povoluje;

b) předsedovi senátu u ‚*tribunal de grande instance*' pokud jde o rozhodnutí, kterými se návrh zamítá,";

b) odrážka týkající se Litvy se nahrazuje tímto:

„— v Litvě u ‚Lietuvos apeliacinis teismas',";

c) odrážka týkající se Slovinska se nahrazuje tímto:

„— ve Slovinsku u ‚okrožno sodišče',";

d) odrážka týkající se Slovenska se nahrazuje tímto:

„— na Slovensku u ‚okresného súdu',".

4. Příloha IV se mění takto:

a) odrážka týkající se Litvy se nahrazuje tímto:

„— v Litvě opravný prostředek u ‚Lietuvos Aukščiausiasis Teismas',";

b) odrážka týkající se Slovinska se nahrazuje tímto:

„— ve Slovinsku opravný prostředek u ‚Vrhovno sodišče Republike Slovenije',";

c) odrážka týkající se Slovenska se nahrazuje tímto:

„— na Slovensku ‚dovolanie';".

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2246/2004

ze dne 27. prosince 2004,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1555/96 o spouštěcích objemech pro dodatečná cla na hrušky, citrony, jablka a cukety

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou [1], a zejména na čl. 33 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise (ES) č. 1555/96 ze dne 30. července 1996 o prováděcích pravidlech k dodatečným dovozním clům na ovoce a zeleninu [2], upravuje dozor nad dovozem produktů uvedených v příloze daného nařízení. Tento dozor je třeba vykonávat v souladu s pravidly stanovenými v čl. 308d nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství [3].

(2) Pro účely čl. 5 odst. 4 Dohody o zemědělství [4] uzavřené během Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání a vzhledem k nejnovějším údajům z let 2001, 2002 a 2003 je třeba pozměnit spouštěcí úrovně pro dodatečná cla na hrušky, citrony, jablka a cukety.

(3) V důsledku toho je třeba pozměnit nařízení (ES) č. 1555/96.

(4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro čerstvé ovoce a zeleninu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (ES) č. 1555/96 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

---

[1] Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 47/2003 (Úř. věst. L 7, 11.1.2003, s. 64).
[2] Úř. věst. L 193, 03.8.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1844/2004 (Úř. věst. L 322, 23.10.2004, s. 12).
[3] Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2286/2003 (Úř. věst. L 343, 31.12.2003, s. 1).
[4] Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 22.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Aniž by byla dotčena pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, je popis produktů považován pouze za orientační. Oblast použití dodatečných cel se pro účely této přílohy stanoví na základě kódů KN, jak byly vymezeny v době přijetí tohoto nařízení. V případě, kdy se před kódem objevuje předpona ‚ex', se oblast použití dodatečných cel vymezuje na základě rozsahu kódů KN a příslušného spouštěcího období.

Pořadové číslo	Kód KN	Popis zboží	Období použití	Spouštěcí úrovně (v tunách)
78.0015	ex 0702 00 00	Rajčata	— od 1. října do 31. května	596 477
78.0020			— od 1. června do 30. září	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Okurky	— od 1. října do 31. května	39 640
78.0075			— od 1. listopadu do 30. dubna	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Artyčoky	— od 1. listopadu do 30. června	2 071
78.0100	0709 90 70	Cukety	— od 1. ledna do 31. prosince	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Pomeranče	— od 1. prosince do 31. května	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementinky	— od 1. listopadu do konce února	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarinky (včetně druhů tangerin a satsuma); klementinky, wilkingy a jiné podobné hybridy citrusů	— od 1. listopadu do konce února	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Citrony	— od 1. června do 31. prosince	341 887
78.0160			— od 1. ledna do 31. května	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Stolní hrozny	— od 21. července do 20. listopadu	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Jablka	— od 1. ledna do 31. prosince	730 999
78.0180			— od 1. září do 31. prosince	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Hrušky	— od 1. ledna do 30. dubna	274 921
78.0235			— od 1. července do 31. prosince	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Meruňky	— od 1. června do 31. července	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Třešně, s výjimkou višní	— od 21. května do 10. srpna	32 863
78.0270	ex 0809 30	Broskve, včetně nektarinek	— od 11. června do 30. září	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Švestky	— od 11. června do 30. září	51 276“

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2247/2004

ze dne 27. prosince 2004,

kterým se zrušují některá nařízení v odvětví hovězího a telecího masa a nařízení (EHS) č. 3882/90 v odvětví skopového a kozího masa

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem [1] a zejména na čl. 28 odst. 2, čl. 29 odst. 2, čl. 33 odst. 12 a článek 41 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2529/2001 ze dne 19. prosince 2001 o společné organizaci trhu se skopovým a kozím masem [2], a zejména na články 15 a 24 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (EHS) č. 2182/77 [3], (EHS) č. 2173/79 [4], (EHS) č. 2326/79 [5], (EHS) č. 2539/84 [6], (EHS) č. 2824/85 [7], (ES) č. 2271/95 [8], (ES) č. 773/96 [9], (ES) č. 793/97 [10], (ES) č. 1495/97 [11], (ES) č. 23/2001 [12], (ES) č. 252/2002 [13] a (ES) č. 496/2003 [14] již nemají pro řádné fungování společné organizace trhu s hovězím a telecím masem význam.

(2) Nařízení (EHS) č. 3882/90 [15] týkající se sledování dovozních cen jehňat je bezúčinné, neboť Komise již nestanoví poplatky za dovoz živých ovcí a čerstvého, chlazeného nebo mraženého skopového masa. Navíc bylo zjištěno, že dovozní ceny poskytnuté členskými státy na základě uvedeného nařízení nepředstavují žádnou přidanou hodnotu, vyžadují však značné úsilí a náklady na straně různých orgánů, které sbírají a vykazují dané údaje. Proto by měla být povinnost členských států oznamovat tyto ceny zrušena.

(3) Z důvodu srozumitelnosti a právní jistoty je tedy nutné uvedená nařízení zrušit.

(4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro hovězí a telecí maso a Řídícího výboru pro skopové a kozí maso,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zrušují se nařízení (EHS) č. 2182/77, (EHS) č. 2173/79, (EHS) č. 2326/79, (EHS) č. 2539/84, (EHS) č. 2824/85, (EHS) č. 3882/90, (ES) č. 2271/95, (ES) č. 773/96, (ES) č. 793/97, (ES) č. 1495/97, (ES) č. 23/2001, (ES) č. 252/2002 a (ES) č. 496/2003.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

---

[1] Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1899/2004 (Úř. věst. L 328, 30.10. 2004, s. 67).
[2] Úř. věst. L 341, 22.12.2001, s. 3. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.
[3] Úř. věst. L 251, 1.10.1977, s. 60. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2417/95 (Úř. věst. č. L 248, 14. 10. 1995, s. 39).
[4] Úř. věst. L 251, 5.10.1979, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2417/95.
[5] Úř. věst. L 266, 24.10.1979, s. 5.
[6] Úř. věst. L 238, 6.9.1984, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2417/95.
[7] Úř. věst. L 268, 10.10.1985, s. 14. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 251/93 (Úř. věst. L 28, 5.2.1993, s. 47).
[8] Úř. věst. L 231, 28.9.1995, s. 23. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1185/98 (Úř. věst. L 164, 9.6.1998, s. 11).
[9] Úř. věst. L 104, 27.4.1996, s. 19. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1349/96 (Úř. věst. L 174, 12.7.1996, s. 13).
[10] Úř. věst. L 114, 1.5.1997, s. 29.
[11] Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 35.
[12] Úř. věst. L 3, 6.1.2001, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1840/2001 (Úř. věst. L 251, 20.9.2001, s. 4).
[13] Úř. věst. L 40, 12.2.2002, s. 6.
[14] Úř. věst. L 74, 20.3.2003, s. 3.
[15] Úř. věst. L 367, 29.12.1990, s. 127. Nařízení ve znění nařízení (EHS) č. 3890/92 (Úř. věst. L 391, 31.12.1992, s. 51).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2248/2004

ze dne 27. prosince 2004

o otevření a správě celní kvóty Společenství pro maniok pocházející z Thajska na rok 2005

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1095/96 ze dne 18. června 1996 o zavedení koncesí stanovených v seznamu CXL sestaveném na základě závěrů jednání o čl. XXIV odst. 6 GATT [1], a zejména na čl. 1 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Během mnohostranných obchodních jednání Světové obchodní organizace se Společenství zavázalo, že na čtyřleté období otevře celní kvótu omezenou na 21 milionů tun produktů kódů KN 0714 10 10, 0714 10 91 a 0714 10 99, pocházejících z Thajska, s celní sazbou sníženou na 6 %. Tuto kvóta musí otevřít a spravovat Komise.

(2) Je nutné zachovat systém správy, který zajistí, že v rámci této kvóty se mohou dovážet pouze produkty pocházející z Thajska. Vydání dovozní licence by proto mělo být nadále podmíněno předložením vývozního certifikátu vydaného thajskými orgány, jehož vzor byl oznámen Komisi.

(3) Dovozy dotyčných produktů na trh Společenství byly tradičně spravovány na základě kalendářního roku, a proto by tento systém měl být zachován. Z tohoto důvodu je nezbytné otevřít kvótu na rok 2005.

(4) Při dovozu produktů kódů KN 0714 10 10, 0714 10 91 a 0714 10 99 musí být předložena dovozní licence podle nařízení Komise (ES) č. 1291/2000 ze dne 9. června 2000, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty [2], a podle nařízení Komise (ES) č. 1342/2003 ze dne 28. července 2003, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí v odvětví obilovin a rýže [3];

(5) S ohledem na dosavadní zkušenosti a s přihlédnutím ke skutečnosti, že koncese Společenství stanoví celkové množství na čtyři roky s maximálním ročním množstvím 5 500 000 tun, je třeba zachovat opatření, která za určitých podmínek umožňují, aby do volného oběhu byla propuštěna množství produktů překračující množství uvedená v dovozních licencích nebo aby množství představující rozdíl mezi množstvím uvedeným v dovozních licencích a skutečně dovezeným menším množstvím byla převedena do následujícího období.

(6) Má-li být zajištěno správné používání dohody, je nutné vytvořit systém přísných a systematických kontrol, který bude vycházet z údajů uvedených v thajských vývozních certifikátech, jakož i postupů používaných thajskými orgány při vydávání vývozních certifikátů.

(7) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OTEVŘENÍ KVÓTY

Článek 1

1. Na období od 1. ledna do 31. prosince 2005 se otevírá celní kvóta pro dovoz 5 500 000 tun manioku kódů KN 0714 10 10, 0714 10 91 a 0714 10 99 pocházejícího z Thajska.

[1] Úř. věst. L 146, 20.6.1996, s. 1.

[2] Úř. věst. L 152, 24.6.2000, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1741/2004 (Úř. věst. L 311, 8.10.2004, s. 17).

[3] Úř. věst. L 189, 29.7.2003, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1092/2004 (Úř. věst. L 209, 11.6.2004, s. 9).

V rámci této kvóty se příslušná celní sazba stanoví ve výši 6 % *ad valorem*.

Pořadové číslo kvóty je 09.4008.

2. Režim stanovený v tomto nařízení se vztahuje na produkty uvedené v odstavci 1, pokud jsou dovezeny na základě dovozních licencí, jejichž vydání je podmíněno předložením certifikátu pro vývoz do Evropského společenství vydaného odborem zahraničního obchodu ministerstva obchodu vlády Thajska (dále jen „vývozní certifikát“).

KAPITOLA II

VÝVOZNÍ CERTIFIKÁTY

Článek 2

1. Vývozní certifikát je vyhotoven v jednom prvopisu a nejméně jednom opisu na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze.

Rozměry formuláře jsou přibližně 210 × 297 mm. Prvopis je vyhotoven na bílém papíře opatřeném žlutým přetiskem gilošového vzoru, aby na něm byl patrný jakýkoliv pokus o padělání mechanickými nebo chemickými prostředky.

2. Vývozní certifikáty se vyplňují v anglickém jazyce.

3. Prvopis a opisy vývozních certifikátů se vyplňují na psacím stroji nebo ručně. Pokud se vyplňují ručně, je nutné je vyplnit inkoustem a tiskacími písmeny.

4. Na každém vývozním certifikátu musí být předtištěné pořadové číslo; v horní kolonce musí být kromě toho uvedeno číslo certifikátu. Na opisech musí být stejná čísla jako na prvopisu.

Článek 3

1. Vývozní certifikáty vydané od 1. ledna do 31. prosince 2005 jsou platné po dobu 120 dnů ode dne vydání. Datum vydání certifikátu se započítává do doby jeho platnosti.

Certifikát je platný pouze tehdy, pokud jsou kolonky řádně vyplněny podle příslušných pokynů a pokud je náležitě ověřen podle odstavce 2. V kolonce nazvané „shipped weight“ se množství uvádí slovy i číslicemi.

2. Vývozní certifikát je řádně ověřený, pokud je v něm uvedeno datum vydání a pokud je opatřen razítkem vydávajícího orgánu a podpisem povolané osoby nebo osob.

KAPITOLA III

DOVOZNÍ LICENCE

Článek 4

Žádosti o dovozní licenci pro produkty kódů KN 0714 10 10, 0714 10 91 a 0714 10 99 pocházející z Thajska, vypracované v souladu s nařízeními (ES) č. 1291/2000 a (ES) č. 1342/2003, se předkládají příslušným orgánům členských států spolu s prvopisem vývozního certifikátu.

Prvopis vývozního certifikátu si ponechává subjekt, který vydává dovozní licenci. Pokud se však žádost o dovozní licenci vztahuje pouze na část množství uvedeného ve vývozním certifikátu, vydávající orgán vyznačí do prvopisu množství, pro které byl prvopis použit, a po otištění svého razítka ho vrátí dotyčné straně.

Při vydávání dovozní licence se bere v úvahu pouze množství uvedené ve vývozním certifikátu v kolonce „shipped weight“.

Článek 5

Pokud se zjistí, že množství skutečně vyložená v rámci dané zásilky jsou větší než množství uvedená v dovozní licenci nebo licencích vydaných pro tuto zásilku, pak příslušné orgány, které dotyčnou dovozní licenci nebo licence vydaly, sdělí na žádost dovozce Komisi, podle dané situace telexem nebo faxem a v co nejkratší době, číslo nebo čísla thajských vývozních certifikátů, dovozních licencí, překročené množství a jméno plavidla.

Komise se spojí s thajskými orgány, aby mohly být vyhotoveny nové vývozní certifikáty.

Až do vyhotovení nových certifikátů nemohou být nadbytečná množství propuštěna do volného oběhu podle tohoto nařízení, pokud pro dotyčná množství nejsou předloženy nové dovozní licence.

Nové dovozní licence se vydávají za podmínek stanovených v článku 10.

Článek 6

Odchylně od článku 5 třetího pododstavce, pokud se zjistí, že množství skutečně vyložená v rámci dané zásilky nepřekračují o více než 2 % množství, na něž se vztahuje předložená nebo předložené dovozní licence, pak příslušné orgány členského státu propuštění do volného oběhu povolí na žádost dovozce, aby nadbytečná množství byla propuštěna do volného oběhu pod podmínkou, že bude uhrazeno clo se stropem ve výši 6 % *ad valorem* a že dovozce složí jistotu ve výši rovnající se rozdílu mezi clem stanoveným ve společném celním sazebníku a uhrazeným clem.

Jistota se uvolní po předložení dodatečné dovozní licence na dotyčná množství příslušným orgánům členského státu propuštění do volného oběhu. Na dodatečnou dovozní licenci se nevztahuje povinnost složit jistotu uvedenou v čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1291/2000 nebo v článku 8 tohoto nařízení.

Dodatečná dovozní licence se vydává za podmínek stanovených v článku 10 a po předložení jednoho nebo více nových vývozních certifikátů vydaných thajskými orgány.

V kolonce 20 dodatečné vývozní licence je uveden jeden z těchto údajů:

— Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) nº 2248/2004,

— Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,

— Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,

— Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,

— Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,

— Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,

— Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,

— Certificat complémentaire, règlement (CE) nº 2248/2004, article 6,

— Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,

— Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,

— Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,

— Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,

— Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,

— Uzupełniające pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,

— Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,

— Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,

— Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,

— Lisätodistus, asetus (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,

— Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

S výjimkou případů vyšší moci jistota propadne na množství, pro která nebude do čtyř měsíců od přijetí prohlášení o propuštění do volného oběhu uvedeného v prvním pododstavci předložena dodatečná dovozní licence. Jistota propadne zejména na množství, pro která nebyla vydána žádná dodatečná dovozní licence podle článku 10 prvního pododstavce.

Po té, co příslušný orgán uvedl do dodatečné dovozní licence příslušné množství a provedl příslušné ověření, jistota stanovená v prvním pododstavci se uvolní a uvedená licence se co nejrychleji vrátí vydávajícímu orgánu.

Článek 7

Žádosti o dovozní licence podle tohoto nařízení se mohou podávat ve všech členských státech a vydané licence jsou platné na území celého Společenství.

Čl. 5 odst. 1 čtvrtá odrážka prvního pododstavce nařízení (ES) č. 1291/2000 se nepoužije u dovozu uskutečňovaného podle tohoto nařízení.

Článek 8

Odchylně od článku 12 nařízení (ES) č. 1342/2003, výše jistoty pro dovozní licence stanovené v tomto nařízení činí 5 EUR za tunu.

Článek 9

1. V kolonce 8 žádostí o dovozní licence a samotných licencí se uvede údaj „Thajsko“.

2. Dovozní licence obsahují:

a) v kolonce 24 jeden z těchto údajů:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) nº 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) nº 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248),

— Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Regulamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovozné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č. 2248/2004),

— Omejitev carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 2248/2004);

b) v kolonce 20 tyto údaje:

i) jméno plavidla uvedené v thajském vývozním certifikátu,

ii) číslo a datum thajského vývozního certifikátu.

3. Dovozní licence se přijme jako doklad na podporu prohlášení o propuštění do volného oběhu pouze tehdy, pokud je zejména na základě opisu nákladního listu předloženého dotčenou stranou doloženo, že produkty, pro něž se žádá o propuštění do volného oběhu, byly do Společenství dopraveny plavidlem uvedeným v dovozní licenci.

4. S výhradou použití článku 6 tohoto nařízení a odchylně od čl. 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 1291/2000 nesmí být množství propuštěné do volného oběhu větší než množství uvedené v kolonkách 17 a 18 dovozní licence. Z tohoto důvodu se v kolonce 19 zmíněné licence uvede číslo 0.

Článek 10

Dovozní licence se vydávají pátý pracovní den následující po dni podání žádosti, s výjimkou případu, kdy Komise telexem nebo faxem oznámí příslušným orgánům členského státu, že podmínky stanovené v tomto nařízení nebyly splněny.

Na žádost dotyčné strany a se souhlasem Komise sděleným telexem nebo faxem může být dovozní licence vydána v kratší lhůtě.

Při nesplnění podmínek pro vydání dovozní licence může Komise po konzultaci s thajskými orgány přijmout v případě potřeby příslušná opatření.

Článek 11

Odchylně od článku 6 nařízení (ES) č. 1342/2003, poslední den doby platnosti dovozní licence odpovídá poslednímu dni doby platnosti příslušného vývozního certifikátu plus 30 dnů.

Článek 12

1. U každé žádosti o dovozní licenci oznamují členské státy Komisi každý pracovní den telexem nebo faxem tyto údaje:

a) množství, na nějž se žádá o dovozní licenci, případně s označením „dodatečná dovozní licence“;

b) jméno žadatele o dovozní licenci;

c) číslo předloženého vývozního certifikátu uvedené v horní kolonce certifikátu;

d) datum vydání vývozního certifikátu;

e) celkové množství, pro které byl vývozní certifikát vydán;

f) jméno vývozce uvedené na vývozním certifikátu.

2. Nejpozději do konce prvních šesti měsíců roku 2006 orgány odpovědné za vydávání dovozních licencí sdělí Komisi telexem nebo faxem úplný seznam množství, která nejsou považována za schválená a jsou uvedena na zadní straně dovozních licencí, jméno plavidla a čísla příslušných vývozních certifikátů.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

MINISTRY OF COMMERCE
GOVERNMENT OF THAILAND

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	

5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING
☐ CN CODE 0714 10 10	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK
☐ CN CODE 0714 10 91		☐ ..... BAGS
☐ CN CODE 0714 10 99	ESTIMATED NET WEIGHT	☐ OTHERS

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

.....
NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2249/2004

ze dne 27. prosince 2004,

kterým se mění nařízení (ES) č. 686/2004, kterým se stanoví přechodná opatření pro organizace producentů na trhu s čerstvým ovocem a zeleninou z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na smlouvu o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska,

s ohledem na akt o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska, a zejména na čl. 41 první pododstavec tohoto aktu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 4 nařízení Komise (ES) č. 686/2004 [1] stanoví, že organizace producentů v České republice, Estonsku, Kypru, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Polsku, Slovinsku a Slovensku mohou předložit přechodné operační programy.

(2) V ustanovení čl. 16 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1433/2003 ze dne 11. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, pokud jde o provozní fondy, operační programy a finanční podporu [2], se stanoví, že se operační programy provádějí v ročních obdobích, která trvají od 1. ledna do 31. prosince. Provádění operačních programů však může být zahájeno pouze po jejich schválení příslušnými vnitrostátními orgány. Proto by je nutné, aby přechodné operační programy trvaly několik měsíců v roce 2004 a celé dvanáctiměsíční období v roce 2005. Proto je nutné stanovit opatření pro výpočet referenčního období a podpory poskytované pro přechodné operační programy.

(3) Je nutné upřesnit, že podpora je určena pro tu část přechodného operačního programu, která je realizována v roce 2004, avšak pouze pro skutečnou délku trvání, která se vypočítá jako poměrná část ode dne jeho schválení.

(4) Nařízení (ES) č. 686/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro čerstvé ovoce a zeleninu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 4 nařízení (ES) č. 686/2004 se mění takto:

1. V odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 1433/2003 budou operační programy v roce 2004 prováděny od data jejich schválení příslušnými vnitrostátními orgány až do 31. prosince 2004."

2. Vkládá se odstavec 4a, který zní:

„4a. Odchylně od čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1433/2003 se při žádosti o podporu pro rok 2004 hodnota produkce uváděné na trh v referenčním období vynásobí počtem dní od data schválení operačního programu do 31. prosince 2004 (započítávají se oba dva dny) a vydělí číslem 366."

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

[1] Úř. věst. L 106, 15.4.2004, s. 10.
[2] Úř. věst. L 203, 12.8.2003, s. 25. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1813/2004 (Úř. věst. L 319, 20.10.2004, s. 5).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2250/2004

ze dne 27. prosince 2004,

kterým se mění nařízení (EHS) č. 429/90, (ES) č. 2571/97, (ES) č. 174/1999, (ES) č. 2771/1999, (ES) č. 2799/1999, (ES) č. 214/2001, (ES) č. 580/2004, (ES) č. 581/2004 a (ES) č. 582/2004, pokud jde o lhůty pro podávání nabídek a pro sdělení Komisi

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky [1], a zejména na články 10, 15 a 31 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Následující nařízení uvádí ustanovení o postupech nabídkového řízení týkajících se lhůt pro předložení nabídek uchazečů příslušným orgánům a pro sdělení nabídek členskými státy Komisi:

— nařízení Komise (EHS) č. 429/90 ze dne 20. února 1990 o poskytování podpory prostřednictvím nabídkového řízení pro zahuštěné máslo určené k přímé spotřebě ve Společenství [2],

— nařízení Komise (ES) č. 2571/97 ze dne 15. prosince 1997 o prodeji másla za snížené ceny a o poskytování podpory pro smetanu, máslo a zahuštěné máslo určené k použití při výrobě cukrářských výrobků, zmrzliny a jiných potravin [3],

— nařízení Komise (ES) č. 2771/1999 ze dne 16. prosince 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o intervenční opatření na trhu s máslem a smetanou [4],

— nařízení Komise (ES) č. 2799/1999 ze dne 17. prosince 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o poskytování podpory pro odstředěné mléko a sušené odstředěné mléko určené k použití jako krmivo a pokud jde o prodej tohoto sušeného odstředěného mléka [5],

— nařízení Komise (ES) č. 214/2001 ze dne 12. ledna 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o intervenční opatření na trhu se sušeným odstředěným mlékem [6],

— nařízení Komise (ES) č. 580/2004 ze dne 26. března 2004, kterým se stanoví postup nabídkového řízení, které se týká vývozních náhrad u některých výrobků [7],

— nařízení Komise (ES) č. 581/2004 ze dne 26. března 2004 o vypsání stálého nabídkového řízení na vývozní náhrady u některých druhů másla [8] a

— nařízení Komise (ES) č. 582/2004 ze dne 26. března 2004 o vypsání stálého nabídkového řízení na vývozní náhrady u sušeného odstředěného mléka [9].

(2) Aby bylo zajištěno hladké fungování nabídkových systémů, zejména poskytnutí dostatečného času příslušným orgánům a útvarům Komise ke zpracování údajů souvisejících s každým nabídkovým řízením, je vhodné posunout lhůty pro podávání nabídek hospodářskými subjekty a pro oznámení údajů Komisi příslušnými orgány.

---

[1] Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 48. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 186/2004 (Úř. věst. L 29, 3.2.2004, s. 6).
[2] Úř. věst. L 45, 21.2.1990, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 921/2004 (Úř. věst. L 163, 30.4.2004, s. 94).
[3] Úř. věst. L 350, 20.12.1997, s. 3. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 921/2004.
[4] Úř. věst. L 333, 24.12.1999, s. 11. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1932/2004 (Úř. věst. L 333, 9.11.2004, s. 4).
[5] Úř. věst. L 340, 31.12.1999, s. 3. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1992/2004 (Úř. věst. L 344, 20.11.2004, s. 11).
[6] Úř. věst. L 37, 7.2.2001, s. 100. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1838/2004 (Úř. věst. L 322, 23.10.2004, s. 3).
[7] Úř. věst. L 90, 27.3.2004, s. 58.
[8] Úř. věst. L 90, 27.3.2004, s. 64.
[9] Úř. věst. L 90, 27.3.2004, s. 67.

(3) Aby bylo na minimum sníženo riziko spekulace vzniklé očekáváním předkládání nabídek, pokud jde o nabídkové řízení stanovené v nařízeních (ES) č. 581/2004 a (ES) č. 582/2004, nemělo by být po konečném datu pro předkládání nabídek možné předem stanovit vývozní náhrady uvedené v nařízení Komise (ES) č. 174/1999 ze dne 26. ledna 1999, kterým se stanovují zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 804/68, pokud jde o vývozní licence a vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky [1].

(4) Nařízení (EHS) č. 429/90, (ES) č. 2571/97, (ES) č. 174/1999, (ES) č. 2771/1999, (ES) č. 2799/1999, (ES) č. 214/2001, (ES) č. 580/2004, (ES) č. 581/2004 a (ES) č. 582/2004 by podle toho měla být změněna.

(5) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro mléko a mléčné výrobky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 3 nařízení (EHS) č. 429/90 se mění takto:

1. Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

2. Doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy sdělí Komisi v den uzávěrky podle čl. 3 odst. 2 množství a ceny, které nabízejí účastníci nabídkového řízení.

Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění.“

Článek 2

Článek 14 nařízení (ES) č. 2571/97 se mění takto:

1. Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

2. Doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Členské státy sdělí Komisi v den uzávěrky podle čl. 14 odst. 2 množství a ceny, které nabízejí účastníci nabídkového řízení.

Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění v případě, že máslo je v dotčeném členském státě k dispozici pro prodej.“

Článek 3

V článku 1 nařízení (ES) č. 174/1999 se třetí odstavec nahrazuje tímto:

„3. Žádosti o licence pro všechny výrobky podle čl. 1 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 (*), které byly ve smyslu článku 17 nařízení Komise (ES) č. 1291/2000 (**), podány ve středu a ve čtvrtek po vypršení každé lhůty pro předložení nabídek podle čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 581/2004 (***) a podle čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 582/2004 (****), jsou považovány za předložené v pracovní den po tomto čtvrtku.

[1] Úř. věst. L 20, 27.1.1999, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1846/2004 (Úř. věst. L 322, 23.10.2004, s. 16).

(*) Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 48.
(**) Úř. věst. L 152, 24.6.2000, s. 1.
(***) Úř. věst. L 90, 27.3.2004, s. 64.
(****) Úř. věst. L 90, 27.3.2004, s. 67.“

Článek 4

Nařízení (ES) č. 2771/1999 se mění takto:

1. V článku 16 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

2. V článku 17b se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy sdělí Komisi v den uzávěrky podle čl. 16 odst. 3 množství a ceny, které nabízejí účastníci nabídkového řízení.

Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění.“

3. V článku 22 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

4. V článku 24a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy sdělí Komisi v den uzávěrky podle čl. 22 odst. 2 množství a ceny, které nabízejí účastníci nabídkového řízení, a množství másla nabízeného k prodeji.

Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění v případě, že máslo je v dotčeném členském státě k dispozici pro prodej.“

Článek 5

Nařízení (ES) č. 2799/1999 se mění takto:

1. V článku 27 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

2. V čl. 30 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění v případě, že sušené odstředěné mléko je v dotčeném členském státě k dispozici pro prodej.“

Článek 6

Nařízení (ES) č. 214/2001 se mění takto:

1. V článku 14 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

2. V článku 17 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy sdělí Komisi v den uzávěrky podle čl. 14 odst. 2 množství a ceny, které nabízejí účastníci nabídkového řízení.

Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění.“

3. V článku 22 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Lhůta pro podávání nabídek v rámci jednotlivých nabídkových řízení končí v 11.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den v 11.00 hod. (bruselského času).“

4. V čl. 24a odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud nebyly předloženy žádné nabídky, sdělí to členské státy Komisi v rámci stejného zpoždění v případě, že sušené odstředěné mléko je v dotčeném členském státě k dispozici pro prodej.“

Článek 7

V čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 580/2004 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy oznámí všechny platné nabídky Komisi formou stanovenou v příloze bez uvedení jmen uchazečů o nabídkové řízení, a to do tří hodin od vypršení každé lhůty pro předložení nabídek.“

Článek 8

V článku 2 nařízení (ES) č. 581/2004 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Každá lhůta pro předložení nabídek začíná ve 13.00 hod. (bruselského času) každé první a třetí úterý v měsíci, s výjimkou prvního úterý v srpnu a třetího úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta začíná následující pracovní den ve 13.00 hod. (bruselského času).

Každá lhůta pro předložení nabídek končí ve 13.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den ve 13.00 hod. (bruselského času).“

Článek 9

V článku 2 nařízení (ES) č. 582/2004 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Každá lhůta pro předložení nabídek začíná ve 13.00 hod. (bruselského času) každé první a třetí úterý v měsíci, s výjimkou prvního úterý v srpnu a třetího úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta začíná následující pracovní den ve 13.00 hod. (bruselského času).

Každá lhůta pro předložení nabídek končí ve 13.00 hod. (bruselského času) každé druhé a čtvrté úterý v měsíci, s výjimkou druhého úterý v srpnu a čtvrtého úterý v prosinci. Pokud je úterý dnem státního svátku, uvedená lhůta končí předcházející pracovní den ve 13.00 hod. (bruselského času).“

Článek 10

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2251/2004

ze dne 27. prosince 2004,

kterým se mění dovozní cla v odvětví obilovin použitelná od 28. prosince 2004

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami [1],

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1249/96 ze dne 28. června 1996 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, co se týče dovozních cel v odvětví obilovin [2], a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dovozní cla v odvětví obilovin byla stanovena nařízením Komise (ES) č. 2142/2004 [3].

(2) Čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1249/96 stanoví, že pokud se vypočtený průměr dovozních cel odchýlí během doby jejich použití o 5 EUR/t od stanoveného cla, je třeba provést příslušnou úpravu. Vzhledem k tomu, že k této odchylce došlo, je nutné upravit dovozní cla stanovená nařízením (ES) č. 2142/2004,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy I a II nařízení (ES) č. 2142/2004 se nahrazují přílohami I a II tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 28. prosince 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

---

[1] Úř. věst. L 270, 29.9.2003, s. 78.

[2] Úř. věst. L 161, 29.6.1996, s. 125. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1110/2003 (Úř. věst. L 158, 27.6.2003, s. 12).

[3] Úř. věst. L 369, 16.12.2004, s. 55. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2215/2004 (Úř. věst. L 374, 22.12.2004, s. 61).

PŘÍLOHA I

Dovozní cla produktů uvedených v čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 1784/2003 použitelná od 28. prosince 2004

Kód KN	Zboží	Dovozní clo [1] (EUR/t)
1001 10 00	pšenice tvrdá vysoké kvality	0,00
	střední kvality	0,00
	nízké kvality	9,66
1001 90 91	pšenice měkká, k setí	0,00
ex 1001 90 99	pšenice měkká, vysoké kvality, ne k setí	0,00
1002 00 00	žito	47,57
1005 10 90	kukuřice k setí, ne hybridní	52,37
1005 90 00	kukuřice, ne k setí [2]	52,37
1007 00 90	čirok – zrna, ne hybridy k setí	47,57

[1] Pro zboží, které je do Společenství dopravováno přes Atlantický oceán nebo cestou přes Suezský kanál (čl. 2 odst. 4 nařízení (ES) č. 1249/96), může dovozce získat slevu cla:
— 3 EUR/t, pokud se vykládací přístav nachází ve Středozemním moři, nebo
— 2 EUR/t, pokud se vykládací přístav nachází v Irsku, Spojeném království, Dánsku, v Estonsku, v Lotyšsku, v Litvě, v Polsku, Finsku, Švédsku nebo na atlantickém pobřeží Pyrenejského poloostrova.

[2] Dovozce může uplatnit nárok na paušální slevu 24 EUR/t, pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 1249/96.

PŘÍLOHA II

Prvky výpočtu cel

období od 15.12.2004–23.12.2004

1. Průměry v období dvou týdnů před dnem stanovení sazeb podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96:

Burzovní záznamy	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% bílkovin při 12 % vlhkosti)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	střední kvalita (*)	nízká kvalita (**)	US barley 2
Cenový záznam (EUR/t)	109,43 (***)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Prémie – záliv (EUR/t)	—	11,13	—			—
Prémie – Velká jezera (EUR/t)	23,12	—	—			—

(*) Záporná prémie 10 EUR/t, (článek 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96),
(**) Záporná prémie 30 EUR/t, (článek čl. 4 odst. nařízení (ES) č. 1249/96),
(***) Kladná prémie 14 EUR/t za, hrnuta (článek 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).

2. Průměry v období dvou týdnů před dnem stanovení sazeb podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96:

Dopravné/náklady: Mexický záliv–Rotterdam: 31,79 EUR/t; Velká jezera–Rotterdam: 46,26 EUR/t.

3. Subvence uvedené v čl. 4 odst. 2 třetím pododstavci nařízení (ES) č. 1249/96: 0,00 EUR/t (HW 2)
0,00 EUR/t (SRW 2).

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 29. listopadu 2004

o podpisu Dohody mezi Evropským společenstvím a Republikou San Marino, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, a o schválení a podpisu doprovodného memoranda o porozumění

(2004/903/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 94 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 16. října 2001 zmocnila Rada Komisi k vyjednání dohody s Republikou San Marino, která by zajistila, že tento stát přijme opatření rovnocenná opatřením uplatňovaným v rámci Společenství pro zajištění účinného zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru.

(2) Znění dohody, která je výsledkem těchto jednání, je v souladu se směrnicemi pro jednání vydanými Radou. Toto znění je doprovázeno memorandem o porozumění mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Republikou San Marino.

(3) S výhradou pozdějšího přijetí rozhodnutí o uzavření dohody je žádoucí podepsat oba dokumenty, které byly parafovány dne 12. července 2004, a získat od Rady potvrzení o schválení memoranda o porozumění,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

S výhradou pozdějšího přijetí rozhodnutí o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Republikou San Marino, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, je předseda Rady zmocněn určit osoby oprávněné k podpisu dohody a doprovodného memoranda o porozumění a dopisů Evropského společenství, které mají být vyměněny podle čl. 21 odst. 2 dohody a posledního pododstavce memoranda o porozumění, jménem Evropského společenství.

Rada schvaluje memorandum o porozumění.

Znění dohody a memoranda o porozumění se připojují k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 29. listopadu 2004.

Za Radu

L. J. BRINKHORST

předseda

DOHODA

mezi Evropským společenstvím a Republikou San Marino, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ, dále jen „Společenství“,

a

REPUBLIKA SAN MARINO, dále jen „San Marino“,

dále jen „smluvní strana“ nebo „smluvní strany“,

potvrzujíce společný zájem na dalším rozvoji privilegovaného partnerství mezi Společenstvím a San Marinem,

SE DOHODLY NA NÁSLEDUJÍCÍCH USTANOVENÍCH:

Článek 1

Účel

1. Účelem této dohody mezi Evropským společenstvím a San Marinem je upevnit a rozšířit stávající úzké vztahy mezi oběma smluvními stranami zavedením opatření rovnocenných opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES z 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru plynoucích skutečným vlastníkům, kteří jsou fyzickými osobami, jež jsou pro daňové účely rezidenty členského státu Evropského společenství, dále jen směrnice.

2. San Marino přijme opatření nezbytná pro zajištění toho, aby platební zprostředkovatelé usazení na jeho území splnili úkoly nezbytné k provádění této dohody, a to bez ohledu na místo usazení dlužníka, z jehož dluhu úroky plynou, a zejména stanoví předpisy o postupech a sankcích.

Článek 2

Definice skutečného vlastníka

1. Pro účely této dohody se „skutečným vlastníkem“ rozumí fyzická osoba, která přijme výplatu úroků, nebo fyzická osoba, které je výplata úroků zajišťována, pokud tato osoba neprokáže, že výplata úroků nebyla provedena či zajištěna v její vlastní prospěch a že tedy:

a) jedná jako platební zprostředkovatel ve smyslu článku 4 nebo

b) jedná jménem právnické osoby, investičního fondu nebo srovnatelného či rovnocenného subjektu kolektivního investování do cenných papírů nebo

c) jedná jménem jiné fyzické osoby, která je skutečným vlastníkem a která platebního zprostředkovatele informuje o své totožnosti a o státu, jehož je rezidentem.

2. Pokud má platební zprostředkovatel informace naznačující, že fyzická osoba, které je úrok vyplácen nebo zajišťován, zřejmě není skutečným vlastníkem a na tuto fyzickou osobu se nevztahuje odst. 1 písm. a) nebo b), učiní platební zprostředkovatel náležitá opatření pro zjištění totožnosti skutečného vlastníka v souladu s článkem 3. Není-li platební zprostředkovatel schopen určit totožnost skutečného vlastníka, považuje tento zprostředkovatel za skutečného vlastníka danou osobu.

Článek 3

Totožnost a bydliště skutečných vlastníků

Pro účely určení totožnosti a bydliště skutečného vlastníka ve smyslu článku 2 vede platební zprostředkovatel záznamy s údaji o příjmení, jménu, adrese a bydlišti v souladu se sanmarinskými právními předpisy proti lichvě a praní špinavých peněz. Pro smluvní vztahy uzavřené k 1. lednu 2004 a později nebo pro transakce provedené v tomto období bez existujících smluvních vztahů se u fyzických osob, které předloží svůj cestovní pas nebo úřední doklad totožnosti vydaný členským státem Evropské unie, dále jen „členský stát“, a které jsou dle svého prohlášení rezidenty jiného státu než členského státu nebo San Marina, zjistí bydliště prostřednictvím potvrzení o daňovém domicilu, které vydal příslušný orgán státu, jehož je daná osoba dle vlastního prohlášení rezidentem. Pokud takové potvrzení není předloženo, má se za to, že je daná osoba rezidentem toho členského státu, který vydal cestovní pas nebo jiný úřední doklad totožnosti.

Článek 4

Definice platebního zprostředkovatele

Pro účely této dohody se „platebním zprostředkovatelem“ v San Marinu rozumí banky ve smyslu sanmarinského bankovního práva a hospodářské subjekty včetně fyzických a právnických osob, které jsou v San Marinu usazeny nebo jsou jeho rezidenty, osobní společnosti bez právní subjektivity a stálé provozovny zahraničních společností, které v rámci své podnikatelské činnosti - byť jen příležitostně - přijímají, drží, investují nebo převádějí majetek třetích osob nebo pouze vyplácejí úrok či zajišťují výplatu úroků.

Článek 5

Definice příslušného orgánu

1. Pro účely této dohody se „příslušnými orgány smluvních stran“ rozumí orgány uvedené v příloze I.

2. V případě států, které nejsou smluvními stranami, je příslušným orgánem takového státu orgán příslušný pro účely dvoustranných nebo mnohostranných smluv nebo, pokud takovýto orgán neexistuje, orgán, který je oprávněn vydávat potvrzení o daňovém domicilu.

Článek 6

Definice výplaty úroků

1. Pro účely této dohody se „výplatou úroků“ rozumí:

a) vyplacené nebo na účet připsané úroky, které souvisejí s pohledávkami jakéhokoliv druhu, bez ohledu na to, zda jsou tyto pohledávky zajištěny zástavním právem k nemovitosti či nikoliv a zda jsou spojeny právem účasti na zisku dlužníka či nikoliv, a zejména příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémií a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále uložené za pozdní platbu se za výplatu úroků nepovažuje;

b) úroky vzniklé nebo kapitalizované při prodeji, splacení nebo zpětném odkupu pohledávek uvedených v písmeni a);

c) příjmy plynoucí z výplaty úroků přímo či prostřednictvím subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2 směrnice a rozdělované:

   i) subjekty kolektivního investování nebo srovnatelnými či rovnocennými subjekty společného investování do cenných papírů, usazenými na územích uvedených v článku 19,

   ii) subjekty usazenými v členském státě, které využijí možnosti stanovené v čl. 4 odst. 3 směrnice a informují o této skutečnosti platebního zprostředkovatele,

   iii) subjekty kolektivního investování nebo srovnatelnými či rovnocennými subjekty společného investování do cenných papírů, usazenými mimo území uvedená v článku 19;

d) příjmy z prodeje, splacení nebo zpětného odkupu akcií či podílů v následujících podnicích a subjektech, pokud tyto podniky a subjekty investují přímo či nepřímo, prostřednictvím jiných subjektů kolektivního investování nebo subjektů uvedených níže, více než 40 % svých aktiv do pohledávek uvedených v písmeni a):

   i) subjekty kolektivního investování nebo srovnatelnými či rovnocennými subjekty společného investování do cenných papírů, usazenými na územích uvedených v článku 19,

   ii) subjekty usazené v členském státě, které využijí možnosti stanovené v čl. 4 odst. 3 směrnice a informují o této skutečnosti platebního zprostředkovatele,

   iii) subjekty kolektivního investování nebo srovnatelnými či rovnocennými subjekty společného investování do cenných papírů, usazenými mimo území uvedená v článku 19.

San Marino však má možnost zahrnout příjmy uvedené v písmeni d) do definice výplaty úroků pouze v rozsahu, v jakém tyto příjmy odpovídají příjmům přímo nebo nepřímo plynoucím z výplat úroků podle písmen a) a b).

2. Pokud jde o odst. 1 písm. c) a d), nemá-li platební zprostředkovatel žádné informace o podílu příjmů, který plyne z výplat úroků, je za výplatu úroků považována celková výše příjmů.

3. Pokud jde o odst. 1 písm. d), nemá-li platební zprostředkovatel žádné informace o podílu aktiv investovaných do pohledávek nebo do akcií či podílů vymezených v uvedeném písmeni, je tento podíl považován za vyšší než 40 %. Pokud daný platební zprostředkovatel nemůže určit výši příjmů realizovaných skutečným vlastníkem, má se za to, že příjmy odpovídají výnosům z prodeje, splacení nebo zpětného odkupu akcií nebo podílů.

4. Pokud jde o odst. 1 písm. b) a d), může San Marino požadovat od platebních zprostředkovatelů na svém území, aby úroky za časové období ne delší než jeden rok přepočetli na roční základ, a takto přepočtené úroky považovat za výplatu úroků i v případě, že během tohoto období nedojde k žádnému prodeji, zpětnému odkupu ani splacení.

5. Odchylně od odst. 1 písm. c) a d) může San Marino z definice výplaty úroků vyloučit příjmy podle uvedených písmen z podniků nebo subjektů usazených na jeho území, jejichž investice do pohledávek ve smyslu odst. 1 písm. a) nepřekročily 15 % jejich aktiv.

Využití této možnosti San Marinem je od jeho oznámení druhé smluvní straně pro obě smluvní strany závazné.

6. Podíl uvedený v odst. 1 písm. d) a v odstavci 3 činí po 31. prosinci 2010 25 %.

7. Podíl uvedený v odst. 1 písm. d) a v odstavci 5 se stanoví na základě investiční politiky vymezené ve statutu fondu či v zakládacích dokumentech těchto podniků či subjektů; v případě neexistence těchto údajů se tento podíl stanoví na základě skutečného složení aktiv těchto podniků či subjektů.

Článek 7

Srážková daň

1. Pokud je skutečný vlastník úroků rezidentem členského státu, vybere San Marino srážkovou daň ve výši 15 % v průběhu prvních třech let použitelnosti této dohody, 20 % v následujících třech letech a v dalších letech pak ve výši 35 %.

2. Platební zprostředkovatel odvede srážkovou daň takto:

a) v případě výplaty úroků ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. a): z částky vyplacených nebo připsaných úroků;

b) v případě výplaty úroků ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. b) nebo d): z částky úroků nebo příjmů podle uvedených písmen, nebo prostřednictvím dávky s rovnocenným dopadem a hrazené příjemcem z celkové částky výnosů z prodeje, zpětného odkupu nebo splacení;

c) v případě výplaty úroků ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. c): z částky příjmů podle uvedeného písmene;

d) v případě, že San Marino uplatňuje možnost uvedenou v čl. 6 odst. 4: z částky úroků přepočtených na roční základ.

3. Pro účely odst. 2 písm. a) a b) je srážková daň vybírána v poměrné výši podle délky období, během něhož skutečný vlastník držel pohledávku. Není-li platební zprostředkovatel schopen toto období určit na základě informací, které mu byly sděleny, má platební zprostředkovatel za to, že skutečný vlastník držel pohledávku po celou dobu její existence, pokud tento nepředloží doklad o dni nabytí této pohledávky.

4. Jiné daně, než které jsou stanoveny touto dohodou, ze stejné výplaty úroků, zejména srážkové daně vybírané San Marinem z příjmů úrokového charakteru se zdrojem v San Marinu, budou započteny proti srážkové dani vypočítané podle tohoto článku.

5. Výběr srážkové daně platebním zprostředkovatelem usazeným v San Marinu nebrání členskému státu, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, ve zdanění příjmů v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy. Pokud daňový poplatník ohlásí daňovým orgánům členského státu, jehož je rezidentem, příjem z úroku vyplaceného platebním zprostředkovatelem usazeným v San Marinu, zdaní se tento příjem ve stejné sazbě jako té, která se vztahuje na úroky získané v daném členském státě.

Článek 8

Sdílení výnosů

1. San Marino si ponechá 25 % výnosů plynoucích ze zadržení podle článku 7 a 75 % těchto výnosů převede členskému státu, jehož je skutečný vlastník rezidentem.

2. Tyto převody se uskuteční v jedné splátce pro každý členský stát, a to nejpozději do 6 měsíců po skončení sanmarinského daňového roku.

3. San Marino přijme opatření nezbytná k zajištění řádného fungování systému sdílení výnosů.

Článek 9

Dobrovolné poskytnutí informací

1. San Marino stanoví postup, který skutečnému vlastníkovi ve smyslu článku 2 umožní vyhnout se srážkové dani uvedené v článku 7 tím, že svého platebního zprostředkovatele v San Marinu výslovně zmocní k předkládání informací o výplatách úroků příslušnému orgánu tohoto státu. Takové zmocnění se vztahuje na všechny výplaty úroků tímto platebním zprostředkovatelem vyplácené skutečnému vlastníkovi nebo přímo ve prospěch skutečného vlastníka zajišťované.

2. Platební zprostředkovatel předloží v případě svého výslovného zmocnění skutečným vlastníkem alespoň tyto informace:

a) totožnost a bydliště skutečného vlastníka zjištěné podle článku 3 této dohody, případně doplněné daňovým identifikačním číslem přiděleným členským státem, jehož je skutečný vlastník rezidentem;

b) jméno a adresu platebního zprostředkovatele;

c) číslo účtu skutečného vlastníka nebo, pokud není číslo účtu k dispozici, označení pohledávky, z níž úrok plyne a

d) částku výplaty úroků vypočítanou podle článku 6 této dohody.

3. Příslušný sanmarinský orgán předá informace uvedené v odstavci 2 příslušnému orgánu členského státu, jehož je skutečný vlastník rezidentem. Takové předání informací proběhne automaticky a uskuteční se nejméně jednou ročně, během 6 měsíců následujících po skončení sanmarinského daňového roku, a to pro všechny výplaty úroků uskutečněné v průběhu daného roku.

Článek 10

Zamezení dvojího zdanění

1. Členský stát, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, zajistí, aby bylo zamezeno jakémukoliv dvojímu zdanění, k němuž by mohlo dojít v důsledku uplatnění srážkové daně uvedené v článku 7, a to podle odstavců 2 a 3.

2. Pokud úroky přijaté skutečným vlastníkem podléhají v San Marinu srážkové dani podle článku 7, započte členský stát, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, skutečnému vlastníkovi daň ve výši daně sražené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu. Přesáhne-li tato částka výši daně splatné v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu z celkové výše úroků, které podléhají srážkové dani podle článku 7, vyplatí členský stát, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, skutečnému vlastníkovi rozdíl mezi částkou sražené a splatné daně.

3. Pokud byl na úroky přijaté skutečným vlastníkem uplatněn kromě srážkové daně podle článku 7 ještě jiný druh srážkové daně a členský stát, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, započte tuto jinou srážkovou daň v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo smlouvou o zamezení dvojího zdanění, započte se tato jiná srážková daň před uplatněním postupu podle odstavce 2.

4. Členský stát, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, může nahradit postup daňového započtu podle odstavců 2 a 3 vrácením srážkové daně podle článku 7.

Článek 11

Přechodná ustanovení pro obchodovatelné dluhové cenné papíry

1. Ode dne použitelnosti této dohody a pokud alespoň jeden členský stát rovněž uplatňuje obdobná ustanovení, avšak nejpozději do 31. prosince 2010, nebudou domácí ani mezinárodní dluhopisy ani jiné obchodovatelné dluhové cenné papíry, které byly poprvé emitovány před 1. březnem 2001 nebo u kterých byl původní prospekt schválen před tímto datem příslušnými orgány emitujícího státu, považovány za pohledávky ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a), pokud k 1. březnu 2002 nebo později nedošlo k žádné další emisi těchto obchodovatelných dluhových cenných papírů.

Pokud však alespoň jeden členský stát rovněž uplatňuje ustanovení obdobná ustanovením článku 7 této dohody, použijí se ustanovení tohoto článku i po 31. prosinci 2010 ve vztahu k těm obchodovatelným dluhovým cenným papírům:

— které obsahují doložku „gross-up“ nebo doložku předčasného splacení a

— u kterých je platební zprostředkovatel ve smyslu článku 4 usazen v San Marinu a

— u kterých tento platební zprostředkovatel vyplácí úrok nebo zajišťuje výplatu úroku přímo ve prospěch skutečného vlastníka, který je rezidentem členského státu.

Přestanou-li všechny členské státy uplatňovat ustanovení obdobná ustanovením článku 7 této dohody, použijí se nadále ustanovení tohoto článku pouze ve vztahu k obchodovatelným dluhovým cenným papírům:

— které obsahují doložku „gross-up“ nebo doložku předčasného splacení a

— u kterých je platební zprostředkovatel emitenta usazen v San Marinu a

— u kterých tento platební zprostředkovatel vyplácí úrok nebo zajišťuje výplatu úroku přímo ve prospěch skutečného vlastníka, který je rezidentem členského státu.

Pokud došlo k 1. březnu 2002 nebo později k další emisi některého z výše uvedených obchodovatelných dluhových cenných papírů vydaných vládou či obdobným subjektem jednajícím jako orgán veřejné moci nebo subjektem, jehož úloha je uznána mezinárodní smlouvou (tyto subjekty jsou uvedeny v příloze II k této dohodě), je celá emise takového cenného papíru skládající se z původní emise a ze všech pozdějších emisí považována za pohledávku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a).

Pokud došlo k 1. březnu 2002 nebo později k další emisi některého z výše uvedených obchodovatelných dluhových cenných papírů vydaných jiným emitentem neuvedeným ve čtvrtém pododstavci, považuje se tato další emise za pohledávku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a).

2. Tento článek nebrání San Marinu a členským státům v dalším zdanění příjmů z obchodovatelných dluhových cenných papírů uvedených v odstavci 1 v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy.

Článek 12

Jiné srážkové daně – vztah k jiným smlouvám

1. Tato dohoda nebrání stranám ve vybírání jiných druhů srážkové daně, než je srážková daň uvedená v této dohodě, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo smlouvami o zamezení dvojího zdanění.

2. Ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění mezi San Marinem a členskými státy nebrání výběru srážkové daně podle této dohody.

Článek 13

Výměna informací na žádost

1. Příslušné sanmarinské orgány a příslušné orgány kteréhokoliv členského státu si vyměňují informace o jednání, které je pro příjmy, na které se vztahuje tato dohoda, podle právních předpisů dožádaného státu daňovým podvodem nebo podobný protiprávním činem. „Podobným protiprávním činem“ se rozumí pouze činy se stejnou úrovní protiprávnosti, jakou má podle právních předpisů dožádaného státu případ daňového podvodu, jímž jsou dotčeny daňové zájmy žádajícího státu. Na řádně odůvodněnou žádost poskytne dožádaný stát informace týkající se záležitostí, které v rámci trestního nebo jiného řízení žádající stát vyšetřuje nebo může vyšetřovat.

2. Při rozhodování o tom, zda určité informace mohou být v odpovědi na žádost poskytnuty, uplatní dožádaný stát promlčecí lhůty použitelné podle právních předpisů žádajícího státu.

3. Má-li žádající stát důvodné podezření, že jednání je daňovým podvodem nebo podobným protiprávním činem, poskytne dožádaný stát informace. Důvodné podezření žádajícího státu na daňový podvod nebo podobný protiprávní čin může vycházet z:

a) dokumentů, ať ověřených či neověřených, mimo jiné včetně obchodních záznamů, účetních knih nebo údajů z bankovních účtů;

b) svědeckých informací od daňového poplatníka;

c) informací získaných od informátora nebo jiné třetí osoby, které byly nezávisle potvrzeny nebo je lze jinak považovat za důvěryhodné nebo

d) důkazů vyplývajících z okolností.

4. Příslušný orgán žádajícího státu poskytne příslušnému orgánu dožádaného státu při podání žádosti o informace podle této dohody tyto náležitosti, aby prokázal předvídatelný význam požadovaných informací:

a) totožnost šetřené osoby;

b) výčet požadovaných informacích, včetně jejich povahy a formy, ve které si žádající stát přeje informace od dožádaného státu obdržet;

c) daňový účel, za kterým jsou informace požadovány;

d) důvody domněnky, že požadované informace má k dispozici dožádaný stát nebo je má k dispozici osoba v jurisdikci dožádaného státu;

e) známé jméno a adresu osoby, o níž se předpokládá, že má k dispozici požadované informace;

f) prohlášení, že žádost je v souladu s právními předpisy a správní praxí žádajícího státu, že pokud by požadované informace byly v jurisdikci žádajícího státu, pak by příslušný orgán žádajícího státu mohl získat informace podle právních předpisů žádajícího státu nebo běžným správním postupem, a že je v souladu s touto dohodou;

g) prohlášení, že žádající stát využil na svém území všech dostupných prostředků k získání těchto informací, s výjimkou prostředků, které by představovaly nepřiměřené obtíže.

5. Příslušný orgán dožádaného státu zašle požadované informace žádajícímu státu co nejrychleji.

6. San Marino zahájí s každým členským státem dvoustranná jednání, jejichž cílem je vymezit jednotlivé kategorie případů spadajících pod „podobné protiprávní činy“ podle postupu zdanění používaného v tomto státě.

Článek 14

Důvěrnost

Každá informace obdržená smluvní stranou podle této dohody je považována za důvěrnou a může být sdělena pouze osobám nebo orgánům (včetně soudů a správních orgánů) v jurisdikci smluvní strany, které se zabývají vyměřováním či výběrem daní, na něž se vztahuje tato dohoda, nebo vymáháním, stíháním nebo rozhodováním o opravných prostředcích v souvislosti s těmito daněmi. Tyto osoby nebo orgány mohou tyto informace zveřejnit v průběhu veřejných soudních jednání nebo v rozsudcích. Informace nesmějí být bez výslovného písemného souhlasu příslušného orgánu dožádaného státu sděleny jiné osobě, subjektu nebo orgánu nebo jiné jurisdikci.

Článek 15

Konzultace a přezkum

1. Dojde-li mezi sanmarinským příslušným orgánem a jedním nebo více jinými příslušnými orgány uvedenými v příloze I k jakékoliv neshodě týkající se výkladu nebo provádění této dohody, snaží se tyto orgány svůj spor vyřešit vzájemnou dohodou. O výsledcích svých konzultací neprodleně informují Evropskou komisi a příslušné orgány ostatních členských států. Pokud jde o otázky výkladu, může se Komise na žádost kteréhokoliv příslušného orgánu uvedeného v příloze I těchto konzultací zúčastnit.

2. Alespoň každé tři roky nebo na žádost kterékoliv smluvní strany se uskuteční vzájemná konzultace smluvních stran za účelem přezkoumání a – považují-li to smluvní strany za nutné – zlepšení technického fungování této dohody a zhodnocení mezinárodního vývoje. Konzultace proběhnou do jednoho měsíce od předání žádosti nebo – v naléhavých případech – co nejdříve.

3. Na základě tohoto zhodnocení mohou smluvní strany uskutečnit konzultace za účelem přezkoumání, zda je nutné provést změny v této dohodě s ohledem na mezinárodní vývoj.

4. Jakmile budou k dispozici dostatečné poznatky a zkušenosti z plného provádění této dohody, proběhne vzájemná konzultace smluvních stran za účelem přezkoumání, zda je nutné provést změny v této dohodě s ohledem na mezinárodní vývoj.

5. Pro účely konzultací uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 informuje každá smluvní strana druhou smluvní stranu o možném vývoji, který by mohl ovlivnit řádné působení této dohody. To zahrnuje i jakoukoliv příslušnou dohodu mezi některou smluvní stranou a třetím státem.

Článek 16

Podpis, vstup v platnost a vypovězení

1. Tato dohoda vyžaduje ratifikaci nebo schválení smluvními stranami v souladu s jejich vlastními postupy. Dokončení těchto postupů si smluvní strany vzájemně oznámí. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po posledním oznámení.

2. S výhradou splnění svých ústavních požadavků ohledně uzavírání mezinárodních smluv a aniž je dotčen článek 17, začne San Marino tuto dohodu účinně provádět a uplatňovat od 1. července 2005 a uvědomí o tom Společenství.

3. Tato dohoda zůstane v platnosti do vypovězení některou ze smluvních stran.

4. Kterákoliv smluvní strana může tuto dohodu vypovědět prostřednictvím oznámení druhé smluvní straně. V takovém případě pozbude dohoda platnosti dvanáct měsíců od doručení oznámení.

Článek 17

Provádění a pozastavení provádění

1. Provádění této dohody je podmíněno přijetím a prováděním opatření, která odpovídají opatřením směrnice nebo této dohody nebo jsou s nimi rovnocenná, závislými nebo přidruženými územími členských států uvedenými ve zprávě Rady (Hospodářské a finanční záležitosti) pro zasedání Evropské rady v Santa Maria da Feira ve dnech 19. a 20. června 2000, stejně jako Spojenými státy americkými, Švýcarskou konfederací, Andorrou, Lichtenštejnskem a Monakem.

2. Nejméně šest měsíců před dnem uvedeným v čl. 16 odst. 2 přijmou smluvní strany vzájemnou dohodou rozhodnutí o tom, zda bude splněna podmínka stanovená v odstavci 1, s ohledem na to, kdy v dotčených třetích státech a závislých nebo přidružených územích vstoupí příslušná opatření v platnost. Pokud smluvní strany nerozhodnou o tom, že tato podmínka bude splněna, stanoví vzájemnou dohodou pro účely čl. 16 odst. 2 nové datum.

3. Pokud v souladu s právem Společenství pozbude směrnice nebo její část dočasně nebo trvale použitelnosti nebo pokud členský stát pozastaví uplatňování svých prováděcích předpisů, může kterákoliv smluvní strana s okamžitou platností pozastavit provádění této dohody nebo jejích částí, a to oznámením druhé smluvní straně.

4. Pokud některý ze třetích států nebo území uvedených v odstavci 1 následně přestane uplatňovat opatření podle uvedeného odstavce, může kterákoliv smluvní strana pozastavit provádění této dohody, a to oznámením druhé smluvní straně. K pozastavení provádění dojde nejdříve po dvou měsících od oznámení. Provádění této dohody se obnoví co nejdříve po opětovném zavedení opatření.

Článek 18

Práva a konečné vyrovnání

1. V případě vypovězení nebo pozastavení provádění této dohody, ať v plném rozsahu či částečně, zůstávají práva fyzických osob podle článku 10 nedotčena.

2. V takovém případě vystaví San Marino do konce období použitelnosti této dohody konečné vyúčtování a provede konečnou platbu členským státům.

Článek 19

Územní působnost

Tato dohoda se na jedné straně vztahuje na území, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, a to za podmínek ve Smlouvě stanovených, a na straně druhé na území San Marina.

Článek 20

Přílohy

1. Přílohy tvoří nedílnou součást této dohody.

2. Seznam příslušných orgánů v příloze 1 může být změněn pouhým oznámením zaslaným druhé smluvní straně San Marinem, pokud jde o orgán uvedený v písmeni a) této přílohy, a Společenstvím, pokud jde o ostatní orgány.

Seznam obdobných subjektů uvedený v příloze II lze změnit vzájemnou dohodou.

Článek 21

Jazyky

1. Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

2. Maltské znění ověří smluvní strany na základě výměny dopisů. Toto znění má stejnou platnost jako znění uvedená v odstavci 1.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.

SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.

TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.

B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenzjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.

W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.

NA DÔKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturtā gada septītajā decembrī.

Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.

Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.

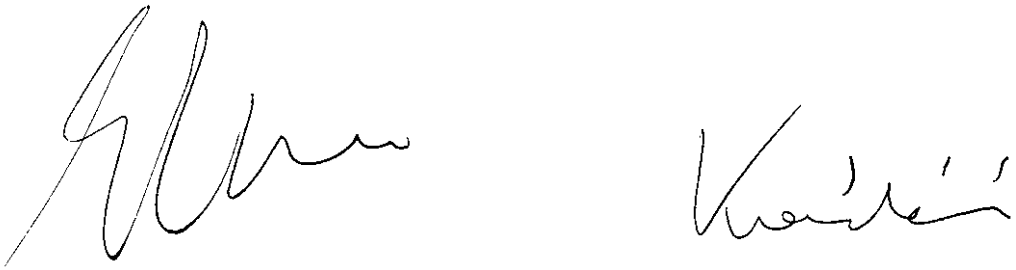
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.

V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.

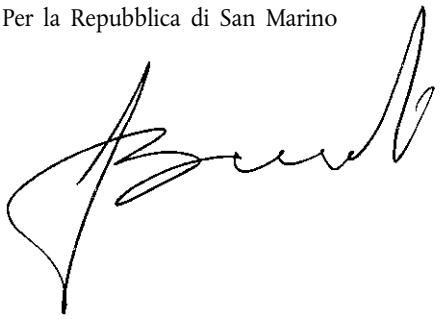
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

PŘÍLOHA I

SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ SMLUVNÍCH STRAN

Pro účely této dohody jsou „příslušnými orgány“:

a) v Republice San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio nebo pověřený zástupce;

b) v Belgickém království: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances nebo pověřený zástupce;

c) v České republice: Ministr financí nebo pověřený zástupce;

d) v Dánském království: Skatteministeren nebo pověřený zástupce;

e) ve Spolkové republice Německo: Der Bundesminister der Finanzen nebo pověřený zástupce;

f) v Estonské republice: Rahandusminister nebo pověřený zástupce;

g) v Řecké republice: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών nebo pověřený zástupce;

h) ve Španělském království: El Ministro de Economía y Hacienda nebo pověřený zástupce;

i) ve Francouzské republice: Le Ministre chargé du budget nebo pověřený zástupce;

j) v Irsku: The Revenue Commissioners nebo jejich pověřený zástupce;

k) v Italské republice: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali nebo pověřený zástupce;

l) v Kyperské republice: Υπουργός Οικονομικών nebo pověřený zástupce;

m) v Lotyšské republice: Finanšu ministrs nebo pověřený zástupce;

n) v Litevské republice: Finansų ministras nebo pověřený zástupce;

o) v Lucemburském velkovévodství: Le Ministre des Finances nebo pověřený zástupce, pro účely článku 10 je však příslušným orgánem „le Procureur Général d'Etat luxemburgeois“;

p) v Maďarské republice: A pénzügyminiszter nebo pověřený zástupce;

q) v Republice Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi nebo pověřený zástupce;

r) v Nizozemském království: De Minister van Financiën nebo pověřený zástupce;

s) v Rakouské republice: Der Bundesminister für Finanzen nebo pověřený zástupce;

t) v Polské republice: Minister Finansów nebo pověřený zástupce;

u) v Portugalské republice: O Ministro das Finanças nebo pověřený zástupce;

v) v Republice Slovinsko: Minister za finance nebo pověřený zástupce;

w) ve Slovenské republice: Minister financií nebo pověřený zástupce;

x) ve Finské republice: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet nebo pověřený zástupce;

y) ve Švédském království: Chefen för Finansdepartementet nebo pověřený zástupce;

z) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska a na evropských územích, za jejichž vnější vztahy nese Spojené království odpovědnost: the Commissioners of Inland Revenue nebo jejich pověřený zástupce a příslušný orgán na Gibraltaru, který Spojené království určí v souladu s Dohodnutými opatřeními o orgánech Gibraltaru v souvislosti s EU a s nástroji EU a se souvisejícími smlouvami, které byly členským státům a orgánům Evropské unie oznámeny dne 19. dubna 2000, jejichž kopii předá generální tajemník Rady Evropské unie San Marinu a které se vztahují na tuto dohodu.

PŘÍLOHA II

SEZNAM OBDOBNÝCH SUBJEKTŮ

Pro účely článku 11 této dohody se za „obdobný subjekt jednající jako orgán veřejné moci nebo subjekt, jehož úloha je uznána mezinárodní smlouvou“ považují tyto subjekty:

SUBJEKTY V RÁMCI EVROPSKÉ UNIE:

Belgie

— Vlaams Gewest (Vlámský region)'

— Région wallonne (Valonský region)

— Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedlijk Gewest (Region města Bruselu)

— Communauté française (Francouzské společenství)

— Vlaamse Gemeenschap (Vlámské společenství)

— Deutschsprachige Gemeinschaft (Německy mluvící společenství)

Španělsko

— Xunta de Galicia (regionální správa oblasti Galicie)

— Junta de Andalucía (regionální správa oblasti Andalusie)

— Junta de Extremadura (regionální správa oblasti Extremadury)

— Junta de Castilla- La Mancha (regionální správa oblasti Kastilie - La Mancha)

— Junta de Castilla- León (regionální správa oblasti Kastilie a León)

— Gobierno Foral de Navarra (regionální vláda oblasti Navarry)

— Govern de les Illes Balears (vláda Baleárských ostrovů)

— Generalitat de Catalunya (vláda autonomní oblasti Katalánska)

— Generalitat de Valencia (vláda autonomní oblasti Valencie)

— Diputación General de Aragón (regionální rada oblasti Aragonie)

— Gobierno de las Islas Canarias (vláda Kanárských ostrovů)

— Gobierno de Murcia (vláda Murcie)

— Gobierno de Madrid (vláda Madridu)

— Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (vláda autonomní oblasti Baskicka)

— Diputación Foral de Guipúzcoa (rada provincie Guipúzcoa)

— Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (rada provincie Vizcaye)

— Diputación Foral de Alava (rada provincie Alava)

— Ayuntamiento de Madrid (město Madrid)

— Ayuntamiento de Barcelona (město Barcelona)

— Cabildo Insular de Gran Canaria (rada ostrova Gran Canaria)

— Cabildo Insular de Tenerife (rada ostrova Tenerife)

— Instituto de Crédito Oficial (Státní úvěrová instituce)

— Instituto Catalán de Finanzas (Finanční instituce Katalánska)

— Instituto Valenciano de Finanzas (Finanční instituce Valencie)

Řecko

— Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Řecký telekomunikační úřad)

— Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Řecké železniční dráhy)

— ημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Státní elektrárenská společnost)

Francie

— La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fond pro umořování sociálního dluhu)

— L'Agence française de développement (AFD) (Francouzská rozvojová agentura)

— Réseau Ferré de France (RFF) (Francouzská železniční síť)

— Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Státní fond dálniční fond)

— Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Veřejná asistence pařížských nemocnic)

— Charbonnages de France (CDF) (Francouzský výbor pro uhlí)

— Entreprise minière et chimique (EMC) (Těžařská a chemická společnost)

Itálie

— Regiony

— Provincie

— Obce

— Cassa Depositi e Prestiti (Fond vkladů a úvěrů)

Lotyšsko

— Pašvaldības (místní samosprávy)

Polsko

— gminy (obce)

— powiaty (okresy)

— województwa (kraje)

— związki gmin (sdružení obcí)

— związki powiatów (sdružení okresů)

— związki województw (sdružení krajů)

— miasto stołeczne Warszawa (hlavní město Varšava)

— Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agentura pro obnovu a rozvoj zemědělství)

— Agencja Nieruchomości Rolnych (Agentura pro zemědělský majetek)

Portugalsko

— Região Autónoma da Madeira (autonomní region Madeira)

— Região Autónoma dos Açores (autonomní region Azory)

— Obce

Slovensko

— mestá a obce (města a obce)

— Železnice Slovenskej republiky (Železnice Slovenské republiky)

— Štátny fond cestného hospodárstva (Státní fond silničního hospodářství)

— Slovenské elektrárne (Slovenské elektrárny)

— Vodohospodárska výstavba (Vodohospodářské stavby)

MEZINÁRODNÍ SUBJEKTY:

— Evropská banka pro obnovu a rozvoj

— Evropská investiční banka

— Asijská rozvojová banka

— Africká rozvojová banka

— Světová banka / Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (IBRD) / Mezinárodní měnový fond (IMF)

— Mezinárodní finanční korporace

— Meziamerická rozvojová banka

— Fond sociálního rozvoje Rady Evropy

— Euratom

— Evropské společenství

— Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andská rozvojová korporace)

— Eurofima

— Evropské společenství uhlí a oceli

— Severská investiční banka

— Karibská rozvojová banka

Ustanoveními článku 11 nejsou dotčeny žádné mezinárodní závazky členských států vůči uvedeným mezinárodním subjektům.

SUBJEKTY VE TŘETÍCH ZEMÍCH:

Subjekty, které splňují tato kritéria:

1. Subjekt je podle vnitrostátních kritérií jasně považován za veřejnoprávní subjekt.
2. Tento veřejnoprávní subjekt je netržním výrobcem, který spravuje a financuje soubor činností, zejména poskytování netržního zboží a služeb ve prospěch veřejnosti, při čemž uvedený soubor činností je fakticky řízen orgány veřejné správy.
3. Tento veřejnoprávní subjekt pravidelně emituje značný objem dluhových cenných papírů.
4. Dotčený stát je schopen zaručit, že tento veřejnoprávní subjekt neuplatní v případě doložky „gross-up“ možnost předčasného splacení.

MEMORANDUM O POROZUMĚNÍ

mezi Evropským společenstvím, Belgickým královstvím, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a Republikou San Marino

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ, dále jen „Společenství“,

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKÁ REPUBLIKA,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA

a

REPUBLIKA SAN MARINO, dále jen „San Marino“,

SE DOHODLY TAKTO:

Při uzavření dohody, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, dále jen „směrnice“, Evropské společenství, Belgické království, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Irsko, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Republika San Marino podepsaly toto memorandum o porozumění doplňující uvedenou dohodu.

1. Signatáři tohoto memoranda o porozumění považují dohodu mezi San Marinem a Společenstvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí za přijatelné a vyvážené ujednání, které chrání zájmy obou smluvních stran. Proto budou dohodnutá opatření provádět v dobré víře a bez řádného důvodu nepodniknou jednostranné kroky, které by narušily toto ujednání. Pokud bude zjištěn jakýkoliv významný rozdíl mezi oblastí působnosti směrnice přijaté dne 3. června 2003 a dohody, zejména pokud jde o články 4 a 6 dohody, zahájí smluvní strany neprodleně konzultace v souladu s čl. 15 odst. 1 dohody s cílem zajištění toho, že rovnocenný charakter opatření stanovených dohodou zůstane zachován. Signatáři tohoto memoranda o porozumění berou na vědomí, že definice daňového podvodu pro účely článku 13 dohody se týká pouze potřeb souvisejících se zdaněním úspor v rámci této dohody a nedotýká se vývoje nebo rozhodnutí týkajících se daňového podvodu za jiných okolností a na jiných fórech.

2. V průběhu přechodného období stanoveného ve směrnici zahájí Společenství jednání s dalšími významnými finančními centry zaměřená na to, aby tyto subjekty přijaly opatření rovnocenná opatřením uplatňovaným Společenstvím.

3. Vzhledem k tomu, že San Marino si přeje být dále integrováno do evropského hospodářského prostředí a že proto považuje svou plnou účast v evropském bankovním a finančním systému za vhodnou a žádoucí, San Marino a Evropské společenství zahájí co nejdříve jednání, aby byly určeny podmínky pro dosažení vzájemného uznání obezřetnostních opatření a systémů příslušných stran v oblasti finančních služeb, včetně pojištění. V této souvislosti se San Marino, aby zachovalo řádné fungování vnitřního trhu v daných oblastech, zavazuje přijmout a provádět v odpovídajících obchodních oblastech příslušné stávající a budoucí „*acquis communautaire*“, včetně příslušných obezřetnostních pravidel a dohledu nad dotčenými sanmarinskými subjekty. Jakákoliv možná dohoda v této oblasti může také stanovit závazek San Marina provádět jiná příslušná pravidla Společenství, a to stávající i budoucí, například v oblastech hospodářské soutěže a zdanění.

4. V souvislosti s těmito prohlubujícími se vztahy by uzavření daňových dohod s členskými státy Evropské unie, dále jen „členské státy“, a závazek San Marina umožnit v tomto rámci výměnu informací podle norem OECD posílily širší hospodářskou a daňovou spolupráci. S ohledem na úsilí San Marina by mohly být zahájeny konzultace mezi San Marinem a členskými státy s cílem odstranit nebo snížit, na dvoustranném základě, dvojí zdanění ve vztahu k různým formám příjmu.

5. Společenství a San Marino také zahájí konzultace s cílem:

— vymezit formy zjednodušení postupů stanovených v jejich dohodě o celní unii a spolupráci. V tomto ohledu je San Marino připraveno přijmout automatizované postupy podobné systému INTRASTAT,

— lepší prozkoumání stávajících možností účasti sanmarinských státních příslušníků a podniků na činnostech a programech Společenství pro výzkum a vývoj.

V Bruselu dne 7. prosince 2004 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Maltské znění ověří signatáři na základě výměny dopisů. Toto znění má stejnou platnost jako znění uvedená v předchozím pododstavci.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

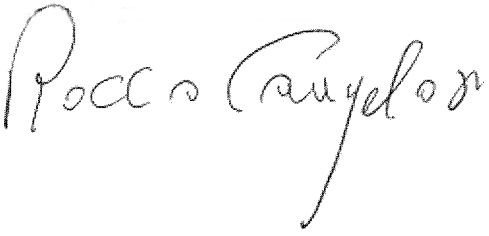
Pour la République française

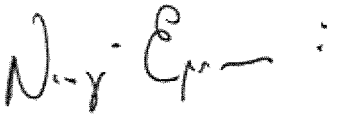
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

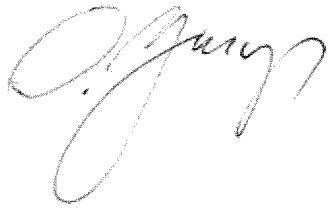
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

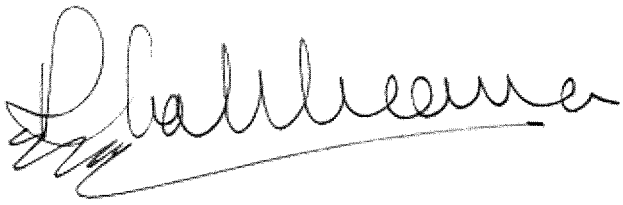
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

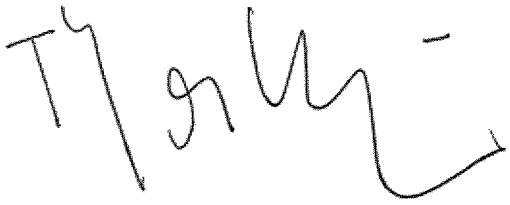
A Magyar Köztársaság részéről

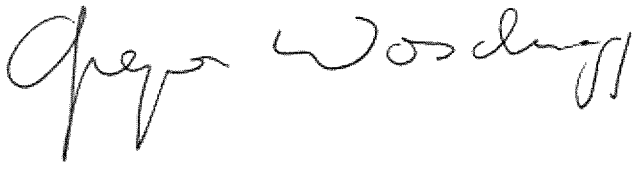
Ghar-Republikka ta' Malta

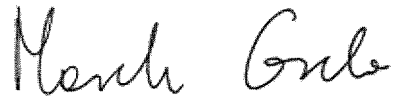
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

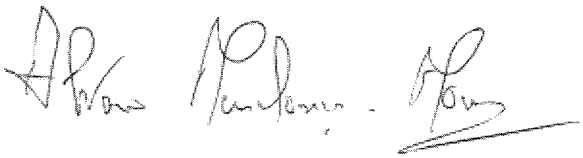
Für die Republik Österreich

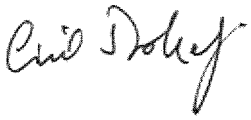
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

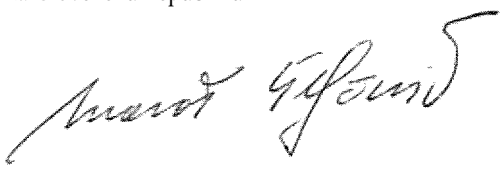
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

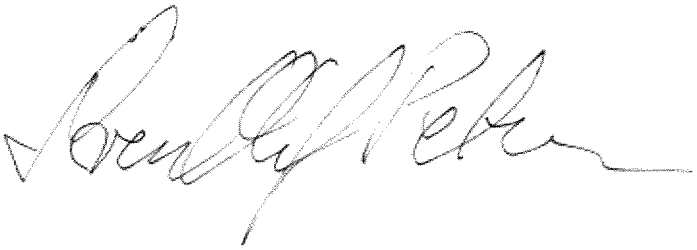
Za Slovenskú republiku

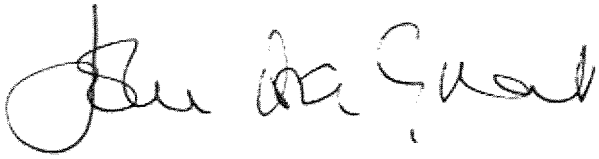
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

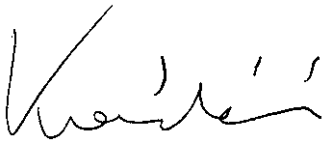

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

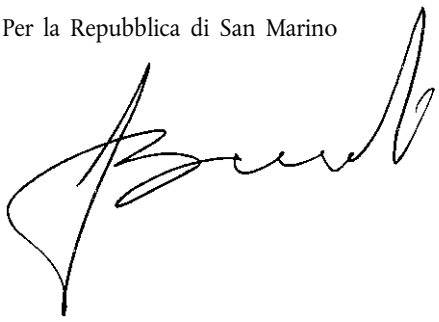

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 2. prosince 2004

o zřízení Evropského fondu pro uprchlíky na období 2005 až 2010

(2004/904/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [2],

po konzultaci s Výborem regionů,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Společná azylová politika, včetně společného evropského azylového systému, je součástí cíle Evropské unie spočívajícího v postupném vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva otevřeného těm, kdo pod tlakem okolností oprávněně hledají ochranu v Evropské unii.

(2) Provádění této politiky by mělo být založeno na solidaritě mezi členskými státy a vyžaduje existenci mechanismů k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob a s následky z toho plynoucími. K tomuto účelu byl rozhodnutím 2000/596/ES [3] zřízen Evropský fond pro uprchlíky na období 2000–2004.

(3) K zajištění pokračující solidarity mezi členskými státy s ohledem na nedávno přijaté právní předpisy Společenství v oblasti azylu je třeba zřídit Evropský fond pro uprchlíky (dále jen „fond“) na období 2005–2010, s přihlédnutím ke zkušenostem získaným při provádění první fáze fondu v období 2000–2004.

(4) Je nezbytné podporovat úsilí členských států poskytovat uprchlíkům a vysídleným osobám náležité podmínky přijetí a používat spravedlivé a účinné azylové řízení, aby byla chráněna práva osob, které potřebují mezinárodní ochranu.

(5) Začleňování uprchlíků do společnosti země, ve které se usadili, je jedním z cílů Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, doplněné Newyorským protokolem ze dne 31. ledna 1967. Těmto osobám musí být umožněno sdílet hodnoty stanovené v Listině základních práv Evropské unie. Za tímto účelem je třeba podporovat akce členských států zaměřené na podporu jejich sociálního, ekonomického a kulturního začlenění, pokud přispívají k hospodářské a sociální soudržnosti, jejíž zachování a posilování je jedním z hlavních cílů Společenství uvedených v článku 2 a v čl. 3 odst. 1 písm. k) Smlouvy.

(6) Je v zájmu členských států i dotčených osob, aby uprchlíci a vysídlené osoby, kterým je povoleno pobývat na území členských států, měli příležitost zabezpečit své potřeby vlastní prací v souladu s ustanoveními souvisejících právních předpisů Společenství.

(7) Jelikož opatření podporovaná strukturálními fondy a jinými opatřeními Společenství v oblasti vzdělávání a odborné přípravy nejsou sama o sobě dostačující pro podporu takového začleňování, je třeba podporovat zvláštní opatření umožňující uprchlíkům a vysídleným osobám plně využívat zaváděných programů.

(8) Je nezbytná konkrétní pomoc pro vytváření nebo zlepšování podmínek umožňujících uprchlíkům a vysídleným osobám rozhodnout se na základě všech dostupných informací, zda opustí území členských států a vrátí se do země původu, pokud si to přejí.

(9) Na akce, kterých se účastní subjekty dvou nebo více členských států, a akce v zájmu Společenství v této oblasti by mělo být možné poskytovat podporu z fondu a je třeba podporovat výměny mezi členskými státy, aby byly nalezeny a podporovány co nejúčinnější postupy.

[1] Stanovisko ze dne 20. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
[2] Úř. věst. C 241, 28.9.2004, s. 27.
[3] Úř. věst. L 252, 6.10.2000, s. 12.

(10) Je třeba vytvořit finanční rezervu pro provádění mimořádných opatření na poskytnutí dočasné ochrany v případě hromadného přílivu uprchlíků podle směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími [1].

(11) Je třeba vymezit povinnosti Komise a povinnosti členských států při provádění a řízení fondu, aby bylo účinným a poměrným způsobem dosaženo finanční solidarity, s přihlédnutím ke zkušenostem získaným při provádění fondu v období 2000–2004. Členské státy by měly pro tento účel určit příslušné vnitrostátní orgány, jejichž povinnosti je třeba stanovit.

(12) Podpora poskytovaná fondem bude účinněji a lépe zaměřena, bude-li spolufinancování způsobilých akcí založeno na dvou víceletých programech a na ročních pracovních programech vypracovaných každým členským státem s přihlédnutím k jeho situaci a potřebám.

(13) Je spravedlivé přidělit zdroje poměrně podle zatížení každého členského státu v závislosti na jeho úsilí při přijímání uprchlíků a vysídlených osob, včetně uprchlíků požívajících mezinárodní ochrany v rámci vnitrostátních programů.

(14) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [2].

(15) Jedním ze způsobů zajištění účinnosti akcí podporovaných fondem je účelné sledování. Je třeba určit podmínky provádění tohoto sledování.

(16) Aniž je dotčena odpovědnost Komise v oblasti finanční kontroly, měla by být v této oblasti mezi členskými státy a Komisí vybudována spolupráce.

(17) Členské státy by měly poskytnout dostatečné záruky, pokud jde o způsob a kvalitu provádění. Je třeba stanovit odpovědnost členských států při stíhání a nápravě nesrovnalostí a porušování právních předpisů a odpovědnost Komise v případě, kdy členské státy neplní své povinnosti.

(18) Účinnost a dopad akcí podporovaných fondem závisí rovněž na jejich hodnocení. Je třeba jasně vymezit povinnosti členských států a Komise v této věci a postupy zajišťující spolehlivost hodnocení.

(19) Je třeba hodnotit akce s ohledem na jejich přezkoumání v polovině trvání a na hodnocení jejich dopadů a začlenit postup hodnocení do dozoru nad akcemi.

(20) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí, totiž podpory rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(21) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.

(22) V souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.

(23) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné,

[1] Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.
[2] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

CÍLE A ÚKOLY

Článek 1

Zřízení a účel

1. Tímto rozhodnutím se zřizuje Evropský fond pro uprchlíky (dále jen „fond“) na období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2010.

2. Účelem fondu je spolufinancováním akcí stanovených tímto rozhodnutím podpořit a povzbudit úsilí, které členské státy vynakládají v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob a s jeho důsledky, s ohledem na právní předpisy Společenství týkající se této otázky.

Článek 2

Finanční ustanovení

1. Finanční referenční částka pro provádění tohoto fondu od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2006 činí 114 milionů EUR.

2. Roční rozpočtové položky fondu schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu.

Článek 3

Skupiny, na které jsou akce zaměřeny

Pro účely tohoto rozhodnutí zahrnují skupiny, na které jsou akce zaměřeny, tyto kategorie:

1. všichni státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří mají právní postavení vymezené Ženevskou úmluvou ze dne 28. července 1951 o právním postavení uprchlíků a protokolem k ní z roku 1961 a kterým je povoleno pobývat v tomto postavení v jednom ze členských států;

2. všichni státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požívají určitou formu doplňkové ochrany ve smyslu směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách pro uznávání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti za uprchlíky nebo za osoby, které potřebují jinou mezinárodní ochranu, a pro jejich právní postavení a o obsahu udělené ochrany [1];

3. všichni státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požádali o jednu z forem ochrany podle bodů 1 a 2;

4. všichni státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří požívají dočasné ochrany ve smyslu směrnice 2001/55/ES.

Článek 4

Akce

1. Fond podporuje akce v členských státech týkající se jedné nebo více těchto oblastí:

a) podmínky přijímání a azylové řízení;

b) začlenění osob uvedených v článku 3, jejichž pobyt v členském státě je trvalý a stálý;

c) dobrovolný návrat osob uvedených v článku 3, pokud nezískaly novou státní příslušnost a neopustily území daného členského státu.

2. Akce stanovené v odstavci 1 podporují zejména provádění souvisejících stávajících i budoucích právních předpisů Společenství v oblasti společného evropského azylového systému.

3. Akce zohledňují zvláštní situaci zranitelných osob, například nezletilých osob, nezletilých osob bez doprovodu, zdravotně postižených osob, starších osob, těhotných žen, rodičů samoživitelů s nezletilými dětmi a osob, které byly mučeny, znásilněny nebo vystaveny jiné závažné formě psychického, fyzického nebo sexuálního násilí.

Článek 5

Způsobilé vnitrostátní akce týkající se podmínek přijímání a azylového řízení

Způsobilé pro financování z fondu jsou akce týkající se podmínek přijímání a azylového řízení, a zejména tyto akce:

a) ubytovací infrastruktura nebo služby;

b) poskytování materiální pomoci a lékařské nebo psychologické péče;

c) sociální pomoc, informace nebo pomoc se správními postupy;

d) právní pomoc a jazyková pomoc;

e) vzdělávání, výuka jazyků a jiné iniciativy, které jsou v souladu s postavením dané osoby;

[1] Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

f) poskytování podpůrných služeb, jako jsou překlady a odborné vzdělávání, za účelem zlepšení podmínek přijímání a účinnosti a kvality azylového řízení;

g) informace pro místní společenství, která působí v součinnosti se společenstvími přijímanými hostitelskou zemí.

Článek 6

Způsobilé vnitrostátní akce týkající se začlenění

Způsobilé pro financování z fondu jsou akce týkající se začlenění osob uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) a jejich rodinných příslušníků do společnosti členského státu, a zejména tyto akce:

a) poradenství a pomoc v oblastech, jako je ubytování, prostředky na živobytí, zapojení do trhu práce, lékařská, psychologická a sociální péče;

b) akce umožňující příjemcům přizpůsobit se společnosti členského státu ve společenském a kulturním smyslu a sdílet hodnoty zakotvené v Listině základních práv Evropské unie;

c) akce na podporu trvalé a udržitelné účasti v občanském a kulturním životě;

d) opatření zaměřená na všeobecné a odborné vzdělávání a uznávání kvalifikace a diplomů;

e) akce na podporu samostatnosti a umožnění těmto osobám, aby se staly samostatnými;

f) akce podporující účelný kontakt a konstruktivní dialog mezi těmito osobami a přijímací společností, včetně akcí na podporu zapojení klíčových partnerů, například široké veřejnosti, místních orgánů, sdružení pro uprchlíky, skupin dobrovolníků, sociálních partnerů a širší občanské společnosti;

g) opatření na podporu získávání kvalifikace těchto osob, včetně výuky jazyků;

h) akce na podporu rovného přístupu a rovných výsledků, pokud jde o jednání těchto osob s veřejnými institucemi.

Článek 7

Způsobilé vnitrostátní akce týkající se dobrovolného návratu

Způsobilé pro financování z fondu jsou akce týkající se dobrovolného návratu, a zejména tyto akce:

a) informace a poradenské služby týkající se iniciativ nebo programů pro dobrovolný návrat;

b) informace o situaci v zemi nebo regionu původu nebo dřívějšího obvyklého bydliště;

c) všeobecné nebo odborné vzdělávání a pomoc při opětovném začlenění;

d) akce společenství původu bydlících v Evropské unii za účelem usnadnění dobrovolného návratu osob uvedených v tomto rozhodnutí;

e) akce, které usnadňující organizaci a provádění vnitrostátních programů pro dobrovolný návrat.

Článek 8

Akce Společenství

1. Kromě projektů stanovených v článcích 5, 6 a 7 může být z podnětu Komise až 7 % dostupných zdrojů fondu použito na financování nadnárodních akcí nebo akcí v zájmu Společenství jako celku, které se týkají azylové politiky a opatření použitelných na uprchlíky a vysídlené osoby podle odstavce 2.

2. Způsobilé akce Společenství se týkají zejména těchto oblastí:

a) podpora spolupráce Společenství při provádění práva a osvědčených postupů Společenství;

b) podpora zřizování nadnárodních sítí spolupráce a pilotních projektů založených na nadnárodních partnerstvích mezi subjekty umístěnými ve dvou nebo více členských státech za účelem povzbuzení inovace, usnadnění výměny zkušeností a osvědčených postupů a zdokonalení azylové politiky;

c) podpora nadnárodních kampaní pro zvyšování povědomí o evropské azylové politice a o situaci a poměrech osob uvedených v článku 3;

d) podpora šíření a výměny informací, včetně použití informačních technologií a sdělovací techniky, o osvědčených postupech a veškerých ostatních aspektech fondu.

3. Roční pracovní program, který stanoví priority akcí Společenství, se přijímá postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 9

Mimořádná opatření

1. V případě provádění mechanismů dočasné ochrany ve smyslu směrnice 2001/55/ES financuje fond rovněž opatření na pomoc členským státům, která jsou oddělená od akcí uvedených v článku 4 a která je doplňují.

2. Způsobilá mimořádná opatření se týkají těchto druhů akcí:

a) přijímání a ubytování;

b) poskytování prostředků na živobytí, včetně potravin a oděvů;

c) zdravotní, psychologická a jiná pomoc;

d) výdaje na zaměstnance a správní výdaje související s přijímáním dotyčných osob a prováděním opatření;

e) logistické výdaje a přepravní náklady.

KAPITOLA II

USTANOVENÍ O PROVÁDĚNÍ A ŘÍZENÍ

Článek 10

Provádění

Komise je příslušná pro provádění tohoto rozhodnutí a přijme nezbytná prováděcí pravidla.

Článek 11

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 12

Odpovědnost Komise a členských států

1. Komise

a) postupem podle čl. 11 odst. 2 přijímá obecné zásady pro stanovení priorit víceletých programů stanovených v článku 15 a oznamuje členským státům orientační finanční příděly fondu;

b) v rámci své odpovědnosti za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie zajišťuje, aby v členských státech existovaly a řádně fungovaly systémy řízení a kontroly a aby byly finanční prostředky Společenství použity řádně a účinně. Tato opatření zahrnují předchozí kontroly dokladů a kontroly na místě týkající se prováděcích postupů, kontrolních systémů, účetních postupů a zadávání zakázek a přidělování podpory, které používají příslušné orgány. Komise přezkoumává postupy nebo systémy vždy, když dojde k podstatným změnám;

c) provádí akce Společenství stanovené v článku 8.

2. Členské státy

a) odpovídají za provádění vnitrostátních akcí podporovaných fondem;

b) přijímají opatření, která jsou nutná pro účinné fungování fondu na vnitrostátní úrovni a která zahrnují všechny, jichž se azylová politika týká, v souladu s vnitrostátními postupy;

c) určí orgán příslušný pro řízení vnitrostátních projektů podporovaných fondem v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství a zásadou řádného finančního řízení;

d) odpovídají v první řadě za finanční kontrolu akcí a zajišťují, aby systémy řízení a kontroly byly prováděny tak, aby bylo zaručeno řádné a účinné použití finančních prostředků Společenství. Poskytnou Komisi popis těchto systémů;

e) osvědčují, že prohlášení o výdajích předložená Komisi jsou přesná, a zajišťují, aby vycházela z účetních systémů založených na podkladech, které lze ověřit.

f) spolupracují s Komisí při sběru statistických údajů potřebných pro provádění článku 17.

3. Komise ve spolupráci se členskými státy

a) přebírá odpovědnost za šíření výsledků akcí uskutečněných ve fázi fondu zahrnující období 2000 až 2004 a akcí, která mají být uskutečněny ve fázi zahrnující období 2005 až 2010;

b) zajišťuje poskytování náležitých informací o akcích podporovaných fondem, jejich publicitu a uskutečňování následných akcí;

c) zajišťuje, aby akce byly soudržné a doplňovaly další související politiky, nástroje a iniciativy Společenství.

Článek 13

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí příslušný orgán, který zajišťuje veškerou komunikaci s Komisí. Tento orgán je funkční orgánem členského státu nebo vnitrostátním veřejným subjektem. Příslušný orgán může veškeré své prováděcí úkoly nebo některé z nich přenést na jiný subjekt veřejné správy nebo soukromoprávní subjekt, který se řídí právem daného členského státu a který plní poslání veřejné služby. Pokud členský stát určí jiný příslušný orgán než sám sebe, stanoví veškerá opatření, jimiž se řídí jeho vztahy s daným orgánem a vztahy daného orgánu s Komisí.

2. Subjekt určený jako příslušný orgán nebo jakýkoli orgán, na který jsou úkoly přeneseny, musí splňovat tyto minimální podmínky:

a) musí mít právní subjektivitu, kromě případů, kdy je funkčním orgánem členského státu;

b) musí mít finanční a řídící způsobilost úměrnou objemu finančních prostředků Společenství, které bude vyzván spravovat, a umožňující mu provádět své úkoly řádně v souladu s pravidly pro řízení fondů Společenství.

3. Úkoly příslušných orgánů zahrnují

a) konzultace s vhodnými partnery za účelem zavedení víceletého programu;

b) organizování a zveřejňování nabídkových řízení a výzev k podávání návrhů;

c) organizování výběrových a zadávacích řízení na spolufinancování fondem v souladu se zásadami transparentnosti a rovného zacházení a přijímání veškerých nutných opatření pro zamezení možnému střetu zájmů;

d) zajištění slučitelnosti a doplňkovosti mezi spolufinancováním z fondu a jiných souvisejících vnitrostátních finančních nástrojů a finančních nástrojů Společenství;

e) správní, smluvní a finanční řízení akcí;

f) informační a poradenskou činnost; šíření výsledků;

g) sledování a hodnocení;

h) spolupráci a styk s Komisí a příslušnými orgány v jiných členských státech.

4. Členský stát poskytne příslušnému orgánu nebo jakémukoli orgánu, na který jsou úkoly přeneseny, dostatečné zdroje, aby mohl trvale vykonávat své úkoly řádně po celou dobu provádění akcí financovaných fondem. Prováděcí činnosti mohou být financovány na základě ustanovení o technické a správní pomoci podle článku 18.

5. Komise přijme postupem podle čl. 11 odst. 2 pravidla pro systémy řízení a kontroly členských států, včetně pravidel pro správní a finanční řízení vnitrostátních projektů spolufinancovaných fondem.

Článek 14

Kritéria výběru

Příslušný orgán vybírá projekty na základě těchto kritérií:

a) situace a požadavky v členském státě;

b) efektivnost nákladů s ohledem na počet osob, jichž se projekt týká;

c) zkušenosti, odborné znalosti, spolehlivost a finanční příspěvek organizace žádající o financování a všech partnerských organizací;

d) rozsah, v němž projekty doplňují jiné akce financované ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo v rámci vnitrostátních programů.

KAPITOLA III

PROGRAMY

Článek 15

Víceleté programy

1. Akce jsou v členských státech prováděny na základě víceletého dvoufázového programu, přičemž každá fáze trvá tři roky (2005 až 2007 a 2008 až 2010).

2. Pro každou fázi programu předloží každý členský stát na základě obecných zásad pro stanovení priorit víceletých programů a orientačních finančních přídělů stanovených Komisí a uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. a) návrh víceletého programu, který zahrnuje:

a) popis současné situace v členském státě, pokud jde o opatření v oblasti přijímání, azylového řízení, začlenění a dobrovolného návratu osob uvedených v článku 3;

b) analýzu požadavků v daném členském státě, pokud jde o přijímání, azylové řízení, začlenění a dobrovolný návrat, a uvedení operačních cílů dovolujících splnění těchto požadavků během doby pokryté programem;

c) předložení vhodné strategie za účelem dosažení těchto cílů a priority přikládané jejich dosažení, s ohledem na výsledky konzultace s partnery podle čl. 13 odst. 3 písm. a), a stručný popis navrhovaných kroků pro splnění priorit;

d) údaj o tom, zda je tato strategie slučitelná s jinými regionálními a celostátními nástroji a nástroji Společenství;

e) orientační finanční plán, který stanoví pro každou prioritu a každý rok navrhovaný finanční příspěvek fondu a celkovou částku veřejného nebo soukromého spolufinancování.

3. Členské státy předloží své návrhy víceletých programů nejpozději čtyři měsíce poté, co Komise stanoví obecné zásady a orientační finanční příděly pro dané období.

4. Komise schválí postupem podle čl. 11 odst. 3 návrhy víceletých programů do tří měsíců od jejich obdržení s ohledem na doporučení obsažená v obecných zásadách přijatých podle čl. 12 odst. 1 písm. a).

Článek 16

Roční programy

1. Víceleté programy schválené Komisí jsou prováděny prostřednictvím ročních pracovních programů.

2. Nejpozději 1. července každého roku poskytne Komise členským státům odhad částek, které jim budou přiděleny na následující rok z celkových rozpočtových položek přidělených v rámci ročního rozpočtového procesu, vypočítaných podle článku 17.

3. Nejpozději 1. listopadu každého roku předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na následující rok vypracovaný v souladu se schváleným víceletým programem, který obsahuje:

a) obecná pravidla pro výběr projektů, které budou financovány na základě ročního programu, pokud se liší od pravidel stanovených ve víceletém programu;

b) popis úkolů, které má příslušný orgán splnit v rámci provádění ročního programu;

c) navrhované finanční rozdělení příspěvku fondu mezi jednotlivé akce programu a uvedení částky požadované k pokrytí technické a správní pomoci podle článku 18 za účelem provádění ročního programu.

4. Při posuzování návrhu členského státu přihlíží Komise ke konečné částce rozpočtových položek přidělených pro fond v rámci rozpočtového procesu a přijme rozhodnutí o spolufinancování fondem nejpozději 1. března daného roku. Rozhodnutí uvádí částku přidělenou členskému státu a období, na které je výdaj způsobilý.

5. V případě významných změn ovlivňujících provádění ročního programu, které vedou k převodu finančních prostředků mezi akcemi přesahujících 10 % celkové částky přidělené členskému státu na daný rok, předloží tento členský stát Komisi ke schválení revidovaný roční program nejpozději v době předložení zprávy o pokroku uvedené v čl. 23 odst. 3.

Článek 17

Roční rozdělení finančních zdrojů na akce v členských státech podle článků 5, 6 a 7

1. Každý členský stát dostane z ročního přídělu fondu pevnou částku 300 000 EUR. Tato částka činí 500 000 EUR ročně v letech 2005, 2006 a 2007 v souladu s novým finančním výhledem pro státy, které přistoupily k Evropské unii dne 1. května 2004.

2. Zbývající dostupné roční finanční zdroje se rozdělí mezi členské státy takto:

a) 30 % úměrně počtu osob přijatých v jedné z kategorií podle čl. 3 bodů 1 a 2 během předchozích tří let,

b) 70 % úměrně počtu osob podle čl. 3 bodů 3 a 4 registrovaných během předchozích tří let.

3. Referenčními hodnotami jsou poslední statistické údaje zveřejněné Statistickým úřadem Evropských společenství v souladu s právními předpisy Společenství o sběru a analýze údajů o azylu.

Článek 18

Technická a správní pomoc

Část ročního spolufinancování přiděleného členskému státu může být vyhrazena pro krytí nákladů na technickou a správní pomoc při přípravě, sledování a hodnocení akcí.

Roční částka vyhrazená pro technickou a správní pomoc nesmí přesáhnout 7 % celkového ročního spolufinancování přiděleného členskému státu plus 30 000 EUR.

Článek 19

Zvláštní ustanovení o mimořádných opatřeních

1. Členské státy poskytnou Komisi prohlášení o svých potřebách a plán provádění mimořádných opatření podle článku 9, včetně popisu plánovaných opatření a subjektů příslušných pro jejich provádění.

2. Finanční pomoc z fondu na mimořádná opatření podle článku 9 je omezena na období šesti měsíců a nepřesáhne 80 % nákladů každého opatření.

3. Dostupné zdroje se rozdělují mezi členské státy podle počtu osob, které požívají dočasnou ochranu v jednotlivých členských státech podle čl. 9 odst. 1.

4. Použijí se čl. 20 odst. 1 a 2 a články 21 a 23 až 26.

KAPITOLA IV

FINANČNÍ ŘÍZENÍ A DOHLED

Článek 20

Struktura financování

1. Finanční účast fondu má formu nevratných dotací.

2. Akce podporované fondem jsou spolufinancovány z veřejných nebo soukromých zdrojů, jsou neziskové povahy a nejsou způsobilé k financování z jiných zdrojů zahrnutých v souhrnném rozpočtu Evropské unie.

3. Rozpočtové položky fondu doplňují veřejné nebo rovnocenné výdaje přidělené členskými státy na opatření, na něž se vztahuje toto rozhodnutí.

4. Příspěvek Společenství na podporu projektů nepřesáhne:

a) 50 % celkových nákladů konkrétní akce, pokud jde o akce prováděné v členském státě na základě článků 5, 6 a 7. Tento podíl se může zvýšit na 60 % v případě zvlášť inovačních akcí, například akce uskutečňované nadnárodním partnerstvím nebo akce, do nichž jsou aktivně zapojeny osoby uvedené v článku 3 nebo organizace zřízené těmito cílovými skupinami, a zvyšuje se na 75 % v členských státech přijímajících podporu z Fondu soudržnosti;

b) 80 % celkových nákladů na konkrétní akce, pokud jde o výzvy k podávání návrhů v rámci akcí Společenství podle článku 8.

5. Finanční pomoc Společenství na akce podporované fondem se zpravidla poskytuje na období nejdéle tří let, s výhradou pravidelných zpráv o pokroku.

Článek 21

Způsobilost

1. Výdaje odpovídají platbám uskutečněným konečnými příjemci dotace. Jsou doloženy potvrzenými fakturami nebo rovnocennými účetními doklady.

2. Na výdaje lze poskytnout podporu z fondu, pouze pokud jsou skutečně zaplaceny nejdříve 1. ledna roku uvedeného v rozhodnutí Komise o spolufinancování podle čl. 16 odst. 4.

3. Komise přijme postupem podle čl. 11 odst. 3 pravidla pro způsobilost výdajů v rámci akcí prováděných v členských státech na základě článků 5, 6 a 7 a spolufinancovaných fondem.

Článek 22

Závazky

Rozpočtové závazky Společenství se na základě rozhodnutí Komise o spolufinancování podle čl. 16 odst. 4 přijímají každý rok.

Článek 23

Platby

1. Příspěvek z fondu vyplácí Komise příslušnému orgánu v souladu s rozpočtovými závazky.

2. První záloha ve výši 50 % částky přidělené v ročním rozhodnutí Komise o spolufinancování fondem je vyplacena členskému státu do 60 dnů od přijetí rozhodnutí o spolufinancování.

3. Druhá záloha je vyplacena nejpozději tři měsíce poté, co Komise schválí zprávu o pokroku při provádění ročního pracovního programu a prohlášení o výdajích ve výši nejméně 70 % první zálohy. Výše druhé zálohy vyplacené Komisí nepřesáhne 50 % celkové částky přidělené rozhodnutím o spolufinancování, a v žádném případě nepřesáhne zbývající částku finančních prostředků Společenství skutečně vložených členským státem na vybrané projekty na základě ročního programu po odečtení první zálohy.

4. Zůstatek se vyplatí nejpozději tři měsíce poté, co Komise schválí zprávu o konečném provedení ročního pracovního programu a prohlášení o výdajích podle čl. 24 odst. 3 a čl. 28 odst. 2; neučiní-li tak, je v téže lhůtě podána žádost o náhradu částek uvolněných na základě první nebo druhé zálohy, které přesahují konečné výdaje schválené v rámci fondu.

Článek 24

Prohlášení o výdajích

1. Příslušný orgán poskytne u veškerých výdajů, o nichž předkládá prohlášení Komisi, ujištění, že vnitrostátní prováděcí programy jsou řízeny v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství a že finanční prostředky jsou použity v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

2. Prohlášení o výdajích potvrdí jednotlivec nebo útvar organizačně nezávislý na jakémkoli povolovacím útvaru příslušného orgánu.

3. Do devíti měsíců od uplynutí lhůty pro uskutečnění výdajů stanovené v rozhodnutí o spolufinancování předloží příslušný orgán Komisi konečné prohlášení o výdajích. Není-li v této lhůtě prohlášení o výdajích Komisi předloženo, ukončí Komise automaticky roční program a uvolní dotyčné rozpočtové položky.

Článek 25

Účetní kontrola a finanční opravy prováděné členskými státy

1. Aniž je dotčena odpovědnost Komise za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie, přebírají členské státy v prvním stupni odpovědnost za finanční kontrolu akcí. K tomuto účelu přijmou opatření, která zahrnují:

a) na základě vhodného vzorku kontroly akcí zahrnující nejméně 10 % celkových způsobilých nákladů každého ročního prováděcího programu a kontroly reprezentativního vzorku schválených akcí. Členské státy zajistí vhodné oddělení kontrol a postupů pro provádění nebo platby týkajících se akcí;

b) předcházení, zjišťování a opravy nesrovnalostí, přičemž o tom uvědomí Komisi v souladu s pravidly a průběžně informují Komisi o vývoji správních a soudních řízení;

c) spolupracují s Komisí, aby bylo zajištěno, že prostředky Společenství budou použity v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

2. Při potvrzení nesrovnalosti provedou členské státy požadované finanční opravy, přičemž přihlédnou k tomu, zda se jedná o ojedinělý nebo opakující se případ. Opravy prováděné členským státem spočívají ve zrušení celého příspěvku Společenství nebo jeho části, a není-li částka vrácena ve lhůtě povolené příslušným členským státem, přičítá se úrok z prodlení ve výši stanovené v čl. 26 odst. 4.

3. Komise přijme postupem podle čl. 11 odst. 3 pravidla a postupy pro finanční opravy prováděné členskými státy v souvislosti s akcemi prováděnými v členských státech na základě článků 5, 6 a 7 a spolufinancovanými fondem.

Článek 26

Účetní kontrola a finanční opravy prováděné Komisí

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci Účetního dvora nebo kontroly prováděné členskými státy v souladu s jejich vnitrostátními právními a správními předpisy, mohou úředníci nebo jiní zaměstnanci Komise provádět kontroly na místě, včetně kontrol reprezentativních vzorků, operací financovaných fondem a systémů řízení a kontroly a oznámí jejich provedení alespoň tři pracovní dny předem. Komise o tom uvědomí dotyčný členský stát s cílem získat veškerou nezbytnou pomoc. Úředníci nebo jiní zaměstnanci dotyčného členského státu se mohou těchto kontrol účastnit.

Komise může požádat dotyčný členský stát, aby provedl kontrolu na místě za účelem ověření řádnosti jedné nebo více transakcí. Úředníci nebo jiní zaměstnanci Komise se mohou těchto kontrol účastnit.

2. Pokud po provedení nezbytných ověření dospěje Komise k závěru, že členský stát neplní své povinnosti podle článku 25, pozastaví výplatu zálohy nebo konečné platby v rámci spolufinancování dotyčných ročních programů fondem, pokud:

a) členský stát neprovádí akce v souladu s rozhodnutím o spolufinancování, nebo

b) celá akce nebo její část neodůvodňuje částečné ani úplné spolufinancování fondem, nebo

c) existují závažné nedostatky v systému řízení a kontroly, které by mohly vést k opakujícím se nesrovnalostem.

V těchto případech požádá Komise s uvedením důvodů členský stát, aby předložil připomínky a ve stanovené lhůtě provedl případné opravy.

3. Pokud po uplynutí lhůty stanovené Komisí není dosaženo dohody a členský stát neprovede opravy, může Komise s ohledem na případné připomínky členského státu do tří měsíců rozhodnout o:

a) snížení zálohy nebo konečné platby, nebo

b) provedení požadovaných finančních oprav tím, že zcela nebo zčásti zruší účast fondu na daných akcích.

Nedojde-li k rozhodnutí podle písmene a) nebo b), je pozastavení platby okamžitě ukončeno.

4. Každá neoprávněně přijatá částka, která má být vrácena, musí být vrácena Komisi. Pokud nebyla dlužná částka vrácena ve lhůtě stanovené Komisí, je úročena za použití úrokové sazby Evropské centrální banky pro její hlavní refinanční operace v eurech plus tři a půl bodu. Referenční sazba, na niž se zvýšení vztahuje, je sazba platná první den měsíce konce lhůty pro zaplacení, zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

5. Komise přijme postupem podle čl. 11 odst. 3 pravidla a postupy pro finanční opravy prováděné Komisí v souvislosti s akcemi prováděnými v členských státech na základě článků 5, 6 a 7 a spolufinancovanými fondem.

KAPITOLA V

SLEDOVÁNÍ, HODNOCENÍ A ZPRÁVY

Článek 27

Sledování a hodnocení

1. Komise ve spolupráci se členskými státy provádí pravidelné sledování fondu.

2. Komise v partnerství se členskými státy fond pravidelně hodnotí za účelem posouzení vhodnosti, účinnosti a dopadu akcí s ohledem na cíle uvedené v článku 1. Rovněž se hodnotí, jak se doplňují akce prováděné na základě financování fondem a akce prováděné na základě jiných souvisejících politik, nástrojů a iniciativ Společenství.

Článek 28

Zprávy

1. Příslušný orgán v každém členském státě přijme opatření nezbytná k zajištění sledování a hodnocení projektů.

Dohody a smlouvy, které uzavírá s organizacemi příslušnými pro provádění akcí, proto obsahují ustanovení stanovící povinnost pravidelně předkládat podrobné zprávy o pokroku provádění těchto akcí a podrobnou konečnou zprávu o provádění týkající se rozsahu, v němž bylo dosaženo stanovených cílů.

2. Nejpozději devět měsíců po lhůtě pro způsobilost výdajů stanovené v rozhodnutí o spolufinancování pro každý roční program předloží příslušný orgán Komisi konečnou zprávu o provádění a konečné prohlášení o výdajích podle čl. 24 odst. 3.

3. Členské státy předloží Komisi:

a) nejpozději 31. prosince 2006 hodnotící zprávu o provádění akcí spolufinancovaných fondem;

b) nejpozději 30. června 2009 a 30. června 2012 hodnotící zprávu o výsledcích a dopadu akcí spolufinancovaných fondem.

4. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů:

a) nejpozději 30. dubna 2007 mezitímní zprávu o dosažených výsledcích a o kvalitativních a kvantitativních aspektech provádění fondu spolu s případnými navrhovanými změnami;

b) nejpozději 31. prosince 2009 mezitímní hodnotící zprávu a návrh týkající se dalšího rozvoje fondu;

c) nejpozději 31. prosince 2012 následnou hodnotící zprávu.

KAPITOLA VI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

Víceletý program 2005 až 2007

Odchylně od článku 15 se na provádění víceletého programu pro období 2005 až 2007 vztahuje tento časový rozvrh:

a) nejpozději 31. ledna 2005 oznámí Komise členským státům obecné zásady plánování a uvede finanční částky, které jim přidělí;

b) nejpozději 1. května 2005 určí členské státy svůj příslušný orgán podle článku 13 a předloží návrh víceletého programu pro období 2005 až 2007 podle článku 15;

c) Komise schválí postupem podle čl. 11 odst. 3 víceleté programy nejpozději dva měsíce po obdržení návrhu víceletého programu.

Článek 30

Program pro rok 2005

Odchylně od článku 16 se na provádění rozpočtového roku 2005 vztahuje tento časový rozvrh:

a) do 31. ledna 2005 poskytne Komise členským státům odhad jim přidělených finančních částek;

b) do 1. června 2005 předloží členské státy Komisi návrh ročního programu podle článku 16; k návrhu budou připojeny podrobné informace o systému řízení a kontroly, které budou zavedeny pro zajištění řádného a účinného využití finančních prostředků Společenství;

c) Komise přijme rozhodnutí o spolufinancování poté, co Komise ověří aspekty naznačené v čl. 12 odst. 1 písm. b), a nejpozději dva měsíce po předložení návrhu ročního programu.

Na výdaje skutečně vyplacené v období od 1. ledna 2005 do dne přijetí rozhodnutí o spolufinancování lze poskytnout podporu z fondu.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Přezkum

Rada přezkoumá toto rozhodnutí na základě návrhu Komise do 31. prosince 2010.

Článek 32

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 2. prosince 2004.

Za Radu

J. P. H. DONNER

předseda

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 14. prosince 2004,

kterým se stanoví pokyny pro oznamování nebezpečných spotřebitelských výrobků jejich výrobci a distributory příslušným orgánům členských států v souladu s čl. 5 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES

(oznámeno pod číslem K(2004) 4772)

(Text s významem pro EHP)

(2004/905/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků [1], a zejména na druhý pododstavec čl. 5 odst. 3 uvedené směrnice,

po konzultaci s výborem zřízeným článkem 15 směrnice 2001/95/ES,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice 2001/95/ES stanoví v čl. 5 odst. 3, že výrobci a distributoři jsou povinni uvědomit příslušné orgány, jestliže jsou si vědomi nebo by si na základě vlastních informací a informací, které mají jako subjekty z oboru k dispozici, měli být vědomi toho, že výrobek, který uvedli na trh, je podle definicí a kritérií uvedené směrnice nebezpečný.

(2) Odstavec 2 přílohy I směrnice 2001/95/ES vyžaduje, aby Komise, které je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, stanovila obsah a vytvořila jednotný formulář pro oznámení informací, které mají výrobci a distributoři předávat příslušným vnitrostátním orgánům o výrobcích, jež nesplňují obecné požadavky na bezpečnost, a zároveň zajistila účinnost a řádné fungování tohoto oznamovacího systému. Komise musí zejména stanovit, nejspíše formou příručky, jednoduchá a jasná kritéria pro stanovení zvláštních podmínek týkajících se zejména ojedinělých okolností nebo výrobků, pro něž oznámení není podstatné.

(3) Povinnost informovat orgány o nebezpečných výrobcích je významným prvkem zlepšení dozoru nad trhem, protože umožňuje příslušným orgánům sledovat, zda společnosti přijaly vhodná opatření za účelem řešení rizik představovaných výrobkem již uvedeným na trh a za účelem nařízení nebo přijetí dodatečných opatření, je-li to nezbytné, pro odvrácení rizik.

(4) Aby se předešlo nadměrnému zatížení výrobců, distributorů a příslušných orgánů a aby se usnadnilo účinné uplatňování uvedené povinnosti, je vhodné stanovit kromě jednotného formuláře operační pokyny týkající se nejpodstatnějších oznamovacích kritérií a praktických aspektů oznamování, které jsou předkládány zejména za účelem pomoci výrobcům a distributorům při provádění ustanovení čl. 5 odst. 3 směrnice 2001/95/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Komise tímto přijímá pokyny pro oznamování nebezpečných spotřebitelských výrobků jejich výrobci a distributory příslušným orgánům členských států v souladu s čl. 5 odst. 3 směrnice 2001/95/ES.

Tyto pokyny jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.

[1] Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 14. prosince 2004.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

PŘÍLOHA

Pokyny pro oznamování nebezpečných spotřebitelských výrobků jejich výrobci a distributory příslušným orgánům členských států v souladu s čl. 5 odst. 3 směrnice 2001/95/ES

1. ÚVOD

1.1. *Východiska a cíle těchto pokynů*

Cílem směrnice o obecné bezpečnosti výrobků je zajistit, aby nepotravinářské spotřebitelské výrobky uváděné na trh EU byly bezpečné. Směrnice stanoví povinnost výrobců a distributorů poskytovat údaje o zjištěních a opatřeních týkajících se nebezpečných výrobků příslušnému orgánu.

Směrnice ukládá Komisi, které je nápomocen výbor směrnice o obecné bezpečnosti výrobků složený ze zástupců členských států, vypracovat příručku vymezující jednoduchá a jasná kritéria pro usnadnění účinného uplatňování této povinnosti. Kromě toho je záměrem příručky zjednodušit práci hospodářských subjektů a příslušných orgánů vymezením určitých podmínek, zejména ojedinělých okolností nebo výrobků, pro něž oznamování není vhodné. Příručka by měla rovněž vymezit obsah a stanovit jednotný formulář pro oznámení uskutečňovaná výrobci a distributory příslušným orgánům.

Komise je odpovědná zejména za zajištění účinnosti a řádného fungování oznamovacího postupu.

Cílem těchto pokynů je proto:

a) vyjasnit z operačního hlediska rozsah povinností výrobců a distributorů takovým způsobem, aby byly oznamovány pouze informace relevantní pro řízení rizik a aby se zamezilo jakémukoliv zahlcení informacemi;

b) odkázat na příslušná kritéria pro uplatnění pojmu „nebezpečné výrobky“;

c) uvést kritéria pro identifikaci „ojedinělých okolností nebo výrobků“, pro něž oznámení není podstatné;

d) vymezit obsah oznámení, zejména požadované informace a údaje, a formulář, který má být používán;

e) identifikovat, komu a jak by mělo být oznámení předkládáno;

f) vymezit následná opatření, která mají být učiněna členskými státy po obdržení oznámení, a informace, které mají být o takových následných opatřeních poskytnuty.

1.2. *Status a další vývoj těchto pokynů*

Status

Jedná se o operační pokyny. Tyto pokyny byly přijaty Komisí po konzultaci se členskými státy v rámci výboru směrnice o obecné bezpečnosti výrobků, jednajícího v souladu s poradním postupem.

Tyto pokyny proto představují referenční dokument pro uplatnění ustanovení směrnice o obecné bezpečnosti výrobků týkajících se oznamování nebezpečných spotřebitelských výrobků jejich výrobci a distributory příslušným orgánům členských států.

Další vývoj

Tyto pokyny bude nutné přizpůsobovat na základě zkušeností a nových vývojů. Komise je bude podle potřeby aktualizovat nebo měnit po projednání s výborem uvedeným v článku 15 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků.

1.3. *Komu jsou tyto pokyny určeny*

Tyto pokyny jsou určeny členským státům. Měly by sloužit jako vodítko pro výrobce a distributory spotřebitelských výrobků a pro vnitrostátní orgány určené jako kontaktní místa pro příjem informací od výrobců a distributorů s cílem zajistit účinné a konzistentní uplatňování daného oznamovacího požadavku.

2. PŘEHLED USTANOVENÍ SMĚRNICE O OBECNÉ BEZPEČNOSTI VÝROBKŮ TÝKAJÍCÍCH SE OZNAMOVÁNÍ ZE STRANY VÝROBCŮ A DISTRIBUTORŮ

2.1. *Povinnost informovat příslušné orgány ve členských státech*

Podle směrnice o obecné bezpečnosti výrobků musí výrobci a distributoři informovat příslušné orgány, jestliže jsou si vědomi nebo by si na základě vlastních informací a informací, které mají k dispozici jako subjekty z oboru, měli být vědomi, že určitý výrobek, který uvedli na trh, je nebezpečný (podle definic a kritérií směrnice o obecné bezpečnosti výrobků).

„Ojedinělé“ okolnosti nebo výrobky jsou z oznamovací povinnosti vyloučeny.

Výrobci a distributoři mohou příslušným orgánům poskytnout předběžné informace o potenciálním riziku výrobku, jakmile jsou si tohoto rizika vědomi. Na základě těchto informací mohou být příslušné orgány schopny pomoci výrobcům a distributorům vykonat jejich ohlašovací povinnost správným způsobem. Kromě toho se výrobci a distributoři vyzývají, aby se na příslušné vnitrostátní orgány obrátili v případě pochybností, zda výrobek představuje riziko.

2.2. *Důvod a cíle ustanovení týkajícího se oznamování*

Povinnost informovat příslušné orgány o nebezpečných výrobcích je významným prvkem zlepšení dozoru nad trhem a řízení rizik.

Výrobci a distributoři jsou v rámci svých příslušných činností v první řadě odpovědní za předcházení rizikům vyplývajícím z nebezpečných výrobků. Je však možné, že výrobci a distributoři neučinili (nebo možná nejsou s to učinit) veškerá potřebná opatření. Kromě toho jiné výrobky téhož typu mohou představovat rizika podobná rizikům spojeným s dotyčnými výrobky.

Účelem oznamovacího postupu je umožnit příslušným orgánům sledovat, zda společnosti přijaly vhodná opatření za účelem řešení rizik představovaných výrobkem již uvedeným na trh a za účelem nařízení nebo přijetí dodatečných opatření, je li to nezbytné pro odvrácení rizik. Oznámení rovněž umožní příslušným orgánům posoudit, zda by měly zkontrolovat jiné podobné výrobky na trhu. Proto příslušné orgány musí obdržet přiměřené informace, aby mohly posoudit, zda určitý hospodářský subjekt přijal v souvislosti s určitým nebezpečným výrobkem přiměřená opatření. V tomto ohledu je třeba upozornit na to, že směrnice o obecné bezpečnosti výrobků dává příslušným orgánům právo, aby si vyžádaly další informace, pokud se domnívají, že nemohou posoudit, zda určitá společnost přijala v souvislosti s určitým nebezpečným výrobkem přiměřená opatření.

3. OZNAMOVACÍ KRITÉRIA

3.1. *Oblast působnosti*

Prvním požadavkem na oznamování podle směrnice o obecné bezpečnosti výrobků je skutečnost, aby dotyčný výrobek byl v oblasti působnosti uvedené směrnice a aby byly splněny podmínky článku 5 odst. 3.

Je třeba upozornit na to, že na oznamování nebezpečných potravinářských výrobků se vztahují zvláštní požadavky stanovené potravinovým právem EU (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 [1]).

Jestliže odvětvové právní předpisy Společenství týkající se bezpečnosti výrobků stanoví oznamovací povinnost se stejnými cíli, vylučuje to uplatnění povinnosti vyplývající ze směrnice o obecné bezpečnosti výrobků na kategorie výrobků, na něž se vztahují dané odvětvové požadavky. Další informace o vztahu mezi těmito oznamovacími postupy a jejich účely viz dokument *Obecné zásady týkající se vztahu mezi směrnicí o obecné bezpečnosti výrobků a určitými odvětvovými směrnicemi* (*Guidance Document on the Relationship between the GPSD and Certain Sector Directives*) [2]. Uvedený dokument bude dále rozpracováván, zejména pokud se na základě zkušeností vyskytne jakékoliv překrývání nebo nejistota týkající se uplatňování článku 5 odst. 3 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků a příslušných odvětvových informačních nebo oznamovacích požadavků v určitých právních předpisech Společenství.

Navíc je třeba upozornit na to, že se tyto pokyny nevztahují na uplatňování požadavků týkajících se tzv. „ochranných doložek“ nebo jiných oznamovacích postupů stanovených vertikálními právními předpisy Společenství týkajícími se bezpečnosti výrobků, ani s nimi nekolidují.

Kritéria důležitá pro oznamování jsou následující:

— výrobek spadá do oblasti působnosti čl. 2 písm. a) směrnice o obecné bezpečnosti výrobků: výrobek, který je určen spotřebitelům nebo pravděpodobně bude spotřebiteli používán (rovněž v rámci poskytnutí služby a použitých výrobků),

— lze použít článek 5 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků (tj. neexistuje žádná zvláštní podobná povinnost stanovená jinými právními předpisy Společenství, srov. čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice o obecné bezpečnosti výrobků),

— výrobek je na trhu,

— výrobce nebo distributor má důkazy (na základě sledování bezpečnosti výrobků na trhu, zkoušení, kontroly jakosti nebo z jiných zdrojů), že výrobek je nebezpečný ve smyslu směrnice o obecné bezpečnosti výrobků (nesplňuje obecný požadavek na bezpečnost se zřetelem k bezpečnostním kritériím směrnice o obecné bezpečnosti výrobků) nebo nesplňuje bezpečnostní požadavky příslušných odvětvových právních předpisů Společenství vztahujících se na dotyčný výrobek,

[1] Úř. věst. L 31, 1.2.2002. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).
[2] http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

— existují proto taková rizika, že výrobek nesmí zůstat na trhu a výrobci (a distributoři) jsou povinni přijmout vhodná preventivní a nápravná opatření (změna výrobku, upozornění, stažení, odvolání atd. v závislosti na konkrétních okolnostech).

3.2. *Obecný požadavek na bezpečnost a kritéria shody*

Výrobci a distributoři musí uvědomit příslušné orgány členských států, jestliže výrobek, který uvedli na trh, představuje pro spotřebitele riziko, které je neslučitelné s obecným požadavkem na bezpečnost. Výrobci jsou povinni uvádět na trh pouze „bezpečné" výrobky. Čl. 2 písm. b) definuje bezpečný výrobek jako výrobek, který *za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek použití, včetně požadavků na životnost, a případně na uvedení do provozu, instalaci a údržbu, nepředstavuje žádné riziko nebo představuje pouze minimální rizika slučitelná s použitím výrobku a považovaná za přijatelná a odpovídající vysoké úrovni ochrany zdraví a bezpečnosti osob, přičemž se berou v úvahu zejména:*

i) *charakteristiky výrobku, včetně jeho složení, balení, návodů k montáži a případně k instalaci a údržbě,*

ii) *vliv na jiné výrobky, jestliže lze rozumně předpokládat, že výrobek bude používán s jinými výrobky,*

iii) *obchodní úprava výrobku, označování štítkem, veškerá upozornění a návody k jeho použití a zneškodnění a veškeré další údaje nebo informace týkající se výrobku,*

iv) *kategorie spotřebitelů, kteří jsou vystaveni riziku při používání výrobku, zejména děti a starší osoby.*

Možnost dosáhnout vyšší úrovně bezpečnosti nebo dostupnost jiných výrobků, které představují nižší stupeň rizika, není důvodem k tomu, aby byl výrobek považován za „nebezpečný".

Jakýkoliv výrobek, který této definici nevyhovuje, je pokládán za nebezpečný (čl. 2 písm. c), jinými slovy: výrobek je „nebezpečný", když nesplňuje obecný požadavek na bezpečnost (výrobky na trhu musí být bezpečné).

Článek 3 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků popisuje, jak je posuzována shoda ve vztahu k vnitrostátním právním předpisům, evropským normám a jiným referenčním materiálům. V případě, že vhodné evropské normy neexistují, povoluje směrnice o obecné bezpečnosti výrobků přihlédnout při posuzování bezpečnosti výrobku k dalším prvkům: vnitrostátním normám, pravidlům správné praxe atd.

Kromě výše uvedeného odkazuje směrnice o obecné bezpečnosti výrobků také na vážné riziko, které je definováno v čl. 2. písm. d) jako „každé vážné riziko, které vyžaduje rychlý zásah ze strany orgánů veřejné moci, včetně rizika, jehož účinky nejsou bezprostřední".

Nicméně směrnice o obecné bezpečnosti výrobků uznává, že možnost dosáhnout vyšší úrovně bezpečnosti nebo dostupnost jiných výrobků, které představují nižší stupeň rizika, není důvodem k tomu, aby byl výrobek považován za „nebezpečný".

Úroveň rizika by mohla záviset na řadě faktorů, jako např. na typu a zranitelnosti uživatele a na skutečnosti, do jaké míry výrobce přijal preventivní opatření za účelem ochrany před nebezpečím a varování uživatele. Má se za to, že tyto faktory by měly být rovněž brány v úvahu při určování úrovně rizika, která je pokládána za nebezpečnou a v případě které jsou výrobci povinni uvědomit příslušné orgány.

Riziko může být důsledkem chyby při zpracování či výrobě nebo může být způsobeno konstrukčním návrhem výrobku nebo materiály použitými ve výrobku. Může také vzniknout v důsledku obsahu výrobku, jeho konstrukce, konečné úpravy, balení, připojených upozornění nebo návodu k použití.

Při určování, zda je určitý výrobek nebezpečný ve smyslu směrnice o obecné bezpečnosti výrobků, by mělo být zanalyzováno několik otázek: užitečnost výrobku, povaha rizika, skupiny populace, které jsou výrobku vystaveny, předchozí zkušenosti s podobnými výrobky atd. Bezpečný výrobek nesmí představovat žádné riziko nebo smí představovat pouze minimální riziko slučitelné s využitím výrobku a nutné k zajištění užitečné funkčnosti výrobku.

Od výrobců se očekává, že uvedením svých výrobků na trh provedou posouzení jejich rizik. To bude představovat základ jejich závěru, že výrobek splňuje obecný požadavek na bezpečnost a může být uveden na trh, a také podklad pro následné opětovné posouzení dalších informací o riziku a skutečnosti, zda výrobek nadále vyhovuje definici „bezpečného výrobku" nebo zda je zapotřebí podat oznámení.

Pokud výrobci a distributoři získají informace nebo nové důkazy prokazující, že výrobek může být nebezpečný, měli by určit, zda takové informace vedou k závěru, že výrobek je skutečně nebezpečný.

Pokyny, na které se v tomto dokumentu odkazuje, byly vypracovány pro *Obecné zásady pro řízení systému Společenství pro rychlou výměnu informací (RAPEX) a pro oznámení předkládaná v souladu s článkem 11 směrnice 2001/95/ES* [1]. Tyto pokyny jsou zde uvedeny za účelem pomoci výrobcům nebo distributorům rozhodnout, zda určitá situace způsobená určitým spotřebitelským výrobkem ospravedlňuje oznámení příslušným orgánům. Představují metodický rámec, jehož záměrem je podpořit konzistentnost, a nezohledňují všechny možné faktory, avšak měly by usnadnit konzistentní, odůvodněné odborné posouzení rizik představovaných určitými spotřebitelskými výrobky. Pokud se však výrobci nebo distributoři domnívají, že mají na základě různých úvah jasné důkazy o nutnosti oznámení, musí oznámení učinit.

Výrobci nebo distributoři by měli shromážděné informace zanalyzovat a rozhodnout o tom, zda by určitá nebezpečná situace měla být oznámena příslušným orgánům s přihlédnutím k následujícím skutečnostem:

— míra vážnosti důsledků nebezpečí podle závažnosti a pravděpodobnosti možného poškození zdraví/bezpečnosti. Kombinace závažnosti a pravděpodobnosti představuje posouzení závažnosti rizika. Přesnost tohoto posouzení bude záviset na kvalitě informací, které má výrobce nebo distributor k dispozici.

  Závažnost poškození zdraví/bezpečnosti pro dané nebezpečí by měla být taková, pro kterou existují přiměřené důkazy o tom, že poškození zdraví/bezpečnosti, které lze dotyčnému výrobku přisoudit, by mohlo nastat při jeho předvídatelném používání. Mohlo by se jednat o nejhorší z případů poškození zdraví/bezpečnosti, k nimž došlo u podobných výrobků.

  Rovněž musí být zvážena pravděpodobnost poškození zdraví/bezpečnosti pro běžného uživatele, který je výrobku vystaven v míře odpovídající zamýšlenému nebo rozumně předpokládanému používání vadného výrobku, a dále pravděpodobnost, že je výrobek vadný nebo že se vadným stane.

  Rozhodnutí o oznámení by nemělo být ovlivněno počtem výrobků na trhu nebo počtem osob, které by mohly být nebezpečným výrobkem ovlivněny. Tyto faktory mohou být zohledněny při rozhodování o typu opatření, které je pro vyřešení tohoto problému nutno přijmout,

— faktory ovlivňující úroveň rizika, jako např. typ uživatelů a v případě dospělých osob nepatřících ke zranitelným skupinám populace skutečnost, zda je výrobek opatřen přiměřeným varováním a ochranou a zda je nebezpečí dostatečně zřejmé.

  Veřejnost za některých okolností (např. motorismus) přijímá vyšší rizika než za jiných okolností (např. dětské hračky). Má se za to, že mezi důležité faktory ovlivňující úroveň rizika patří zranitelnost kategorie dotčené osoby a v případě dospělých osob nepatřících ke zranitelným skupinám populace znalost rizika a možnost přijmout proti němu preventivní opatření.

  V úvahu by měl být brán typ osob, které výrobek používají. Pokud je pravděpodobné, že výrobek bude používán zranitelnými osobami (např. dětmi, staršími osobami), měla by být úroveň rizika, která by měla být oznámena, stanovena na nižší úrovni.

  V případě dospělých osob nepatřících ke zranitelným skupinám populace by úroveň rizika, která je natolik vysoká, že vyžaduje oznámení, měla záviset na skutečnosti, zda je nebezpečí zřejmé a nezbytné pro fungování výrobku a zda výrobce vynaložil přiměřenou péči za účelem zajištění ochrany a varování, zejména není-li nebezpečí zřejmé.

Příloha II obsahuje další informace o metodě odhadu a hodnocení rizika vyvinuté pro *Obecné zásady pro řízení systému Společenství pro rychlou výměnu informací (RAPEX) a pro oznámení předkládaná v souladu s článkem 11 směrnice 2001/95/ES*. Vhodné mohou být i jiné metody, přičemž výběr metody může záviset na dostupných zdrojích a informacích.

Výrobci a distributoři by měli být podněcováni k tomu, aby se v případech, kdy mají důkazy o potenciálním problému, obrátili na příslušné orgány za účelem projednání, zda je vhodné provést oznámení. Příslušné orgány jim budou při řádném splnění jejich oznamovací povinnosti nápomocny.

[1] Rozhodnutí Komise 2004/418/ES ze dne 29. dubna 2004 (Úř. věst. L 151, 30.4.2004, s. 86).

3.3. *Kritéria pro neoznamování*

Tok informací musí být zvládnutelný pro obě strany: pro hospodářské subjekty i pro příslušné orgány. Oznamovací postup by se měl zabývat pouze odůvodněnými případy se zřetelem ke kritériím uvedeným výše a mělo by zamezit zahlcení systému nerelevantními oznámeními.

Pro posouzení skutečnosti, zda je oznámení provedené výrobci nebo distributory příslušným orgánům odůvodněné, je také zapotřebí vědět, za jakých podmínek se oznámení nevyžaduje.

Cílem je předcházet možnému množení oznámení o opatřeních, činnostech nebo rozhodnutích týkajících se „ojedinělých okolností nebo výrobků“, u kterých není vyžadováno žádné ověření, sledování nebo opatření ze strany příslušných orgánů a které neposkytují informace užitečné pro posouzení rizik a ochranu spotřebitelů. Tento případ může nastat tehdy, je-li jasné, že se riziko týká pouze omezeného počtu dobře identifikovaných výrobků (nebo šarží) a že výrobce nebo distributor má spolehlivé důkazy vedoucí k závěru, že riziko je zcela pod kontrolou a že jeho příčina je taková, že poznatky o dané události nepředstavují pro příslušné orgány užitečné informace (např. vada výrobní linky, chyby při manipulaci nebo balení).

Výrobci a distributoři nemusí podle směrnice o obecné bezpečnosti výrobků oznamovat:

— výrobky nespadající do oblasti působnosti článku 1 a čl. 2 písm. a) směrnice o obecné bezpečnosti výrobků, jako např.: starožitnosti, výrobky, které nejsou určeny pro používání spotřebiteli a které pravděpodobně nebudou spotřebiteli používány, použité výrobky dodávané za účelem opravy,

— výrobky nespadající do oblasti působnosti čl. 5 odst. 3 směrnice o obecné bezpečnosti výrobků, jako např.: výrobky, na které se vztahují zvláštní oznamovací postupy podle jiných právních předpisů Společenství,

— výrobky, u nichž byl výrobce schopen přijmout okamžitá nápravná opatření pro všechny dotčené kusy. Vada je omezena na dobře identifikované kusy nebo šarže kusů a výrobce dané kusy stáhnul,

— problémy týkající se funkční jakosti výrobku, nikoliv jeho bezpečnosti,

— problémy týkající se nesplnění příslušných pravidel, které neovlivňuje bezpečnost takovým způsobem, aby mohl být výrobek pokládán za „nebezpečný“,

— v případech, kdy výrobce/distributor ví, že příslušné orgány již byly informovány a mají k dispozici všechny požadované informace. Zejména pokud maloobchodníci obdrží informace o nebezpečném výrobku od svého výrobce/distributora nebo od profesní organizace, která šíří informace poskytnuté výrobcem či distributorem, neměli by příslušné orgány informovat, pokud vědí, že příslušné orgány již byly informovány výrobcem či distributorem.

4. OZNAMOVACÍ POSTUP

4.1. *Kdo musí oznamovat*

Oznamovací povinnost se vztahuje jak na výrobce, tak na distributory v mezích jejich příslušné činnosti a úměrně k jejich odpovědnosti.

Mohou existovat pochyby o tom, kdo by měl poskytnout informace jako první. Z tohoto důvodu bude účelné, aby všechny subjekty zapojené do dodavatelského řetězce projednaly praktická opatření týkající se odpovědnosti za oznámení ještě před tím, než tato potřeba nastane. Až pak nastane potřeba provést oznámení, budou různé subjekty již vědět, co mají učinit, a předejde se zbytečným dvojím oznámením. Kromě toho je nesmírně důležitý přímý kontakt mezi příslušnými orgány a podnikatelskými subjekty, pokud mají podnikatelské subjekty ohledně splnění své oznamovací povinnosti pochyby.

Jestliže má důkazy o nebezpečnosti výrobku jako první výrobce nebo dovozce daného výrobku, měl by informovat příslušný vnitrostátní orgán a kopii informací předat prodejcům a distributorům. Distributor nebo prodejce, který obdržel informace o nebezpečnosti výrobku od výrobce nebo dovozce, musí informovat příslušné orgány **s výjimkou případu**, kdy ví, že příslušný vnitrostátní orgán již byl přiměřeně informován výrobcem nebo jiným orgánem.

Jestliže má důkazy o nebezpečnosti výrobku jako první prodejce nebo distributor daného výrobku, měl by informovat příslušný vnitrostátní orgán a kopii informací předat výrobci či dovozci. Výrobce nebo dovozce, který obdržel informace o nebezpečnosti výrobku od prodejce nebo distributora, musí takto získané informace doplnit tak, že předá příslušnému orgánu (příslušným orgánům) veškeré další informace, které má o nebezpečném výrobku k dispozici, zejména údaje o dalších distributorech nebo prodejcích daného výrobku za účelem zajištění sledovatelnosti výrobku.

Distributoři, kteří mají pochyby o bezpečnosti výrobku nebo o tom, zda určitý výrobek představuje „ojedinělý případ“, musí výrobci předat informace, které mají k dispozici. Mohou rovněž kontaktovat příslušné orgány s žádostí o radu, jak postupovat.

Řada nebezpečných situací je výrobci rozpoznána pouze jako výsledek celkového posouzení jednotlivých sdělení obdržených od různých prodejců nebo distributorů. Výrobce je povinen tyto informace posoudit, aby mohl určit přesný původ možného rizika a přijmout opatření, která se zdají být nutná, včetně oznámení příslušným orgánům.

Společnost by měla odpovědností za oznamování informací pověřit osobu s dostatečnými znalostmi dotyčného výrobku.

4.2. *Komu by mělo být oznámení předloženo*

Výrobci a distributoři jsou na základě směrnice o obecné bezpečnosti výrobků povinni oznámení předložit orgánům dozoru nad trhem/výkonným orgánům všech členských států, v nichž byl výrobek uveden na trh nebo byl dodáván spotřebitelům jiným způsobem. Každý členský stát musí určit orgán pověřený přijímáním těchto oznámení. Seznam těchto orgánů určených k tomuto účelu je k dispozici na internetových stránkách Komise.

Příloha I směrnice o obecné bezpečnosti výrobků uvádí, že informace uvedené v čl. 5 odst. 3 musí být předkládány příslušným orgánům ve členských státech, ve kterých dotyčné výrobky jsou nebo byly uváděny na trh nebo jsou nebo byly dodávány spotřebitelům jiným způsobem.

Je však žádoucí snížit zátěž výrobců a distributorů zavedením opatření, jimiž se zjednoduší praktické uplatňování daných požadavků a současně zajistí informování všech zúčastněných orgánů. Tato opatření rovněž přispějí k zamezení vícenásobných oznámení týkajících se stejné vady.

Výrobci a distributoři mají proto možnost předložit požadované informace příslušnému orgánu toho členského státu, ve kterém jsou usazeni, pokud je splněna jedna z těchto dvou podmínek:

— Riziko je oznámeno jako „vážné“ nebo je za „vážné“ považováno orgánem, který oznámení přijal, a tento orgán se rozhodne provést oznámení týkající se daného výrobku v rámci systému RAPEX. V takovém případě by měl orgán, který oznámení přijal, bezodkladně uvědomit výrobce nebo distributora, který informace předložil, o svém rozhodnutí informovat ostatní členské státy prostřednictvím systému RAPEX.

— Riziko je oznámeno jako nikoliv „vážné“ nebo za „vážné“ není považováno orgánem, který oznámení přijal, ale tento orgán sdělil výrobci nebo distributorovi, který dané informace předložil, svůj záměr předat tyto informace prostřednictvím Komise orgánům ostatních členských států [1], ve kterých podle informací dotyčného výrobce nebo distributora výrobek je/byl uveden na trh. V takovém případě musí orgán, který oznámení přijal, bezodkladně uvědomit výrobce nebo distributora.

Výrobce nebo distributor, který informuje pouze příslušný orgán v zemi, ve které je usazen, by vždy měl tomuto orgánu poskytnout dostupné informace o jiných zemích, ve kterých byl dotyčný výrobek uveden na trh.

Jestliže příslušné vnitrostátní orgány dospějí k závěru nebo získají důkazy o tom, že určitý výrobek uvedený na trh je nebezpečný a že o tom jeho výrobcem nebo distributory nebyly informovány, musí přezkoumat, zda a kdy měly příslušné subjekty provést oznámení, a rozhodnout o vhodném opatření včetně možných sankcí.

4.3. *Jak provádět oznámení*

Společnost by měla provádět oznámení tak, že vyplní formulář uvedený v příloze I a bezodkladně ho předloží příslušnému orgánu (příslušným orgánům). Oznamující subjekt musí poskytnout ve formuláři požadované informace. Žádná společnost by však neměla oznámení odkládat z důvodu, že část požadovaných informací ještě není k dispozici.

Může být užitečné rozdělit formulář do dvou částí. První část by měla být vyplněna okamžitě (oddíly 1 až 5) a druhá část (oddíl 6) by měla být vyplněna, jakmile jsou shromážděny požadované informace (měl by být uveden harmonogram pro poskytnutí chybějících informací) a v případě, kdy existuje vážné riziko, nebo kdy se výrobce/distributor rozhodne předložit oznámení pouze příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen. Oznámení by nemělo být odkládáno z důvodu, že některá políčka v určitém oddílu nelze vyplnit.

[1] Rámec pro vhodná opatření k usnadnění takových výměn vytváří síť bezpečnosti výrobků směrnice o obecné bezpečnosti výrobků.

Směrnice o obecné bezpečnosti výrobků požaduje, aby byly příslušné orgány informovány okamžitě. Daná společnost je proto musí informovat bezodkladně, jakmile jsou příslušné informace k dispozici, a v každém případě do 10 dnů ([1]) od okamžiku, kdy získá informace podléhající oznamovací povinnosti, které naznačují existenci nebezpečného výrobku, a to i v průběhu pokračujícího šetření. Jestliže existuje vážné riziko, jsou společnosti povinny informovat příslušný orgán (příslušné orgány) okamžitě a v žádném případě později než tři dny od okamžiku, kdy získají informace podléhající oznamovací povinnosti.

V nouzových situacích, např. když je společností přijato okamžité opatření, je tato společnost povinna informovat příslušné orgány **okamžitě a nejrychlejším způsobem**.

5. OBSAH OZNÁMENÍ

5.1. *Všeobecný kontext oznámení (povinnost sledování po uvedení na trh)*

Kromě povinnosti splnit obecný požadavek na bezpečnost svých výrobků jsou výrobci a distributoři povinni, jako subjekty z oboru a v rámci své činnosti, zajistit přiměřené následné sledování bezpečnosti výrobků, které dodávají. Povinnosti výrobců a distributorů stanovené v tomto ohledu směrnicí o obecné bezpečnosti výrobků, jako je např. informování spotřebitelů, sledování rizik výrobků po jejich uvedení na trh, stahování nebezpečných výrobků atd., byly uvedeny výše. Povinnosti týkající se výrobců se vztahují také na všechny ostatní členy dodavatelského řetězce, kteří mohou ovlivnit bezpečnostní vlastnosti výrobku.

Hospodářské subjekty mohou v rámci své odpovědnosti po uvedení výrobku na trh získat různé typy důkazů, které mohou vést k oznámení, jako např.:

— zprávy nebo jiné informace o nehodách spojených s výrobky dané společnosti,

— stížnosti týkající se bezpečnosti obdržené od spotřebitelů, přímo nebo prostřednictvím distributorů nebo sdružení spotřebitelů,

— pojistné nároky nebo soudní žaloby týkající se nebezpečných výrobků,

— případy nesplnění bezpečnostních požadavků hlášené prostřednictvím systémů kontroly jakosti dané společnosti,

— jakékoliv informace významné pro identifikaci případů nesplnění bezpečnostních požadavků, na které je společnost upozorněna jinými organizacemi, jako např. orgány dozoru nad trhem, organizacemi spotřebitelů nebo jinými společnostmi,

— informace o příslušném vědeckém vývoji v oblasti bezpečnosti výrobků.

5.2. *Formulář oznámení*

Požadované informace jsou rozděleny do následujících oddílů:

1. Údaje o orgánu (orgánech)/společnosti (společnostech), které formulář oznámení obdrží: osoba vyplňující formulář je povinna uvést orgán(y) a společnost(i), které oznámení obdrží, a úlohu, kterou tyto společnosti mají při uvádění výrobku na trh.

2. Údaje o výrobci (podle definice v čl. 2 písm. e) směrnice o obecné bezpečnosti výrobků)/distributorovi, který formulář oznámení vyplňuje: osoba vyplňující formulář musí uvést úplné údaje o své totožnosti, totožnosti společnosti a úlohu, kterou má při uvádění výrobku na trh.

3. Údaje o dotyčném výrobku: požaduje se přesná identifikace výrobku, včetně jeho značky, modelu atd., doložená fotografiemi, aby se předešlo nejasnostem.

4. Údaje o nebezpečí (typ a povaha) včetně nehod a účinků na zdraví/bezpečnost a závěrů odhadu a hodnocení rizik provedeného v souladu s kapitolou 3 (Oznamovací kritéria) a se zřetelem na přílohu II (Metodický rámec).

5. Údaje o nápravných opatřeních přijatých nebo plánovaných ke snížení nebo vyloučení rizika pro spotřebitele, např. stažení výrobku, jeho změna, informování spotřebitelů atd., a o společnosti odpovědné za tato opatření.

([1]) Všechny lhůty uvedené v textu jsou vyjádřeny v kalendářních dnech.

6. Údaje o všech společnostech v dodavatelském řetězci, které mají dotčené výrobky v držení, a poznámka o přibližném počtu výrobků v držení podniků a spotřebitelů (tento oddíl se vztahuje na případy vážného rizika nebo na případy, kdy se výrobce či distributor rozhodne předložit oznámení pouze příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen) [1].

V případě vážného rizika jsou výrobci a distributoři povinni uvést veškeré dostupné informace významné pro vysledování výrobku. Shromáždění informací požadovaných pro oddíl 6 formuláře oznámení (viz příloha I) může trvat déle, než je tomu u informací pro ostatní oddíly, protože může být nutné shromáždit informace od několika organizací. Společnosti by měly vyplnit a odeslat oddíly 1 až 5 co nejdříve a oddíl 6 odeslat co nejdříve po získání potřebných informací a v případě vážného rizika nebo v případě, kdy se výrobce či distributor rozhodne předložit oznámení pouze příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen.

6. OPATŘENÍ NÁSLEDUJÍCÍ PO OZNÁMENÍ

Po odeslání oznámení se může situace vyvíjet různě. Zejména:

— příslušný orgán, který obdržel oznámení, by si měl v případě potřeby vyžádat další informace nebo uložit výrobci či distributorovi, aby učinil další kroky nebo opatření,

— výrobci a distributoři mohou být nuceni poskytnout další informace, a to ze své vlastní iniciativy nebo na žádost příslušných orgánů, o jakémkoliv novém vývoji nebo zjištění a/nebo úspěchu či problémech spojených s jakýmikoliv přijatými opatřeními,

— příslušný orgán by měl v případě potřeby rozhodnout o přijetí donucovacích opatření a/nebo by měl výrobce a distributory vyzvat, aby zajistili spolupráci při dozoru nad trhem nebo informovali veřejnost o totožnosti výrobku, povaze rizika a přijatých opatřeních se zřetelem na profesní tajemství,

— pokud jsou splněny požadavky na oznámení v rámci systému RAPEX (vážné riziko, výrobek uveden na trh v několika členských státech), musí příslušný orgán zaslat oznámení v rámci systému RAPEX Komisi, která je pak předá všem členským státům.

[1] Rovněž v případě, kdy je výrobek na trhu pouze v jednom členském státě, je seznam společností majících v držení dotčené výrobky v tomto státě významný, aby příslušný orgán (příslušné orgány) mohl(y) sledovat účinnost přijatých opatření.

PŘÍLOHA I

Formulář oznámení pro oznamování nebezpečných výrobků jejich výrobci nebo distributory příslušným orgánům

Oddíl 1: Údaje o orgánu (orgánech)/společnosti (společnostech) přijímajících formulář oznámení	
Orgán/jméno kontaktní osoby/adresa/telefon/fax/e-mail/internetová stránka	
Identifikace společností, které byly uvědoměny, a jejich úloha při uvádění výrobku na trh	
Oddíl 2: Údaje o výrobci/distributorovi	
Výrobce nebo jeho zástupce/distributor vyplňující formulář	
Jméno kontaktní osoby/funkce/adresa/telefon/fax/e-mail/internetová stránka	
Oddíl 3: Údaje o dotčených výrobcích	
Kategorie. Značka či ochranná známka. Název (názvy) modelu nebo čárový kód/kód KN. Země původu	
Popis/fotografie	
Oddíl 4: Údaje o nebezpečí	
Popis nebezpečí a možného poškození zdraví/bezpečnosti a závěry provedeného odhadu a hodnocení rizik	
Záznamy o nehodách	
Oddíl 5: Údaje o již přijatých nápravných opatřeních	
Typy/rozsah/doba trvání přijatých opatření a preventivních opatření a identifikace odpovědné společnosti	

Společnosti by měly vyplnit a odeslat oddíl 6 v případě vážného rizika nebo v případě, kdy se výrobce či distributor rozhodne předložit oznámení pouze příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen

Oddíl 6: Údaje o dalších společnostech v dodavatelském řetězci, které mají dotčené výrobky v držení	
Seznam výrobců/dovozců nebo autorizovaných zástupců v jednotlivých členských státech: název/adresa/telefon/fax/e-mail/internetová stránka	
Seznam distributorů/prodejců v jednotlivých členských státech: název/adresa/telefon/fax/e-mail/internetová stránka	
Počet výrobků (sériová čísla nebo datové kódy) držených výrobcem/dovozcem/prodejcem/spotřebiteli v jednotlivých členských státech	

PŘÍLOHA II

Metodický rámec pro usnadnění konzistentního odhadu a hodnocení rizika

Následující text je založen na rámci vyvinutém pro obecné zásady pro systém RAPEX a je zde uveden s cílem napomoci společnostem při posuzování úrovně rizika a při rozhodování o tom, zda je nutné učinit oznámení příslušným orgánům. Pokyny uvedené v této příloze II nejsou vyčerpávající a nesnaží se zohlednit všechny možné faktory. Společnosti by měly posuzovat každý jednotlivý případ podle okolností s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v těchto pokynech a rovněž vlastním zkušenostem a praxi a dalším příslušným úvahám a vhodným metodám.

Spotřebitelské výrobky mohou představovat jedno nebo více inherentních nebezpečí. Nebezpečí může být různého typu (chemické, mechanické, elektrické, tepelné, radiační atd.). Nebezpečí představuje inherentní potenciál výrobku poškodit za určitých podmínek zdraví a bezpečnost uživatelů.

Závažnost každého typu nebezpečí může být stanovena na základě kvalitativních a někdy kvantitativních kritérií podle druhu poškození, které může způsobit.

Může se stát, že dotyčné nebezpečí nepředstavují všechny jednotlivé výrobky, ale pouze některé kusy uvedené na trh. Toto nebezpečí může zejména souviset s určitou vadou, která se objeví pouze u některých výrobků určitého druhu (značky, modelu atd.) uvedených na trh. V takových případech by měla být zvážena pravděpodobnost výskytu dotyčné vady / nebezpečí u daného výrobku.

Pravděpodobnost, že se určité nebezpečí projeví jako skutečný negativní účinek na zdraví / bezpečnost závisí na tom, v jaké míře je mu spotřebitel vystaven při používání výrobku podle jeho určení nebo tak, jak to může být rozumně očekáváno během jeho životnosti. Kromě toho může být v některých případech určitému nebezpečí vystaveno současně více osob. V neposlední řadě by při určování úrovně rizika, představovaného určitým výrobkem, kombinací závažnosti nebezpečí a míry expozice měla být zvážena i schopnost exponovaného spotřebitele nebezpečné situaci předejít nebo na ni reagovat. To bude záviset na důkazech o nebezpečí, učiněných upozorněních a zranitelnosti spotřebitele, který může být nebezpečí vystaven.

Se zřetelem na výše uvedené může podnikatelským subjektům při rozhodování o tom, zda určitá nebezpečná situace způsobená určitým spotřebitelským výrobkem vyžaduje oznámení příslušným orgánům, napomoci následující koncepční přístup.

Doporučuje se, aby byla posouzení prováděna malým týmem osob, které výrobek a jeho nebezpečí znají a mají s ním zkušenosti. Pokud nejsou k dispozici objektivní údaje, může se stát, že posuzovatelé budou muset učinit subjektivní rozhodnutí, a tento postup jim doufejme napomůže dospět ke konzistentním a odůvodněným závěrům o skutečných nebo potenciálních rizicích.

Posuzovatel by měl zanalyzovat shromážděné informace a využít následujícím způsobem tabulku pro posouzení rizika:

1. Jako první krok použijte tabulku A ke stanovení míry závažnosti důsledků nebezpečí podle jeho závažnosti a pravděpodobnosti jeho výskytu v podmínkách uvažovaného použití a dále ke stanovení závažnosti možného účinku na zdraví / bezpečnost souvisejícího s inherentními nebezpečnými vlastnostmi výrobku.

2. Jako druhý krok použijte tabulku B k dalšímu posouzení míry závažnosti důsledků nebezpečí podle typu spotřebitele a v případě dospělých osob nepatřících ke zranitelným skupinám populace podle toho, zda je výrobek opatřen přiměřeným varováním a ochranou a zda je nebezpečí dostatečně zřejmé, aby bylo možné stanovit úroveň rizika kvalitativně.

Tabulka A – Odhad rizika: závažnost a pravděpodobnost poškození zdraví / bezpečnosti

Tabulka A spojuje dva hlavní faktory, které ovlivňují odhad rizika, jmenovitě závažnost a pravděpodobnost poškození zdraví / bezpečnosti. Následující definice závažnosti a pravděpodobnosti byly vypracovány s cílem napomoci při výběru vhodných hodnot.

Závažnost újmy

Posouzení závažnosti je založeno na zvážení potenciálních zdravotních / bezpečnostních důsledků nebezpečí, která daný výrobek představuje. Klasifikace by měla být provedena pro každý druh nebezpečí ([1]).

Při posuzování závažnosti by se měl rovněž brát v úvahu počet osob, které mohou být nebezpečným výrobkem postiženy. To znamená, že riziko vyplývající z výrobku, který by mohl představovat riziko pro více než jednu osobu současně (např. požár nebo otrava plynem od plynového spotřebiče), by mělo být klasifikováno jako vážnější než nebezpečí, které může postihnout pouze jednu osobu.

Počáteční odhad rizika by měl zvážit riziko pro jakoukoliv osobu vystavenou výrobku a neměl by být ovlivněn celkovým počtem ohrožených osob. Společnosti však mohou být oprávněny zohlednit celkový počet osob vystavených výrobku při rozhodování o typu opatření, které má být přijato.

U mnohých nebezpečí je možné předvídat nepravděpodobné okolnosti, které by mohly vést k velmi vážné újmě na zdraví, například zakopnutí o kabel, následný pád a uhození se do hlavy mající za následek smrt, ačkoliv je pravděpodobnější méně závažný důsledek. Posouzení závažnosti nebezpečí by mělo být založeno na dostatečných důkazech o tom, že účinky vybrané pro charakterizaci nebezpečí mohou nastat během předvídatelného používání výrobku. Mohlo by se jednat o nejhorší zkušenost s podobnými výrobky.

Celková pravděpodobnost

Tento pojem se vztahuje k pravděpodobnosti negativních účinků na zdraví / bezpečnost osob vystavených nebezpečí. Nebere se v úvahu celkový počet ohrožených osob. Pokud jde podle těchto zásad o pravděpodobnost, že je výrobek vadný, neměl by se tento pojem používat, jestliže existuje možnost identifikovat každý jednotlivý vadný kus. V této situaci jsou uživatelé vadných výrobků vystaveni plnému riziku a uživatelé ostatních výrobků riziku žádnému.

Celková pravděpodobnost je kombinací všech spolupůsobících pravděpodobností, jako je:

— pravděpodobnost, že výrobek je vadný nebo se stane vadným (jestliže jsou všechny výrobky vadné, bude tato pravděpodobnost 100 %),

— pravděpodobnost, že se negativní účinek vyskytne u normálního uživatele, jehož vystavení odpovídá určenému nebo rozumně očekávanému použití vadného výrobku.

([1]) U některých mechanických rizik mohou být například navrženy následující definice klasifikace závažnosti s typickými újmami na zdraví:

Lehké	Vážné	Velmi vážné
< 2 % neschopnost zpravidla zvratná a nevyžadující nemocniční ošetření	2–15 % neschopnost zpravidla nezvratná, vyžadující nemocniční ošetření	> 15 % neschopnost zpravidla nezvratná
menší řezné rány	vážné řezné rány	vážné poranění vnitřních orgánů
	zlomeniny	ztráta končetin
	ztráta prstu u ruky nebo u nohy	ztráta zraku
	poškození zraku	ztráta sluchu
	poškození sluchu	

Tyto dvě pravděpodobnosti jsou v následující tabulce sloučeny do celkové pravděpodobnosti, která je uvedena v tabulce A.

Celková pravděpodobnost poškození zdraví / bezpečnosti		Pravděpodobnost nebezpečného výrobku		
		1 %	10 %	100 % (všechny)
Pravděpodobnost poškození zdraví / bezpečnosti při vystavení nebezpečnému výrobku v obvyklé míře	Nebezpečí je stále přítomné a k poškození zdraví / bezpečnosti pravděpodobně dojde při předvídatelném použití	střední	vysoká	velmi vysoká
	Nebezpečí se může vyskytnout při jedné nepravděpodobné okolnosti nebo při dvou možných okolnostech	nízká	střední	vysoká
	Nebezpečí se vyskytne pouze při několika nepravděpodobných okolnostech dohromady	velmi nízká	nízká	střední

Kombinace závažnosti a celkové pravděpodobnosti uvedené v tabulce A představuje odhad závažnosti rizika. Přesnost tohoto posouzení bude záviset na kvalitě informací dostupných společnosti. Toto posouzení je však zapotřebí upravit s ohledem na vnímání přijatelnosti rizika veřejností. Veřejnost přijme za některých okolností, např. pokud jde o motorismus, mnohem vyšší riziko než za jiných okolností, např. pokud jde o dětské hračky. Tento faktor je zahrnut v tabulce B.

Tabulka B – Klasifikace rizika: kategorie osob, znalost rizika a preventivní opatření

Veřejnost přijme za některých okolností vyšší rizika než za jiných okolností. Má se za to, že hlavními faktory ovlivňujícími úroveň rizika jsou zranitelnost zvláštní kategorie osob a v případě dospělých osob nepatřících ke zranitelným skupinám populace znalost rizika a možnost přijmout proti němu preventivní opatření.

Zranitelné osoby

V úvahu by měly být brány kategorie osob, které výrobek používají. Jestliže budou výrobek pravděpodobně používat zranitelné osoby, měla by být úroveň rizika, které by mělo být oznámeno, stanovena nižší. Níže jsou navrženy dvě kategorie zranitelných osob s příklady:

Velmi zranitelné osoby	Zranitelné osoby
Nevidomí	Částečně vidoucí
Těžce postižení	Částečně invalidní
Velmi staré osoby	Starší osoby
Velmi mladé osoby (<3 roky)	Mladé osoby (3–11 let)

Normální dospělé osoby

Úprava závažnosti rizika pro dospělé osoby nepatřící ke zranitelným skupinám populace by měla být provedena pouze tehdy, je-li je nebezpečí zřejmé a nezbytné pro fungování výrobku. U osob nepatřících ke zranitelným skupinám populace by úroveň rizika měla záviset na tom, zda je nebezpečí zřejmé a zda výrobce vynaložil přiměřenou péči, aby byl výrobek bezpečný a aby byl opatřen ochranou a varováním, zejména není-li nebezpečí zřejmé. Jestliže je například výrobek opatřen přiměřeným varováním a ochranou a nebezpečí je zřejmé, nemusí být vysoká míra závažnosti důsledků, pokud jde o klasifikaci rizika, vážná (tabulka B), i když mohou být nutná určitá opatření ke zlepšení bezpečnosti výrobku. Jestliže naopak výrobek není opatřen přiměřenou ochranou a varováním a nebezpečí není zřejmé, je střední míra závažnosti důsledků, pokud jde o klasifikaci rizika, vážná (viz tabulka B).

Posouzení rizika spotřebitelských výrobků pro účely směrnice o obecné bezpečnosti výrobků

Tento postup je navržen s cílem napomoci společnostem při rozhodování o tom, zda určitá nebezpečná situace způsobená určitým spotřebitelským výrobkem vyžaduje oznámení příslušným orgánům.

Tabulka A – Odhad rizika

Pravděpodobnost poškození zdraví/bezpečnosti	Míra poškození zdraví/bezpečnosti: Lehké	Vážné	Velmi vážné	Celková závažnost důsledku
		Velmi vysoká	Vysoká	
		Vysoká	Střední	Vysoká
	Vysoká	Střední	Nízká	Střední
	Střední	Nízká	Velmi nízká	Nízká
	Nízká	Velmi nízká		Velmi nízká

Tabulka B – Klasifikace rizika

Zranitelné osoby		Normální dospělé osoby				
Velmi zranitelné	Zranitelné	Ne	Ano	Ne	Ano	Přiměřené varování a ochrana?
		Ne	Ne	Ano	Ano	Zřejmé nebezpečí?
VÁŽNÉ RIZIKO – nutné oznámení						
Střední riziko – nutné oznámení						
		Nízké riziko – oznámení nepravděpodobné				

Tabulka A se používá ke stanovení míry závažnosti důsledku nebezpečí podle závažnosti a pravděpodobnosti možného poškození zdraví / bezpečnosti (viz tabulky v poznámkách).

Tabulka B se používá ke stanovení míry závažnosti rizika podle typu uživatele a v případě normálních dospělých osob podle toho, zda byl výrobek opatřen přiměřeným varováním a ochranou a zda je nebezpečí dostatečně zřejmé.

Příklad (označen šipkami v tabulkách)

Uživatel řetězové pily utrpěl těžké řezné poranění ruky a zjistilo se, že řetězová pila má nedostatečné ochranné zařízení, které umožnilo, že se ruka uživatele sklouzla dopředu a dotkla se řetězu. Posuzovatel společnosti provede následující posouzení rizika.

Tabulka A – Pravděpodobnost je posouzena jako **vysoká**, protože nebezpečí se týká všech výrobků a může se za určitých okolností vyskytnout. Závažnost je posouzena jako **vážná**, takže celková míra závažnosti je **vysoká**.

Tabulka B – Řetězová pila je určena pro normální dospělé osoby, představuje zřejmé nebezpečí, ale má nepřiměřenou ochranu.

míra závažnosti je nepřijatelná, takže existuje **vážné riziko**.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. prosince 2004

o jmenování členů Výboru vrchních inspektorů práce pro funkční období

(2004/906/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na rozhodnutí Komise 95/319/ES ze dne 12. července 1995 o zřízení Výboru vrchních inspektorů práce [1], a zejména na článek 5 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na rozhodnutí Komise K(2004) 1542 ze dne 27. dubna 2004 (*),

s ohledem na seznam kandidátů předložený deseti novými členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ustanovení čl. 5 odst. 1 uvedeného rozhodnutí stanoví, že výbor se skládá ze dvou zástupců každého členského státu.

(2) Ustanovení čl. 5 odst. 2 uvedeného rozhodnutí stanoví, že členy výboru jmenuje Komise na návrh členských států.

(3) Ustanovení čl. 5 odst. 3 stanoví, že funkční období členů výboru činí tři roky a že členové mohou být jmenováni opakovaně. Protože však současné funkční období členů výboru skončí 31. prosince 2006, je vhodné, aby členové z deseti nových členských států byli jmenováni pro funkční období končící k témuž datu.

(4) V důsledku přistoupení deseti nových členských států k Evropské unii k 1. květnu 2004 a na základě návrhu obdrženého od nich v souladu se zmíněným článkem 5 rozhodnutí 95/319/ES musí Komise jmenovat členy výboru, kteří budou zastupovat deset nových členských států, pro období od 1. května 2004 do 31. prosince 2006,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Jediný článek

Osoby uvedené v příloze tohoto rozhodnutí jsou jmenovány do funkce členů Výboru vrchních inspektorů práce (SLIC) pro období počínající dnem 1. května 2004 a končící dnem 31. prosince 2006.

V Bruselu dne 23. prosince 2004.

Za Komisi
Vladimír ŠPIDLA
člen Komise

[1] Úř. věst. L 188, 9.8.1995, s. 11.
(*) Nebylo ještě publikováno.

PŘÍLOHA

Jmenování členů Výboru vrchních inspektorů práce

Výbor vrchních inspektorů práce byl zřízen rozhodnutím 95/319/ES.

Komise se rozhodla jmenovat pro období počínající dnem 1. května 2004 a končící dnem 31. prosince 2006 tyto členy.

Česká republika	Jaromír Elbel Daniela Kubičová
Estonsko	Priit Siitan Katrin Lepisk
Kypr	Leandros Nicolaides Anastasios Yiannaki
Lotyšsko	Jānis Bērzinš Tatjana Zabarovska
Litva	Mindaugas Pluktas Dalia Legiené
Maďarsko	András Békés Kornélia Molnár
Malta	Mark Gauci Silvio Farrugia
Polsko	Anna Hintz Katarzyna Kitajewska
Slovinsko	Borut Brezovar Boriz Ruzic
Slovensko	Gabriel Hrabovsky Ludmila Mikleticova

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 27. prosince 2004

o finančním příspěvku Společenství na uspořádání mezinárodního semináře o dobrých životních podmínkách zvířat v rámci dohody mezi Evropským společenstvím a Chile o hygienických a rostlinolékařských opatřeních použitelných při obchodu se zvířaty a živočišnými produkty, rostlinami, rostlinnými produkty a jiným zbožím a o dobrých životních podmínkách zvířat

(2004/907/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti [1], a zejména na článek 20 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda mezi Evropským společenstvím a Chile o hygienických a rostlinolékařských opatřeních použitelných při obchodu se zvířaty a živočišnými produkty, rostlinami, rostlinnými produkty a jiným zbožím a o dobrých životních podmínkách zvířat (dále jen „dohoda“) obsahuje, s ohledem na význam dobrých životních podmínek zvířat a jeho souvislost s veterinárními záležitostmi, cíl stanovit normy pro dobré životní podmínky zvířat a přezkoumat je s přihlédnutím k vývoji v příslušných mezinárodních normalizačních organizacích. Podle přílohy IC dohody se při tom jedná především o vypracování norem pro dobré životní podmínky zvířat týkajících se omračování a porážky zvířat.

(2) Zvláštní pracovní skupina pro dobré životní podmínky zvířat založená smíšeným řídícím výborem dohody dospěla k závěru, že pro lepší dosažení cílů by byla přínosem vzájemná výměna informací o vědeckých znalostech a navázání aktivních kontaktů mezi vědeckými pracovníky obou smluvních stran.

(3) Chilské ministerstvo zemědělství a delegace Evropské komise v Chile uspořádaly v listopadu 2004 v Santiagu v Chile mezinárodní seminář o dobrých životních podmínkách zvířat, jenž má v souladu s cílem dohody podpořit dosažení společného postoje zúčastněných stran v oblasti norem pro dobré životní podmínky zvířat.

(4) Podle rozhodnutí 90/424/EHS provádí Společenství technická a vědecká opatření nutná pro další rozvoj veterinárního práva Společenství, jakož i pro další rozvoj veterinárního vzdělávání nebo odborné přípravy.

(5) V souladu s povinností Společenství zohledňovat v plném rozsahu požadavky na dobré životní podmínky zvířat při formulování a provádění politik Společenství a s cílem dohody dosáhnout společného postoje zúčastněných stran v oblasti norem pro dobré životní podmínky zvířat týkajících se ochrany zvířat je vhodné, aby Společenství podpořilo uspořádání tohoto semináře, jehož výsledky budou přínosem pro další rozvoj veterinárního práva Společenství, jakož i pro další rozvoj veterinárního vzdělávání nebo odborné přípravy.

(6) S ohledem na další rozvoj veterinárního vzdělávání nebo odborné přípravy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat je vhodné, aby Společenství podpořilo šíření výsledků semináře a uhradilo náklady spojené se zveřejněním a šířením vědeckých sborníků ze semináře, k čemuž bude vypsáno veřejné nabídkové řízení.

(7) Je vhodné, aby vyplacení těchto finančních prostředků koordinovala delegace Evropské komise v Chile, která je jedním z organizátorů semináře.

(8) Finanční prostředky potřebné k tomu, aby Společenství podpořilo uspořádání tohoto semináře, budou proto připraveny a poskytnuty v případě úspěšného průběhu plánovaného semináře.

(9) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

[1] Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí naposledy pozměněné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31).

ROZHODLA TAKTO:

Jediný článek

Schvaluje se opatření na podporu uspořádání mezinárodního semináře o dobrých životních podmínkách zvířat v rámci dohody mezi Evropským společenstvím a Chile o hygienických a rostlinolékařských opatřeních použitelných při obchodu se zvířaty a živočišnými produkty, rostlinami, rostlinnými produkty a jiným zbožím a o dobrých životních podmínkách zvířat, které má být financováno z rozpočtové položky 17.04.02 z rozpočtu Evropské unie na rok 2004 v maximální výši 35 000 EUR. Náklady spojené se zveřejněním a šířením vědeckých sborníků ze semináře financované Společenstvím při tom nesmějí přesáhnout 35 000 EUR.

V Bruselu dne 27. prosince 2004.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. prosince 2004

o ochranných opatřeních proti newcastleské chorobě v Bulharsku

(oznámeno pod číslem K(2004) 5650)

(Text s významem pro EHP)

(2004/908/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS [1], a zejména na čl. 18 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství [2], a zejména na čl. 22 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Newcastleská choroba je vysoce nakažlivá virová choroba postihující drůbež a ptactvo, která může rychle nabýt epizootických rozměrů, a tím představovat vážné ohrožení zdraví zvířat a prudce snížit ziskovost drůbežářství.

(2) Existuje riziko, že původce choroby by mohl být prostřednictvím mezinárodního trhu zanesen do živé drůbeže a drůbežích produktů.

(3) Dne 23. prosince 2004 potvrdilo Bulharsko vypuknutí newcastleské choroby v regionu Kardjali.

(4) S ohledem na to, jaké riziko pro zdraví zvířat by zanesení choroby do Společenství představovalo, je vhodné formou okamžitého opatření dovoz živé drůbeže, ptáků nadřádu běžců, volně žijící i farmové pernaté zvěře a násadových vajec těchto druhů z Bulharska pozastavit.

(5) Kromě toho by měl být z Bulharska do Společenství pozastaven dovoz čerstvého masa drůbeže, ptáků nadřádu běžců a volně žijící i farmové pernaté zvěře, masných polotovarů a masných výrobků z masa těchto druhů nebo s jeho obsahem, pokud toto maso bylo získáno z ptáků usmrcených po 16. listopadu 2004.

(6) Rozhodnutí Komise 97/222/ES [3] stanoví seznam třetích zemí, z nichž mohou členské země dovoz masných výrobků povolit, a stanoví režimy ošetření, kterými by se zabránilo riziku přenosu choroby prostřednictvím takových výrobků. Ošetření, jež je třeba u produktů provést, závisí na zdravotní situaci země původu s ohledem na druhy, z nichž bylo maso získáno; aby nedocházelo ke zbytečnému zatížení trhu, měl by být nadále povolován dovoz výrobků z drůbežího masa z Bulharska, které byly ošetřeny za teploty minimálně 70 °C.

(7) Jakmile Bulharsko sdělí další informace o situaci kolem choroby a o ochranných opatřeních přijatých v tomto směru, budou opatření přijatá na úrovni Společenství kvůli výskytu této choroby přezkoumána.

(8) Ustanovení tohoto rozhodnutí budou přezkoumána na příštím zasedání Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, které je plánováno na 11. – 12. ledna 2005.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy pozastavují dovoz živé drůbeže, ptáků nadřádu běžců, volně žijící i farmové pernaté zvěře a násadových vajec těchto druhů z území Bulharska.

Článek 2

Členské státy pozastavují z území Bulharska dovoz:

— čerstvého masa drůbeže, ptáků nadřádu běžců, volně žijící i farmové pernaté zvěře a

— masných polotovarů a masných výrobků z masa těchto druhů nebo s jeho obsahem.

Článek 3

1. Odchylně od článku 2 povolují členské státy dovoz produktů uvedených v tomto článku, které byly získány z ptáků usmrcených před 16. listopadem 2004.

[1] Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Rozhodnutí naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

[2] Úř. věst. L 24, 31.1.1998, s. 9. Rozhodnutí naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

[3] Úř. věst. L 98, 4.4.1997, s. 39. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2004/857/ES (Úř. věst. L 369, 16.12.2004, s. 65).

2. Ve veterinárním osvědčení, které doprovází zásilky produktů zmíněných v odstavci 1, musí být uvedeno toto:

„Čerstvé drůbeží maso/čerstvé maso ptáků nadřádu běžců/-čerstvé maso volně žijící pernaté zvěře/čerstvé maso farmové pernaté zvěře/masné výrobky z masa drůbeže, ptáků nadřádu běžců, farmové nebo volně žijící pernaté zvěře nebo s obsahem masa těchto druhů/masné polotovary z masa drůbeže, ptáků nadřádu běžců, farmové nebo volně žijící pernaté zvěře nebo s obsahem masa těchto druhů (*) získané z ptáků usmrcených před 16. listopadem 2004 v souladu s čl. 3 odst. 1 rozhodnutí 2004/908/ES.

(*) nehodící se škrtněte“.

3. Odchylně od článku 2 povolují členské státy dovoz masných výrobků z masa drůbeže, ptáků nadřádu běžců, farmové nebo volně žijící pernaté zvěře nebo s obsahem masa těchto druhů, pokud maso těchto druhů prošlo speciálním ošetřením uvedeným v bodech B, C a D části IV přílohy nařízení 97/222/ES.

Článek 4

Členské státy změní opatření, která uplatňují na dovoz, aby byla v souladu s tímto rozhodnutím, a tato opatření poté neprodleně zveřejní. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 5

Toto rozhodnutí bude přezkoumáno v souvislosti s vývojem choroby a informacemi dodanými bulharskými veterinárními orgány na zasedání Stálého výboru plánovaném na 11. - 12. ledna 2005.

Článek 6

Toto rozhodnutí se použije do dne 31. ledna 2005.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 23. prosince 2004.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

(Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii)

SPOLEČNÁ AKCE RADY 2004/909/SZBP

ze dne 26. listopadu 2004

o zřízení týmu odborníků pro případnou integrovanou misi Evropské unie v oblasti policie, podpory právního státu a civilní správy v Iráku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 14 a 26 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie podporuje bezpečný, stabilní, jednotný, prosperující a demokratický Irák, pozitivně přispívající ke stabilitě dané oblasti. EU podporuje irácký lid a iráckou prozatímní vládu v jejich úsilí o hospodářskou, sociální a politickou obnovu Iráku v rámci provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1546 ze dne 8. června 2004.

(2) Evropská rada přivítala dne 5. listopadu 2004 společnou vyšetřovací misi týkající se případné integrované policejní operace a operace na podporu právního státu v Iráku a posoudila její zprávu. Evropská rada uznala důležitost posilování systému trestního soudnictví při respektování právního státu, lidských práv a základních svobod. Vzala na vědomí přání iráckých orgánů, aby se EU v Iráku aktivněji zapojila, a že posílení trestního soudnictví by odpovídalo iráckým potřebám a prioritám.

(3) Evropská rada rozhodla, že do konce listopadu roku 2004 by měl být vyslán tým odborníků, který by pokračoval v dialogu s iráckými orgány a zahájil počáteční plánování případné integrované mise v oblasti policie, podpory právního státu a civilní správy, jejíž začátek se očekává po volbách, které se mají konat dne 30. ledna 2005, a který by zejména posoudil naléhavé bezpečnostní potřeby takové mise. Měl by být podpořen také dialog s dalšími zeměmi v dané oblasti o těchto a dalších otázkách.

(4) Unie využije svého dialogu s Irákem a jeho sousedy k tomu, aby povzbudila pokračující regionální angažovanost a podporu větší bezpečnosti a politickému procesu a procesu obnovy v Iráku, jež jsou založeny na zásadách zahrnování, demokratických zásadách a respektování lidských práv a právního státu, jakož i podpory bezpečnosti a spolupráce v oblasti.

(5) Taková mise by měla být bezpečná, nezávislá a jasná, avšak měla by doplňovat a rozvíjet pokračující mezinárodní úsilí, jakož i rozvíjet součinnost stávajícího úsilí Společenství a členských států. V souvislosti s misí v Iráku je třeba před přijetím jakéhokoli rozhodnutí vyřešit odpovídajícím způsobem všechny otázky bezpečnosti.

(6) S ohledem na stávající bezpečnostní situaci v Iráku a Bagdádu by se mělo o jakémkoli nasazení týmu odborníků nebo jeho částí v Iráku (včetně rozsahu a doby trvání takového nasazení) rozhodovat pouze na základě odpovídajícího bezpečnostního doporučení a hodnocení a za předpokladu, že byla přijata přiměřená bezpečnostní a logistická opatření pro minimalizaci rizika.

(7) Tým odborníků bude vykonávat svůj mandát za situace, která představuje hrozbu pro veřejný pořádek, osobní bezpečí a pro stabilitu Iráku a která by mohla ohrozit cíle společné zahraniční a bezpečnostní politiky stanovené v článku 11 Smlouvy o Evropské unii.

(8) V souladu s obecnými zásadami ze zasedání Evropské rady v Nice ve dnech 7. až 9. prosince 2000 by tato společná akce měla vymezit úlohu generálního tajemníka, vysokého představitele v souladu s články 18 a 26 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALA TUTO SPOLEČNOU AKCI:

Článek 1

Mise

1. Zřizuje se tým odborníků za účelem pokračování dialogu s iráckými orgány, zahájení počátečního plánování případné integrované mise v oblasti policie, podpory právního státu a civilní správy, jejíž začátek se očekává po volbách v lednu roku 2005, a zejména za účelem posouzení naléhavých bezpečnostních potřeb této mise. Podporován bude také dialog s dalšími zeměmi v této oblasti o těchto a dalších otázkách.

2. Nasazení týmu odborníků proběhne do konce listopadu 2004.

3. Tým odborníků působí v souladu s pravomocemi stanovenými v článku 2.

Článek 2

Mandát

1. Nejpozději do konce ledna 2005 tým odborníků vypracuje zprávu, ve které stanoví podrobné návrhy k dosažení výše uvedených cílů. Závěry zprávy se budou opírat o podrobnou analýzu proveditelnosti návrhů, jejich příspěvku ke stávajícím a plánovaným vnitrostátním a mezinárodním iniciativám v této oblasti, jakož i o podrobnou analýzu bezpečnostních omezení.

2. Tým odborníků založí počáteční plánování na prohlášení Evropské rady, že „ačkoli se Evropská rada domnívá, že by v současné době bylo možné provádět aktivity mimo Irák se zapojením styčných prvků v Iráku, souhlasí s tím, že pokud jde o misi uvnitř Iráku, musí být před přijetím jakéhokoli rozhodnutí patřičně vyřešeny veškeré otázky bezpečnosti". Měl by být veden dialog s dalšími zeměmi v oblasti.

3. Zpráva by se měla zabývat zejména těmito body:

— komplexní a podrobnou analýzou bezpečnostní situace v Iráku, včetně podrobného posouzení hrozeb pro všechny aspekty případné mise v Iráku. Analýza by měla vzít v úvahu nejnovější vývoj v zemi před předložením zprávy. Měla by také zmínit krizový plán pro jakékoli části mise uvnitř Iráku v případě zhoršení bezpečnostní situace,

— oblastmi, ve kterých může být podáváno politické poradenství, a konkrétními cíli takového poradenství, jakož i povahou odborných znalostí nutných k jeho podávání,

— konkrétními požadavky na výcvik, přesnou cílovou skupinou takového výcviku a srovnáním výhod různých výcvikových modelů (včetně rozlišení výcviku uvnitř země a mimo zemi),

— důležitými mezinárodními normami (zejména normami OSN, Rady Evropy a OBSE), které by se měly odrazit ve výcvikovém materiálu,

— rozsahem spolupráce s OSN v souladu se společným prohlášením EU a OSN o řešení krizí,

— stávající nebo plánovanou pomocí od dárců v oblastech důležitých pro plánovanou operaci,

— vazbami na stávající rámce koordinace pomoci uvnitř Iráku a na vnitrostátní rozvojové rámce,

— možnými oblastmi nasazení uvnitř Iráku a mimo jeho území,

— časovým harmonogramem nasazení,

— personálními, logistickými, technickými a bezpečnostními požadavky,

— rozpočtovými položkami nutnými pro různé možnosti,

— nezbytnými body pro návrh dohod o postavení mise.

4. Tým odborníků povede příslušný dialog s iráckými orgány na vnitrostátní i regionální úrovni, orgány v rámci trestního soudnictví a s jinými důležitými subjekty. Měl by zajistit pravidelný styk s iráckým ministerstvem pro plánování, které je odpovědné za celkovou koordinaci pomoci. Tým také naváže úzký vztah s Úřadem Evropské komise pro Irák (nacházejícím se v současné době v Ammánu), s dvoustrannými programy členských států, Misí OSN pro pomoc Iráku (UNAMI) a Rozvojovou skupinou OSN, s jinými hlavními poskytovateli mezinárodní pomoci a s orgány v oblasti.

5. Tým odborníků sestává z malého pracovního jádra, které může být podle potřeby doplněno krátkodobou odbornou pomocí.

Článek 3

Vedoucí týmu odborníků a členové týmu odborníků

1. Vedoucím týmu odborníků je jmenován Pieter Feith. Vybere členy týmu odborníků pod dohledem generálního tajemníka/vysokého představitele. Vedoucí týmu odborníků konzultuje s Politickým a bezpečnostním výborem velikost a složení týmu odborníků.

2. Vedoucí týmu odborníků a jeho členové jsou vysíláni členskými státy nebo orgány EU. Všichni členové týmu odborníků zůstávají v pravomoci vysílacího členského státu nebo orgánu EU a vykonávají své povinnosti a jednají v zájmu týmu odborníků. Během výkonu mandátu i po jeho ukončení dodržují členové týmu odborníků nejvyšší stupeň mlčenlivosti, pokud jde o veškeré skutečnosti a informace týkající se týmu.

3. Členský stát nebo orgán EU, který vyslal člena personálu, je odpovědný za řešení veškerých stížností týkajících se vyslání, podaných kýmkoli nebo na kohokoli z personálu. Dotyčný členský stát nebo orgán EU je odpovědný za podání žaloby na jimi vyslaného člena personálu.

4. Vedoucí týmu odborníků vede tým odborníků a vykonává jeho řízení.

Článek 4

Politický dohled a podávání zpráv

1. Vedoucí týmu odborníků jedná v rámci pravomoci generálního tajemníka, vysokého představitele a podává mu zprávy. Politický a bezpečnostní výbor dostává od vedoucího týmu odborníků zprávy v pravidelných intervalech.

2. Politický a bezpečnostní výbor vykonává v rámci pravomoci Rady politickou kontrolu. Politický a bezpečnostní výbor předkládá Radě v pravidelných intervalech zprávy.

Článek 5

Bezpečnost

1. Vedoucí týmu odborníků je za konzultací se zástupcem Bezpečnostního úřadu Rady účastnícím se mise odpovědný za zajištění souladu s minimálními bezpečnostními normami použitelnými pro tým odborníků.

2. Členské státy se snaží poskytnout týmu odborníků bezpečné ubytování, neprůstřelné vesty a vysokou ochranu uvnitř Iráku.

3. Vedoucí týmu odborníků konzultuje s Politickým a bezpečnostním výborem otázky bezpečnosti podle pokynů generálního tajemníka, vysokého představitele, které ovlivňují nasazení týmu.

Článek 6

Finanční opatření

1. Finanční referenční částka určená na pokrytí výdajů týmu odborníků činí 1 058 000 EUR.

2. Výdaje financované částkou stanovenou v odstavci 1 jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly pro souhrnný rozpočet Evropské unie s výjimkou toho, že případné předběžné financování nezůstane majetkem Společenství.

3. Komise podepíše smlouvu s vedoucím týmu odborníků. Vedoucí týmu podává Komisi, která nad ním vykonává dohled, úplné zprávy o rozpočtových aspektech činností vykonávaných v rámci své smlouvy. Vedoucí týmu odborníků je odpovědný za veškeré výdaje Komisi.

4. Finanční opatření respektují operativní požadavky týmu odborníků, včetně požadavků týkajících se jeho bezpečnosti.

5. Výdaje jsou způsobilé počínaje dnem vstupu této společné akce v platnost.

Článek 7

Vstup v platnost

Tato společná akce vstupuje v platnost dnem přijetí.

Její použitelnost končí dnem 15. února 2005.

Článek 8

Zveřejnění

Tato společná akce bude zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 26. listopadu 2004.

Za Radu

B. R. BOT

předseda